

Flugfiske i Norden



Vinnarna i fototävlingen – 8 bildsidor!
Näbbgäddeflugor Superpuppan Toppflugor för lax

Dina drömspön! Verkliga i Kingfishers sortiment!



Antingen Du drömmer om flugspön i High Composite, Kolfiber eller Boron. Kingfisher har dem. Känsliga, lätta, starka. Från 7'6" till 14'. Med detaljer som tål granskning! Se på klingor, handtag, rullfästen, ringar! Toppkvalitet! Ändå får Du Kingfisher (nästan) till drömpris. Hör med Din handlare! Sluta sen drömma!

Kingfisher High Composite spön:

*Green Peacock 8 1/2' AFTM 4-5
Green Drake 9' AFTM 5-6
Green Matuka 10' AFTM 6-7
Green Angbländer 14' AFTM 10*

Kingfisher Kolfiberspön Black Habit:

*Black Midge 7'6" AFTM 4
Black Ant 8' AFTM 5
Black Spider 8'6" AFTM 6
Black Quill 9' AFTM 5
Black Quill 9' Travel-
pack 4-delar AFTM 5
Black Palmer 9' AFTM 7
Black Demon 9'6" AFTM 8
Black Penell 10' AFTM 6
Black Gnat 10' AFTM 4-5
Black Dose 11' AFTM 8*

Kingfisher Boron Long Bow:

*Cheyenne 8' AFTM 3-4
Navaho 8'6" AFTM 5-6
Cherokee 9' AFTM 5-6
Apache 9'6" AFTM 6-7
Comanche 10' AFTM 6-7
Sioux 10' AFTM 8*

INNEHÅLL i detta nummer:

Sid

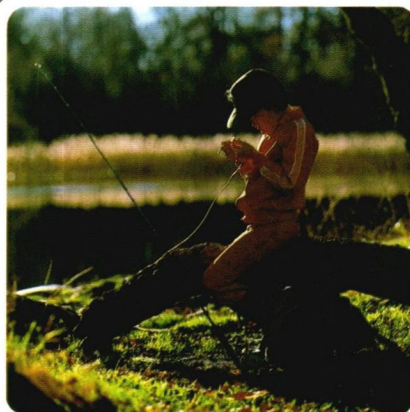
<i>Ledaren: Nog borde vattnen räcka åt oss alla</i>	5
<i>Superpuppan – finns den? En enkel lösning på ett svårt flugproblem</i>	6
<i>Driftande insekter. Hur ser de ut i vattnet?</i>	12
<i>Toppflugor för lax. Flugorna som får laxen att stiga</i>	14
<i>Flugfisket i litteraturen. En ny FiN-serie startar</i>	16
<i>De superkräsna öringarna. Fiskarna vi aldrig glömmar – och sällan får!</i>	18
<i>Rödingen från Låktabergen. Fiske i de nyfikna fiskarnas tjärn</i>	22
<i>Vid en liten insjö. Bland urtidsmonster i södra Sverige...</i>	26
<i>Fototävlingen avgjord! Åtta sidor med strålande flugfiskebilder</i>	28
<i>Flugfiskets Dag. Rapport från en folkfest</i>	36
<i>Slanka flugor till slanka fiskar. I maj är det dags för det spännande näbbgäddfisket</i>	38
<i>Han fiskar i ett "dike". Från en liten å i Westfalen</i>	42
<i>Flueflipp. Kring vädrets makter</i>	46
<i>Tänkt och tyckt från FiN-läsarna</i>	48
<i>Nytt på marknaden. Bengt Öste om nya prylar och grejor</i>	50
<i>Köp, sälj och byt. Fynda bland läsarannonserna</i>	56
<i>Tankar på strandkanten. Trofé eller ekologi?</i>	58

Omslagsbilden

Med ett helt flugfiskarliv
framför sig...

(4:e pris i FiN:s fototävling)

Foto: Kenneth Johansson, Mölndal



KUNNAN CLASSIC -87

Det nya instrumentet för dig

I DET SENASTE AV PRODUKTUTVECKLING
KRYSSVÄVD GRAPHITE

SOM GER MINDRE DIAMETER OCH ÖKAD RYGGRAD

8" (240 cm) AFTM 4-5
(825800)

Ett härligt spö för "finlir"
efter harr, öring.
Till detta spö rekommenderar
vi vår nya fluglina
VISION Long Belly
Intermediate AFTM 5.



Fuji SIC-ringar

8 1/2" (255 cm) AFTM 6-7
(827860)

10" (300 cm) AFTM 6-7
(827100)

Allroundspön för mindre rinnande vatten.
Med ypperlig känsla och ryggrad.
Rekommenderad lina VISION LB7i.

Fuji rullfäste



12" (360 cm) AFTM 8-9
(821121)

Ett lätt 2-handsspö
för havsöring och lätt laxfiske.
Lätt och smidigt – även för oss tjejer.
Rekommenderad lina VISION LB9i.

Graphite till graphitekärva

9" (270 cm) AFTM 5-6
(826900)

Spöt som ger Dig det där
lilla extra som Du söker ef-
ter. Någonting man verkli-
gen kan rekommendera
alla att få uppleva. Rekom-
menderad lina VISION
LB6i.

9" (270 cm) AFTM 7-8
(828900)
10 1/2" (315 cm) AFTM 7-8
(828105)

Spöna för lättare havsöringsfiske
på kusten och i rinnande vatten.
Spöna levereras
med 160 mm fightingbutt.
Rekommenderad lina
VISION LB 8i.

14" (420 cm) AFTM 9-10
(821141)

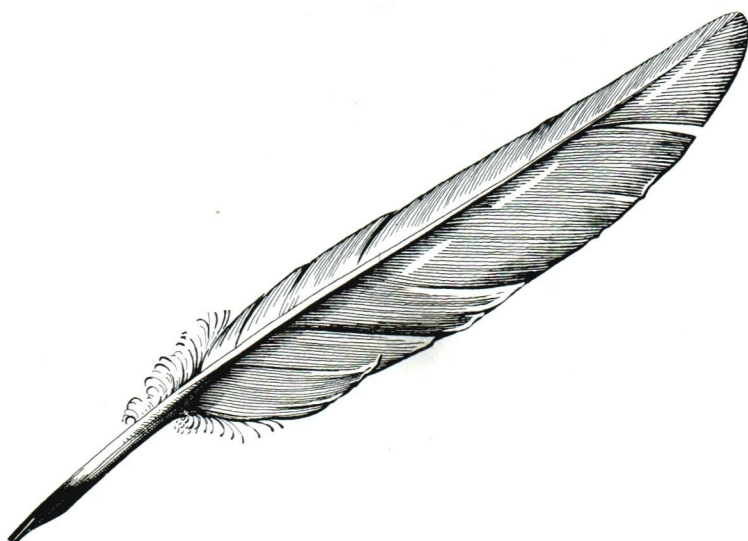
Spöt för Dig som fiskar
både i svenska och norska älvar.
Passar såväl i Mörrum som i Gaula.
Rekommenderad lina VISION LB10i.

15" (450 cm) AFTM 10-11
(821151)

Spöt för det tunga laxfisket.
Med mindre diameter,
med ökad ryggrad och kraft.
Ett spö utöver det mesta.
Rekommenderad lina VISION LB11i.



NORDFISH BOX 4517 191 04 SOLLENTUNA



Nog borde vattnen räcka åt oss alla

Vi satt några stycken och snackade en kväll – två flugfiskare, en ornitolog och en utemänniska i största allmänhet. Han vandrar i fjällen, paddlar kanot och anser rent allmänt att han sover bäst under bar himmel.

"Du är en rolig typ", sa flugfiskaren vänd mot mig. "Medan alla andra binder flugor som galningar nu inför säsongen, så står du istället och spikar fågelholkar".

Jag förstod på honom att han tyckte mitt fågelintresse tog lite väl drastiska uttryck – att det var något av ett "snedsteg" och lite av ett svek mot flugfisket. Men själv såg jag det inte så. Hela tiden jag stod där och snickrade mina fågelholkar – det blev till slut femtioåtta stycken att sätta upp utefter ån – så såg jag bara ljumma sommarkvällar med öringvak. Holkarna var helt enkelt min planering inför sommaren.

Jag har funderat lite kring det hela efteråt och har då funnit, att jag egentligen aldrig upplevt mitt flugfiske som något isolerat från mitt övriga naturintresse. Flugfisket är oerhört viktigt för mig, men jag kan inte prioritera det på något annats bekostnad. Upplevelsen är hel och odelbar. När jag snickrade fågelholkar pysslade jag med flugfiske – men på mitt sätt.

Jag tror att det är så för de flesta av oss, även om det kanske inte alltid ser så ut. Det skulle fortsättningen av samtalet visa. Vårt naturintresse har vi gemensamt, men det kan kanaliseras på olika sätt. Ibland leder det till motsättningar, när det istället borde leda till gemenskap.

"I sommar ska jag inte vandra, istället ska jag paddla kanot i två veckor", sa fjällräven. "Bara jag nu inte råkar ut för några galna flugfiskare", tillade han med en blick mot mig. "Ni är ju inte kloka – står utvadade i vattnet och slänger med era långa linor, så att man inte kommer förbi vare sig framför eller bakom er".

Jag kände igen tongångarna och berättade också för

min kanotpaddlande vän vad vi flugfiskare brukar säga om honom och hans kompisar, och att en passerande kanot brukar vara effektivaste sättet att få fisken sluta vaka.

Men kanotisten fick draghjälp av ornitologen. "Jo, ni flugfiskare kan vara rena marodörerna", mästrade han. "Bara ett par mil nerströms i ån häckade kungsfiskaren tills för ett par år sedan. Men där gick folk och fiskade – utvadade i ån – fast fågeln hade boet i strandbrinken alldeles innanför. Man kan ju undra vad ni tänker på. Snacket bland oss är att ni flugfiskare bara har huvudet för att sätta hatten med alla märkena på..."

Jag kände ingen större anledning att ta flugfiskarnas parti. Kanotisten försvarade inte heller sina paddlande kompisar. Jag förstod att vi ibland kan uppträda otroligt klumpigt, och han förstod att de allt som oftast spolierar vårt fiske. Ornitologen konstaterade istället för allas räkning, att ingen av oss naturligtvis har monopol på våra vatten.

"Istället beror ju det här på att vi vet för lite om varandras intressen", sa han. "Jag irriteras av att fåglarna störs – men jag har aldrig någonsin reflekterat över att en öring också kan bli skrämmd".

"Samma sak med mig", sa kanotisten. "Dom kan ju bara fortsätta fiska så snart jag passerat, har jag tänkt tidigare. Aldrig har jag snuddat vid tanken att det kanske inte längre finns något att fiska efter".

"Information", sa min flugfiskekompis, som suttit tyst och lyssnat på oss. "Nog borde vattnen räcka åt oss allihop. Man blir ju inte buse bara för att man sätter sig i en kanot eller tar på sig en fiskehatt. Varför inte bjuda in fågelskådarna och paddlarna nästa gång vi har möte i klubblokalen, så att vi lär känna varandra. Det är ju trots allt samma vatten vi är rädda om..."

Det låter som en tanke!

Gunnar Johnson



När fisken specialiserat sig på nattsländepuppor kan den vara mycket selektiv och svårflirtad. Då gäller det att ha den rätta imitationen på tafsens.

Superpuppan – finns den?

Kanske, kanske inte... men man kan komma mycket nära – efter tio års experimenterande visade det sig att den bästa lösningen var löjligt enkel.

Av Lennart Bergqvist och Bengt Öste

Foto: Lennart Bergqvist

Ibland, oftare än vi tror, är vårt val av fluga av underordnad betydelse – presentationen av flugan spelar större roll, och avgör om vi lyckas lura fisken eller inte.

Vid andra tillfällen är flugvalet lika viktigt som en fin presentation. Både öring, harr och i all synnerhet sik kan vara selektiva, som det heter, de vill föredra en speciell insekt, i ett speciellt stadium, framför allt annat go-

dis som finns i och på vattnet. Då är det bara ett fåtal flugor som är de rätta.

Men det finns också situationer där det bara är en enda, mycket speciell imitation som ger fisk, och den måste dessutom fiskas på rätt sätt. Det är inte sällan fallet när fisken valt en av sina favoriträtter nattsländepuppor.

Låt mig beskriva ett par sådana situationer, innan jag berättar om Len-

narts långt gedignare erfarenheter. Vid bägge tillfällena triumferade jag, tack vare den allra senaste och i särforts på nästa uppslag

En "superpuppa" i all sin glans! Nattsländepuppan har simmat i land och klättrat upp på en sten. Snart ska den kläckas till vingad insekt. Det kan du se på nästa uppslag.



forts från föreg uppslag

klass effektivaste av de många nattsländepuppaimitationer som Lennart bundit under åren – den som denna artikel i mångt och mycket skall handla om.

Den första episoden utspelades vid Glomma i Norge en sommarkväll 1985, i en av strömmarna uppströms Os. Några fiskar började vaka i skymningen, långt ut i en sidoström – och vaken var typiska sikvak, det som försiktigt bröt ytan var inte fisknosar, utan spetsarna av ryggfenor. Siken tog något strax under ytan, det föreföll uppenbart.

Jag hade en torrfluga på tafsens, och nådde så småningom ut med den, till fisken. Följden blev en kafferast, för torrflugan skrämde fisken. Jag knipsade av den och funderade en stund... Sannolikt var det nattsländepuppor som siken åt, puppor som "driftade" några få centimeter under ytan.

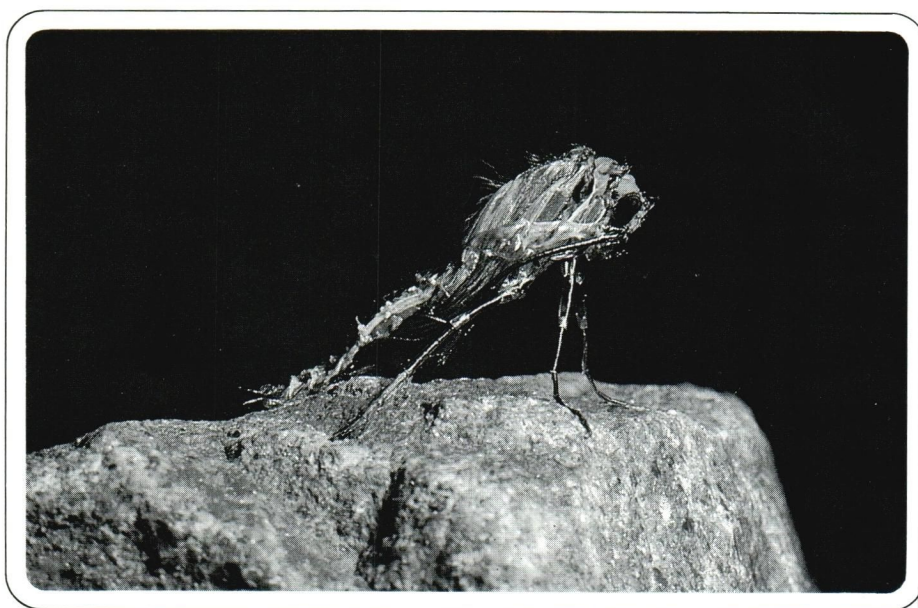
Fiska på långdistans

Därmed var flugvalet avgjort: Lennarts nya imitation, i storlek 14, den enda jag då hade, med mörkbrun framkropp och ljus oliv bakkropp. Jag knöt den på tafsspetsen och fuktade den. Om jag kunde få den att landa på vattnet tre-fyra meter uppströms den plats där siken vakade och få den att sjunka tre-fyra centimeter för att sedan hålla sig kvar där, fritt driftande, skulle jag ha en chans, resonerade jag.

Det fungerade – när jag såg den svarta, knappt centimeterhöga trekant som var spetsen av en ryggfena just där jag beräknade att min fluga befann sig, drog jag till – och hade en fisk på kroken.

Den situationen, med fiske på långdistans – över tjugo meter, närmare tjugofem – skulle jag annars ha karakteriserat som i det allra närmaste hopplös. Men jag skulle försökt ändå, förstås, för det gör man ju. Och jag skulle misslyckats, som så många gånger förr. Det som just denna gång avgjorde situationen till min fördel var, som jag ser det, den nya imitationens förmåga att, ofettad, hålla sig "svävande" strax under ytan.

Situation nummer två upplevde jag i fjol, i en hå i en liten älv i norra Jämtland. Vattnet var rekordlångt, men vädret gynnsamt och sent på kvällen kom några fiskar – öringar, visade det sig senare, och fyra stycken – smygande upp ur sina djuphål för att söka mat i ett stråk med svag ström och spegelblank yta.



Puppskalet spricker i ryggen och sländan tränger fram.



Nattsländan får grepp på stenen och drar sig ur pupphöljet.

Djupet där är bara halvmeter, och fisken mycket skygg. Jag vadade så nära jag vågade, mycket försiktigt, för att om möjligt kunna se vad fisken hade för sig. Jag såg: de kryssade hit och dit i det lilla strömstråket, strax under ytan – då och då syntes en virvel på vattnet, då och då spetsen av en rygg- eller stjärtfena. De tog något strax under ytan, det var klart, och det var stora fiskar som annars brukar välja mycket fasta stationer i strömmen, för att då och då stiga och "gunga" i ytan, när de åt ytföda.

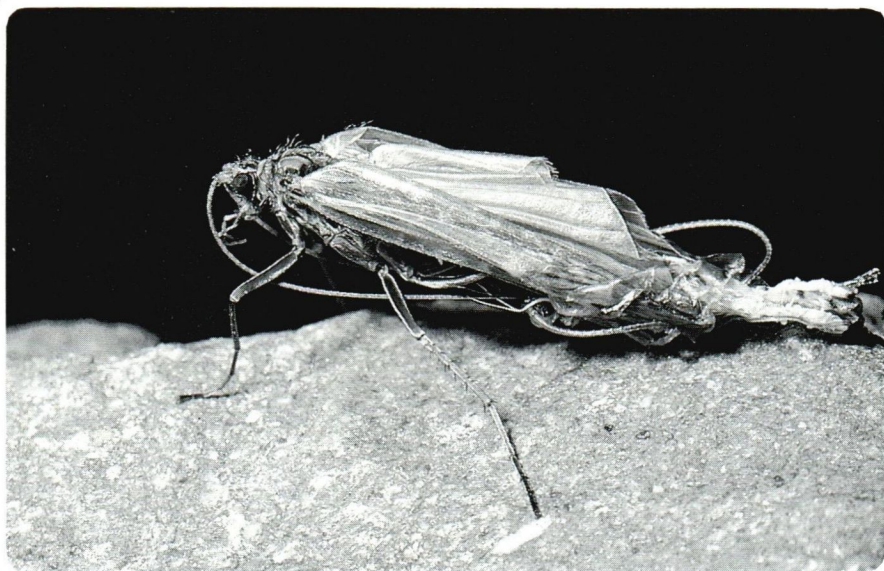
Nattsländepuppor, gissade jag. Den här gången var jag "laddad" med mer än en imitation, men valde ändå en exakt kopia av det original jag använt i Glomma, en brun och oliv imitation i storlek 14. Jag fuktade den, knöt den på tafsens och lät den landa

fem meter uppströms de kryssande öringarna.

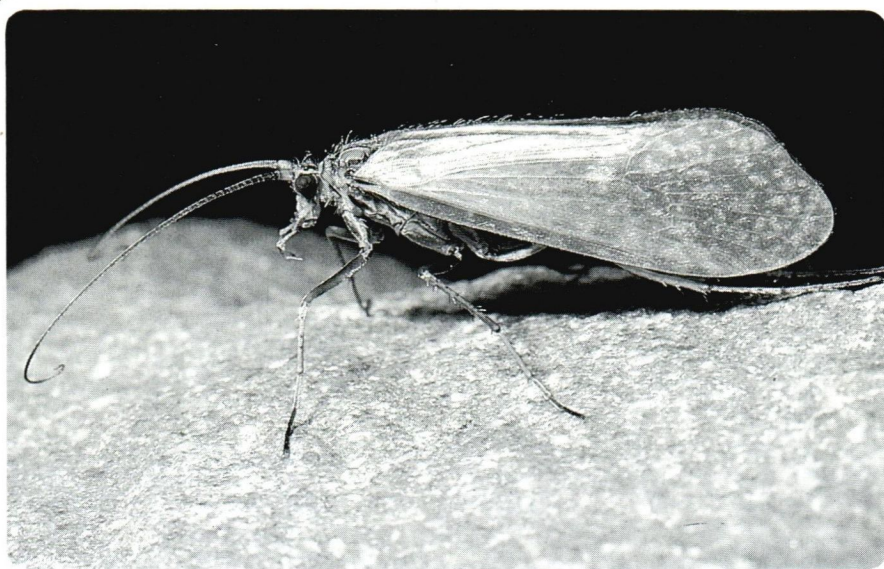
Det fungerade, även denna gång. Liksom under sikfisket i Glomma lät jag fisken själv signalera hugget – jag såg en virvel, drog till och hade en fin fisk på kroken. Den drog åtskilligt med backing från rullen, men hamnade omsider i häven ändå, och sedan på vågen: 1 400 gram.

De tre övriga öringarna kom tillbaka, en halvtimme senare. Jag och min fiskekamrat bommade varsin, och därmed var det dags att gå hem. När vi rensade den fisk jag lyckades fånga hade den i magen en knytnävsstor klump av nattsländepuppor. De var små och hade olivfärgade bakkroppar – exakt sådana som Lennarts fluga imiterade.

Två episoder av många. Vid åtskil-



Vingarna börjar pumpas upp. Puppskalet hänger kvar ännu.



Färdig för flykt. En stunds vila – sedan tar den till vingarna.

liga tillfällen har jag, med mycket gott resultat, fiskat Lennarts puppa fetad, i ytan eller rent av *på* ytan. Men sådana situationer är relativt lätthanterliga – det är just tillfällen då fisken tagit pupporna strax under ytan som jag tidigare haft svårt att klara, trots allsköns försök med mer eller mindre förtyngda puppimitationer, och medens misslyckade experiment med "induced take" eller "Leisenring lift", vilket ju egentligen är samma sak.

Någon gång har de gett resultat. Men aldrig i strömmar där djupet är bara havlmetern...

Tio års experiment

Men den här berättelsen börjar egentligen för tio år sedan, sommaren

1977, när Lennart och Kenneth Bostrom fiskade i Rena (ett biflöde till Glomma, i Norge) tillsammans med Danmarks altmeister, Preben Torp Jacobsen. Där fanns mycket nattsländepuppor, som visserligen såg ut som fiskelitteraturen dittills beskrivit dem – men som avgjort betedde sig annorlunda, berättar Lennart.

Nattsländepupporna i Rena hade visserligen ett par antenner och tre par ben, som på fiskeböckernas illustrationer. Men antennerna höll de tätt intill kroppen, och av de tre benparen använde de endast två, medan det tredje hängde orörligt utefter bakkroppen. Pupporna flöt högt i ytan, utan att nämnvärt sticka upp över den, och med de bägge paddelbenparen rodde eller "sparkade" de sig energiskt in mot stränderna. Där

kröp de upp på stenarna och kläcktes, dvs sprängde sina puppskal, kröp ur dem, vecklade ut sina vingar – och flög.

Denna kläckning, i Rena, ägde rum om kvällarna och ebbade ut framtåt natten. Fisken var naturligtvis väl bekant med puppornas uppträdande – örningen tog de paddlande pupporna – som en del av sin kvällsvard, medan den mer selektiva siken (som i Rena har en hög medelvikt, ett gott stycke över kilot) stod väntande utefter strandkanten, där de kunde genskjuta pupporna och ta dem, innan de hann krypa upp på det torra.

Senare, berättar Lennart, närmare bestämt sommaren 1983, observerade flugfiskargänget i Rena puppor av en annan nattsländeart, som inte kläcktes förrän mörkret fallit – och när den nya imitation som beskrives i denna artikel prövades under dessa nattfiskeförhållanden, så "small det direkt", som det brukar heta när fisket fungerar som vi alltid önskar att det skall göra...

Puppor av den typ denna artikel beskriver har numera prövats i en lång rad vatten, runt om i Norden, med mycket gott resultat. Lennart har strött "testexemplar" kring sig, och fått värdefulla erfarenheter i retur. I Österdalälven, till exempel, har imitationer av denna speciella typ gett mycket fina resultat vid midsommartid, och i Klarälven något senare, en liten bit in i juli.

Gråsvart minipuppa

Det har då ofta varit fråga om "blint" fiske, och i Klarälven har de naturliga pupporna visat sig vara kraftigt segmenterade och ha tydliga, långsgående ränder på bakkroppen, vilket kan vara värdefullt att veta för den som absolut vill ha så exakta imitationer som möjligt. I Klarälven har puppor med gula och gröna bakkroppar gett goda resultat – och, redan före midsommar, en mindre version med gråsvart bakkropp, bunden på nr 18-krok.

I Sömdal i Norge har Lennart, under fripass i samband med Flugfiskeuniversitetet, observerat nattsländepuppor flytande på ytan, med paddelbenen sträckta rakt ut från kroppens sidor – en imitation bör fiskas i ytfilmen. Och i Rena, där dessa nattpuppestudier en gång började, har en relativt stor – nr 12 – imitation med gyllengul bakkropp visat sig bra under den tidigare delen av sommaren, framför allt framtåt natten. Senare har

forts på nästa sida



Lennarts "superpuppa" – ett måste när nattsländepupporna är i farten. Kan varieras i flera färgkombinationer och storlekar.

forts från föreg sida

en version med grön bakkropp varit den bästa, under högsommaren.

Det finns flera hundra nattsländearter, och därmed ett otal puppor. Jag började denna artikel med att berätta om mina egna erfarenheter i Glomma och i norra Jämtland, men jag har självfallet åtskilliga andra – t ex att även om jag har haft de största framgångarna då jag fiskat en av Lennarts nattsländepuppaimitationer strax under ytan, fritt drivande, så har jag vid åtskilliga tillfällen, inte minst vid sjöfiske, lyckats mycket bra genom att fiska imitationen i ytskiktet och härma förebildens simsätt, genom handtwist. Så sent som i oktober i fjol fick jag fyra fina regnbågar på det sättet, i en sjö i Roslagen.

Denna slutliga – ja, hittills slutliga – version av puppan är mycket enkel att binda. Men krokvalet är viktigt eftersom en fettad puppa skall kunna stå på ytan, och en ofettad sjunka så

långsamt att den kan imitera "drift" strax under ytan. Sannolikt sträcker puppan ut benen vid de tillfällen den kläcks i vattenytan – hacklet skall då imitera de utsträckta benen.

Kroken bör därmed vara lätt. Lennarts val är Mustad nr 94833, som är gjord av extra tunn tråd och därmed, oförtjänt, fått en eller annan fläck på sitt rykte – tunna krokar kan ju krökas, vid tillfällen då en grövre krok i regel skulle betytt en förlorad fisk.

Jassid-frisering

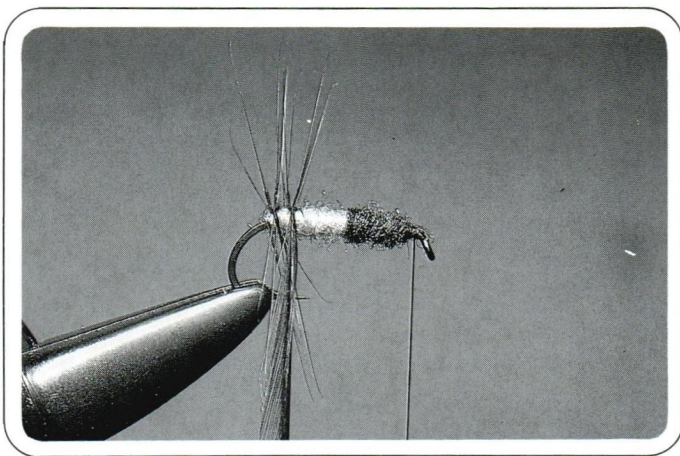
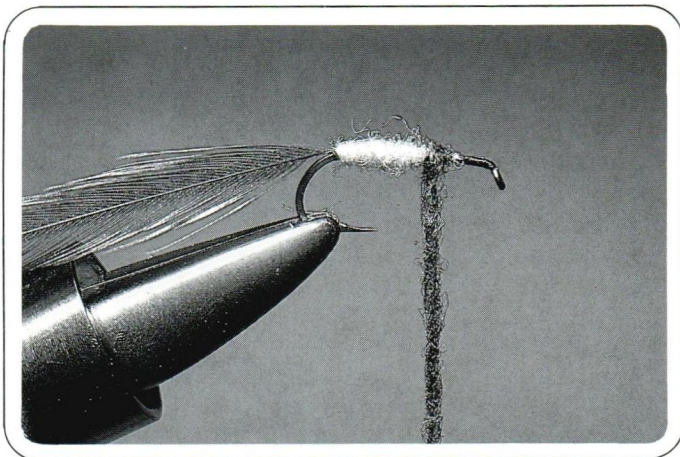
Principen för förhållandet mellan framkropp och bakkropp är 1 till 2, d v s bakkroppen bör vara två tredjedelar av hela kroppens längd.

Kroppsdubbingen skall vara polyull, medelhårt till relativt löst packad, så att kroppshacklet vid lindningen gör tydliga segment i bakkroppen.

Flugan binds på traditionellt vis:

bindtråden fästs strax bakom öglan och lindas bakåt i täta varv, till krokböjens början. Där fästs hackelfjäders i skaftänden – då riskerar man inte att den går av – varefter bindtråden dubbas och bak- och framkropparna lindas över krokskäftet. Därefter lindas hackelfjäders framåt, fem-sex varv beroende på imitationens storlek, med hackelfjäders ovansida vänd bakåt.

Hackelfjäders fästs bakom kroköglan och klipps av. Lennart använder alltid Metz-hackel, en storlek större än vad som annars gäller för krokstorleken, och i färgen Dark Blue Dun, och eftersom Metz-hackel i regel är jämbreda, d v s har lika långa fjäderstrålar över ett mycket långt parti av fjäderskaftet, blir hacklet lika långt över hela imitationens kropp, trots att fjäders fästs med sin grövre ände i krokböjen. Den som använder hackel av en kortare, snabbare avsmalnande typ bör tänka på det, och fästa fjäders



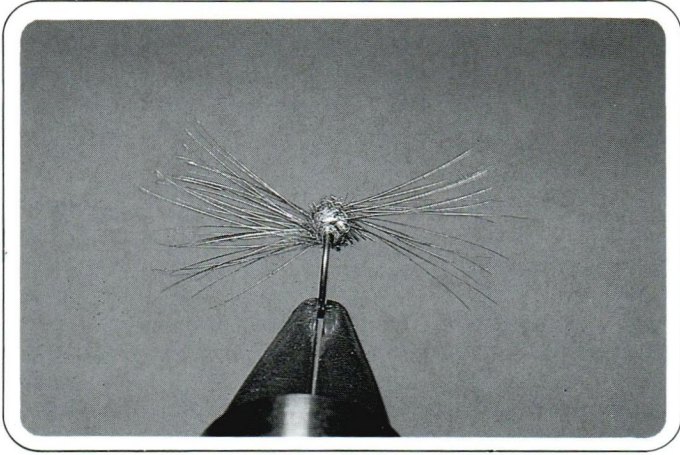
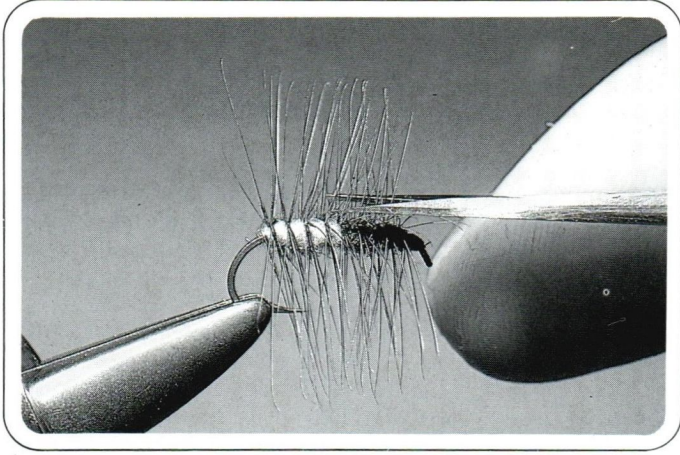
SÅ HÄR BINDER DU SUPER- PUPPAN

Täck krokskftet med bindtråd. Fäst hackelfjädern längst bak.

Dubba bindtråden och linda bak- och framkropp.

Linda hackelfjädern fem–sex varv framåt. Fäst hackelfjädern bakom krokögat. Linda och lacka huvudet. Frisera flugan på "jassid-vis".

Vänd gärna flugan så du ser den framifrån och kan kontrollera att den får rätt form.



i spetsen, även om det innebär risk att spetsen brister och flugan måste göras om.

När hacklet klippts av bakom kroköglan lindas och lackas flugans huvud på sedvanligt vis. Därefter, och till slut, skall flugan "friseras", d v s hacklet klipps ovan och under krokskftet, på Jassid-vis. Endast de hackelfjäderstrålar som pekar rakt ut åt sidorna och snett nedåt, som ett mycket öppet, upp-och-nedvänt V, skall bli kvar. Friseringen bör utföras med en mycket vass sax, och den bör föras så nära flugans kropp som möjligt.

Fyra succémönster

Denna typ av puppimitation erbjuder snart sagt outtömliga möjligheter till variationer. Lennart och jag vill dock föreslå att följande fyra basmönster – väl beprövade, och alla mycket framgångsrika – under alla förhållanden finns med i flugasken.

1. Krok nr 12. Bakkropp: Flyrite nr 9 Golden Yellow. Framkropp: blandning av lika delar nr 2 Black och nr 26 Adams Gray. Hackel: nr 10 Dark Blue Dun.

2. Krok nr 12. Bakkropp: Flyrite nr 3 Dark Olive. Framkropp: samma som mönster nr 1. Hackel: nr 10 Blue Dun – en ljusare färg, alltså.

3. Krok nr 10. Bakkropp: Flyrite nr 15 Light Olive. Framkropp: nr 5 Rust. Hackel: nr 8, brunt.

4. Krok nr 8. Bakkropp: Flyrite nr 12 Cream. Framkropp: lika delar nr 2 Black och nr 6 Chocolate Brown. Hackel: nr 6, ginger.

Denna fjärde och sista är giganten i samlingen, och skall vara stor – förebilden är en puppa som är hela 17 mm lång.

Ett allra sista tips: fetta inte flugorna innan ni lägger dem i flugasken. Det är nämligen ganska så förärgligt med en puppa som flyter när man vill att den skall sjunka, och tvärtom.

Den entomologiska forskningen har visat på olika insekters beteenden vid drift. En del rullar ihop sig eller spänner kroppen bakåt-uppåt som en skorpion, andra stelnar till och spärrar ut benen och ytterligare andra arter simmar aktivt för att komma i skydd.

Det finns till och med nattsländelarver, som spinner en "ankarlina", längs vilken de sedan klättrar ner mot botten. Kan en tunn tafsspets möjligen imitera detta...

Men i övrigt är kanske inte våra raka och stela flugor helt idealiska för att imitera alla slag av driftande insektslarver. Frågan är bara hur man binder en rund, hoprullad fluga, utom på en specialtillverkad krok – och hur krokar vi i så fall fisken på denna..?

När vi fiskar i strömmande vatten med larvimitationer av olika slag, tänker vi oss oftast insekterna driftande mer eller mindre utsträckta i vattnet. Därför binder vi också de flesta larvimitationer raka på kroken. Men nu finns det skäl att ifrågasätta detta.

I en tidigare artikel om drift (FiN 2/85) har vi konstaterat att driften kan vara slumpmässig, men att den vanligen är ett resultat av medvetna aktiviteter nere i vattnet. I vissa lägen vill helt enkelt insekterna driftna. Mot bakgrund av detta är det svårt att tänka sig att insekterna driftnar "stela som pinnar". När det gäller kläckande insekter handlar det förstås om ett aktivt simmande mot ytan eller mot land. Men även vad beträffar driften i övrigt talar mycket för att larverna genom olika typer av beteenden kan styra sin färd med strömmen.

I en nyligen publicerad vetenskaplig artikel om insektlarvernas driftbeteende redovisar Christian Otto och Per Sjöström resultaten från en rad intressanta laboratorieförsök. Vid försöken använde man ett ringformat akvarium där strömhastigheten kunde varieras. Sländorna släpptes sedan

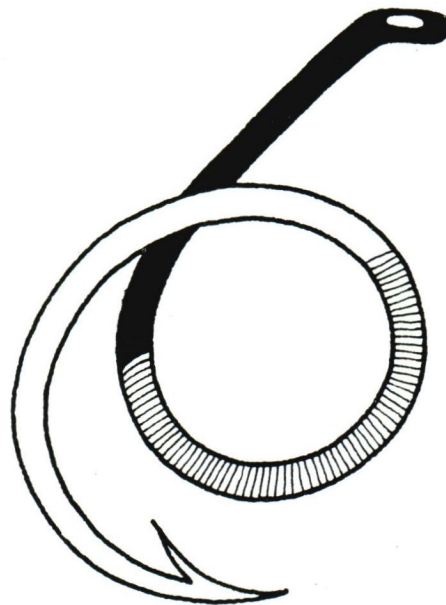
20 cm över botten varefter driftbeteendet observerades.

Dagsländorna uppträdde på följande sätt. I stillastående vatten simmade de aktivt ned mot botten. När de släpptes i låg eller hög strömhastighet blev beteendet däremot annorlunda. En stor andel av dem "stelnade" och sjönk passivt till botten. Nymfer av röd strömslända och liten vasslända till och med böjde sin bakkropp och sina stjärtspröt uppåt/bakåt likt skorpioner, så att nymferna bildade ringar – detta förmodligen för att så snabbt som möjligt sjunka ner till botten.

Bäcksländenympor försökte däremot i stor utsträckning bibehålla sin driftande position i högre strömhastigheter genom att spärra ut ben, antenner och stjärtspröt. På så sätt gjordes vattenmotståndet så stort som möjligt.

De flesta nattsländelarverna sjönk passivt till botten vid hög strömhastighet. Rhyacophila-arterna sträckte ut sig i hela sin längd med benen utspärade, medan Hydropsyche- och Polycentropusarter ofta rullar ihop sig i ringar. Polycentropus flavomaculatus observerades också spinna

Hur beter sig driftande insekter?

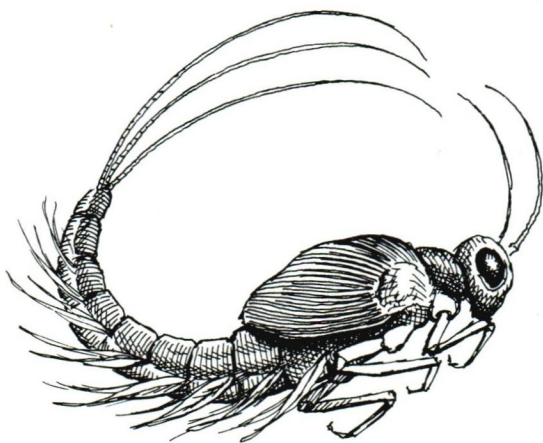


Av Ingemar Näslund
Teckningar: Gunnar Johnson

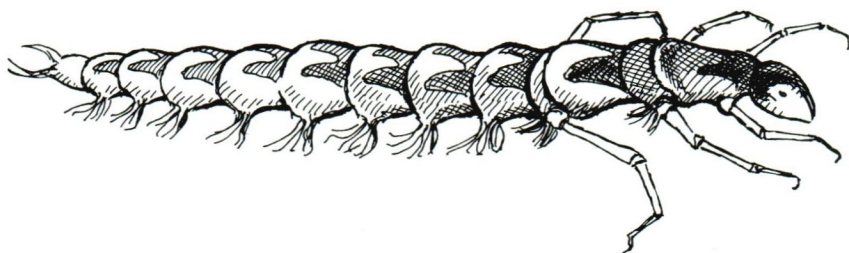
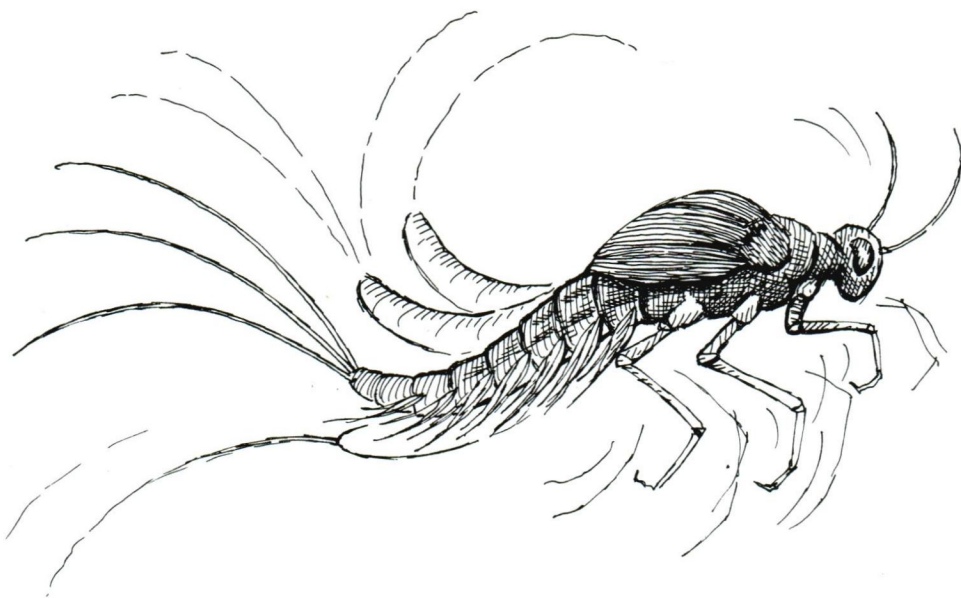
trådar vilka utnyttjades som ankarlinor. De fäster vid botten och används av larven för att klättra ned mot fästpunkten. Sådana trådar har också observerats av Gary LaFontaine, och beskrivits i hans bok Caddis-flies, hos amerikanska arter av Hydropsyche och Rhyacophila.

Ovan beskrivna beteenden är förstås i mångt och mycket generaliserade. Skillnader mellan olika dagsländearter finns naturligtvis. Dessa är förmodligen kopplade till skillnader i levnadssätt och den livsmiljö de föredrar. En art, som normalt finns i stillastående eller långsamt flytande vatten och kommer ut i stark ström, försöker bibehålla sin position och driftna till ett område med lägre strömhastighet.

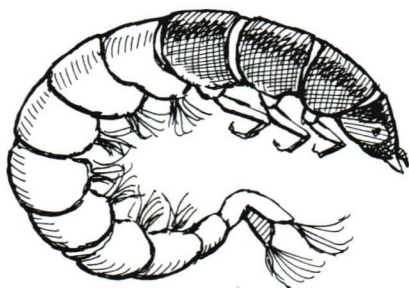
Sammanfattningsvis har vi fått en del nya kunskaper om tidigare okända insektsbeteenden. Säkert finns ytterligare rön att göra inom detta område. Det hela kräver dock en del fantasi både vid bindstället och det praktiska fisket för att kunna utnyttjas. Men vem vet, en vacker dag står vi kanske där och fiskar med ringformade dagsländenymfer...



Vassländans nymfer böjer sin kropp bak-
åt som en skorpion för att minska sin gen-
bäryta mot vattenströmmen. Därvid
sjunker den snabbare. På lugnare vatten
simmar den aktivt ner mot botten.



Olika nattsländearter uppvisar skilda
beteenden vid drift. Rhyacophilalarver
sträcker ut kropp och ben och låter sig
föras helt passivt med vattnet, medan
larver av Hydropsyche rullar ihop sig till
en liten ring.





Att se laxen ta en ytgående fluga går utanpå det mesta en sportfiskare kan önska sig.

topp ~~Torr~~flugor för lax

Laxfiskaren fiskar av tradition nere vid botten på våren och med stigande vattentemperatur en fluga, som går strax under ytan. Först vid ännu högre temperatur väljer han kanske att prova en torrfluga. Men gör laxen samma uppdelning i tre skilda metoder? Vad hindrar den att stiga till ytan, när den kan lockas till decimetern under? Med alla nya "toppflugor" – flugor fiskade på och i vattnets ytskikt – kan det vara dags att slopa den gamla indelningen. I laxens ögon finns den nämligen inte. Låt torrflugan bli toppfluga – i dubbel bemärkelse!

Av Max Røbel

Teckningar: Svend Saabye

Laks kan fanges på många måder, men det er ikke mange laks der fanges. De fleste af os fanger nok færre laks end der er måder at fange dem på.

"Fisker du i den bedste elv på den bedste tid i 10 år i træk, kan du forvente et fangstresultat, der siger 2 år med laksefangster over gennemsnittet, 2–3 år med gennemsnitsfangster og resten af tiden, meget lidt eller ingenting."

Ordene er Arthur Oglesby's, der selv har fisket i engelske, skotske og norske lakseelve i mere end 30 år, og de står at læse i hans bok "Salmon" fra 1983. Bortset fra særlig ihærdige og dygtige laksefiskere, er der vel ikke mange der mener, at de seneste års fangstresultater ligefrem modbeviser hans ord, der både trøster og skræmmer.

Får man chansen for at fange kun en enkelt laks eller to, kan der derfor være en vis mening i at vælge en metode, der bedst kan indfri de forventninger man kan have som fluefisker: At spænde sin smidige fluestang mod en lang line i mild sommervind, og se linens smukke bue rulle ud over klart strømmende vand, hvor laksen i leg og alvor stiger til en fristående cock tail af fluer af forskellig form, fart og farve.

Den traditionelle vådfluemetode kan i en for vanepreget og mekanisk udførelse, minde lidt for meget om fiskeri med en lille spinner, der jo på samme måde som fluen, svinger hen over standpladserne og dermed færdig. Kun selve fluekastet mangler. Metoden ligesom giver for lidt i forhold til alt det man har drømt om, håbet på og set frem til.

Fluefiskeren, der helst vil have en sølvblank laks på sin flue, vælger derfor gerne blandt de for en laksefisker mere utraditionelle metoder, så meget desto mere fordi laksen selv gør det muligt, at løfte fluefiskeriet op i solen og lyset, hvor man direkte kan se fluen friste laksen over evne. Herregud, hele vinteren har vi jo set det for os, det fascinerende møde mellem fisk og flue i et evigt gentaget øjeblik. Når vi så endelig står derude, hvorfor skulle vi så ikke også se det ske lige for øjnene af os "in live"?

Den traditionella uppdelningen

På trods af Oglesby's ord og nyere endnu mere tyngende statistik, dukker passionens Muddlerhoved dog

op igen til overfladen ved vinterens fluestik. Snart ligger der atter en stribe nybundne laksefluer i kø og venter på våren, fluer af alle slags til samme fisk, sølvrosa laks i blågrønt vand. Og når temperaturen hen på forsommeren stiger og dermed fluefiskerens håb om "salmon in a summit meeting", følger ligeså automatisk, at nu fisker vi ikke længere nede ved bunden, men oppe under vandoverfladen. Senere, når det bliver endnu varmere, fisker vi måske med tørfluer oven på vandet.

Men stop engang: Er dette ikke lidt for traditionelt tænkt og talt? Hvad "siger" laksen til denne gamle opdeling, nede ved bunden, oppe under overfladen og oven på vandet?

Torrflugor och toppflugor

Betegnelsen tørflue forbinder de fleste fluefiskere først og fremmest med ørredfiskeri. Tørfluefiskeri efter laks foregår imidlertid helt anderledes, og laksens opførsel overfor tørfluer er så forskellig fra ørredens, at laksefiskerens opfattelse af tørfluer med fordel kan ændres og udvides betydeligt, for således at omfatte langt flere typer overfladefluer, end der er plads til i det gamle tørfluebegreb fra klassisk ørredfiskeri.

Ørredfiskeren stikker ikke et termometer ned i åen for at se om vandet er under eller over fx 9 grader, og derefter bestemmer sig for den ene eller den anden type flue og størrelse. Det gør laksefiskeren, nogle gør i hvert fald. Og selvom guderne skal vide, at der findes mange slags undta-

gelser fra reglen, kan laksefiskeren i almindelighed forvente et bedre fangstresultat, hvis han nu følger hvad reglen videre siger, end hvis han ikke gør. Valget står dog ikke mellem *vådflue* eller *tørflue*, men mellem hvad man kunne kalde *bundflue* eller *topflue*, idet de berømte 8–9 grader danner en slags grænse mellem mindre eller større tilbøjelighed hos laksen til, fra bunden at stige op gennem vandet mod overfladen, op i topvandlaget, de øverste 10–15 centimeter.

Og så kommer det: Er laksen først villig til at stige, er der intet som helst der hindrer den i også at stige de sidste få centimeter, der kan være mellem en lille sommervådflue, fx en Blue Charm nr 6, og en eller anden slags overfladeflue – og dem findes der efterhånden nogle stykker af. Enten fiskes der altså med bundflue eller også fiskes der med topflue, og pointen er den, at den lille Blue Charm er også en topflue, men ikke en topflue der nødvendigvis tillækker sig større opmærksomhed hos laksen, end en anden type flue heroppe.

Ett helt fält av nya toppflugor

Hvad "siger" altså laksen? I begyndelsen af sæsonen er den hovedsagelig interesseret i store bundfluer fisket forholdsvis langsomt og tæt på standpladsen. Senere, men af og til også lidt før de omtalte 8–9 grader forekommer, reagerer den nu på mindre fluer fisket på forskellig måde i hele topvandsområdet. Dette øverste vand-

lag, pladsen oven på vandet medregnet, må derfor betragtes som ét og samme aktivitetsfelt, for laks og fluer ved sommertid. Det "siger" hele dens opførsel overfor fluerne heroppe, ligesom fluernes forskellige aktivitetsformer gør dette indlysende.

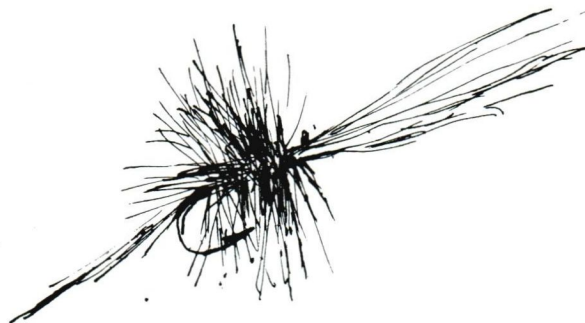
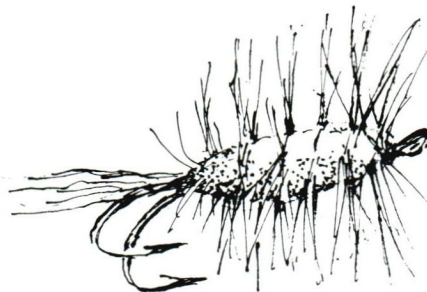
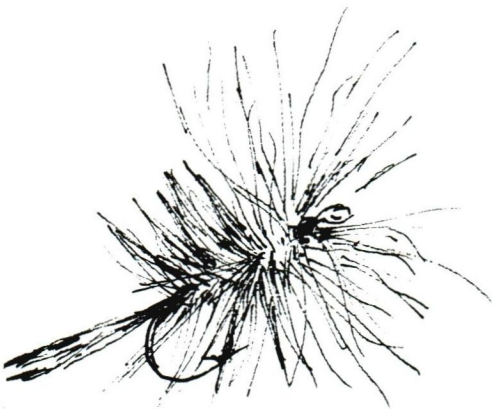
Popfluerne fx, dykker og dukker op igen og forbinder dermed selve vandoverfladen med det gamle greased-line flue-niveau. På-i-og-under selve overfladen, op og ned og ud til siderne, flyder, glider, rider, skøjter, wobbler, zig-zagger, sprøjter, hopper, popper, bomber, svømmer og lokker alle disse fantastiske fluer på næsten alle tænkelige måder. Hvilket kolossalt variationsrigt fluefiskeri!

For laksen er det overhovedet ikke et spørgsmål om eventuelt at kunne få øje på en lille flue heroppe, det være sig tørflue, vådflue eller en hvilken som helst hybridflue. Den ser dem alle. Og meget mere. Det er snarere et spørgsmål om hvad fluefiskeren ser eller kan se i sit fluefiskeri. Kan han få øje på alle disse fluer? Hvordan ser han dem? Ja, hvordan ser laksen dem?

Set fra laksens synspunkt tegner der sig lige over hovedet på den en forførende flue-graffiti, men den ser ikke den traditionelle vådfluemetode tegne sig som en særlig genistreg blandt de andre! Hver og én kan fremkalde hugget, men jo flere der arbejder sammen, desto før falder hugget. Og dét som måske nu begynder i leg, for så vidt laksen i starten ikke virkelig tager fluerne, det kan meget vel hurtigt tage til, og ende i alvor. Både for laksen og for fluefiskeren.

Det kan tage livet af laksen – og tage resten af fluefiskerens liv...

Laxflugor för fiske på och i vattnets ytskikt.



Ny artikkelserie i FiN:

I neste nummer börjar en ny artikkelserie om flugfiskets litteratur i FiN. Vi ska se på de klassiske bøker frå Dame Juliana Berner och fram till våra dagar, vilka påverkat flugfiskets utveckling och ført sporten framåt inom alla dess delar – redskapen, kunskapen om insekterna, flugbindningen...

Även om många av de äldre böckerna kommer i nytryck, så är flertallet svåråtkomliga och måste sökas på antikvariat. Det innebär, främst för unga flugfiskare, som nyligen introducerats i sporten, att de inte har något "arv" att falla tillbaka på. Mycket av det som framförs som nyheter idag, har många år på nacken, men har fallit i glömska.

Vissa flugfiskeförfattare framstår

som unika och vi tillskriver dem "faderskap" inom olika grenar av flugfisket. Vi behöver bara nämna namn som Halford och Skues som exempel – deras betydelse för sporten var unik. Trots det är de enbart "namn" för många. I själva verket har endast få flugfiskare i den yngre generationen läst deras böcker. De känner dem möjligen endast via andrahandsuppgifter... och vilka var t ex Mottram och Dunne..?

I denna artikkelserie ska vi presentera flugfiskets utveckling genom en resa i böckernas värld. Vi ska möta de stora giganterna, men också mindre kända författare, vilkas teorier tyvärr kommit i skymundan.

Här följer en introduktion till FiN:s nya artikkelserie:

Flugfisket i litteraturen

Av Svein Skjønberg

Med dette begynner en artikkelserie om fluefiskelitteratur i FiN.

Hvorfor?

Den amerikanske fluefiskepersonlighet – og forfatter – Sparse Grey Hackle har skrevet: "Some of the best fishing is done not in water but in print."

Jeg er fullstendig enig. Når jeg nå henvender meg til lesere av FiN så betyr det at publikum er meget interesserte fluefiskere, som også er interessert i å lese om fluefiske. Og interesserte fluefiskere er nødvendigvis noe gale. For en slik lesekrets må nødvendigvis en kort sommer være om trent som å erte en stakkar. Resten av

året kan man riktignok fryse-fiske og binde fluer, lage stenger o s v. Jeg binder selv fluer, men i tillegg leser jeg en masse, bl a om å binde fluer.

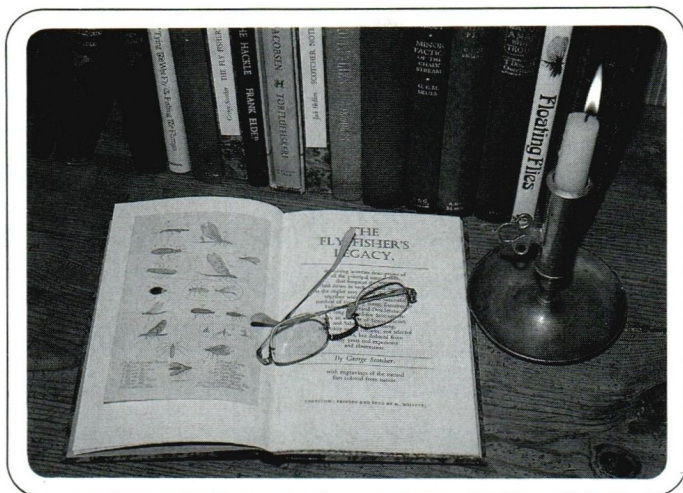
Det finnes flere bøker om sportsfiske enn om noen annen hobby, bare i England skal det ha kommet ut over 5000 bøker og brorparten av fiskebøkene handler om fluefiske. Slik har det vært i flere hundre år og det skrives nå mer enn noensinne. Et av våre privilegier er at vi bedriver den sport det er skrevet mest om, og den som ikke kjenner fluefiskelitteraturen har gått glipp av halve moroa.

For nybegynneren er ofte lærebøker en ren nødvendighet. Men også

de mer erfarne har atskillig å lære fra litteraturen. Dagens nivå beror på mange forfatters samlede erfaring. Den kjente amerikanske forfatter Charles E Brooks har understreket at man lærer noe fra alle bøker hvis da ikke ens "mind has stopped growing".

Men det må tas en viktig reservasjon. Skues, som har skrevet mer og bedre enn de fleste, advarte med rette mot autoriteter. "Authorities darken counsel." Selv unnlot han lenge å utforske flere spesielle situasjoner fordi en eller annen autoritet hadde sagt det siste nei om dette og hint. Men Skues brøt igjennom og poenget er –

*En del böcker över-
lever alla flugfis-
kets trender och
framstår som klas-
siker.*



les alt, men tro ikke på noe uten videre, prøv det du leser om på egne observasjoner og erfaringer. Med denne reservasjon er mitt råd: Kast dere over alt som overhodet finnes – også denne serie... Men for all del, vi blir aldri utlært, hverken ved lesning eller egne erfaringer. Ørreten er jo så pervers at den gjør hva som helst for å vise at våre teorier er gale. Heldigvis.

Men fluefiskelitteratur er ikke "bare" noe å lære fra. Det finnes typiske lærebøker om hvordan man skal fiske og det finnes bøker om hvor man kan fiske (er eller blir gjerne foreldet). Men det finnes også mange bøker som er mer litterært anlagt, det amerikanerne kaller "why-too" eller "pleasure-books". Det finnes på dette område mange fremragende forfattere som har evnen til å gjennoppvekke gleden ved å fiske og mange kan formulere noen av våre egne tanker og opplevelser slik at vi forstår noen av de dypere og bedre årsaker til at vi fisker enn bare det å ta fisk. Vi ville neppe vært så gale hvis årsaken til at vi fisker bare var å ta fisk. Men de færreste av oss kan angi de dypere årsaker. Om det nå er veidemannen i oss eller naturelskeren eller filosofen.

Ofte er forøvrig ikke genrene så klare. De beste bøker har innslag både av lærestoff og "pleasure".

Flugfiskets historia och utveckling

Min gjennomgåelse av litteraturen blir kronologisk og derved langt på vei også en skissering av fluefiskets historie fra Berner til i dag. Et kraftig sideblikk til fluefiskehistoriens utvikling påvirker i høy grad disponeringen av stoffet fremover. Det er mitt inntrykk at en historisk oversikt snart er det eneste mange av våre meget moderne fluefiskere mangler. Mye av

det "nye" som oppdages viser seg faktisk også å være gammelt og tildels svært gammelt nytt, som senere har gått i glemmeboken. Mange amerikanere synes ikke å lese engelsk litteratur og det er vel få engelskmenn som kan tenke seg å hente informasjon fra utlandet.

Siden våre dager på jorden er begrenset vil den vise gå tilbake i tiden og studere historien. Det er ofte morsomt og interessant å plassere våre pionerer i den alminnelige historie. Berner var f.eks. samtidig med Thomas Moore, han som imponerte Erasmus Rotterdams med sin vennlighet og åpne, vinnende vesen, men som ble halshugget av Henrik 8., kanskje p.g.a. de samme egenskaper. Og hvorfor bli fornærmet på dem som hevder at Walton ikke skrev "The Compleat Angler", mange ville jo ha det til at Francis Bacon skrev verkene til Shakespeare... Og amerikanerne fluefisket mens Billy the Kid herjet...

Det fluefiske vi kjenner til og som jeg vil skrive om, skriver seg fra England. Fra omkring midten av vårt århundre har imidlertid amerikanerne langt på vei tatt over hegemoniet til de i dag er de ledende. Dette vil tydelig avspeiles i denne serie. I de senere

år har Norden virkelig markert seg, ikke minst gjennom FiN og bladets nærmeste kjerne. Hvis Preben Torp Jacobsen hadde vært engelsk-språklig ville han etter min oppfatning åpenbart vært en av de store forfattere i dag i verdenssammenheng.

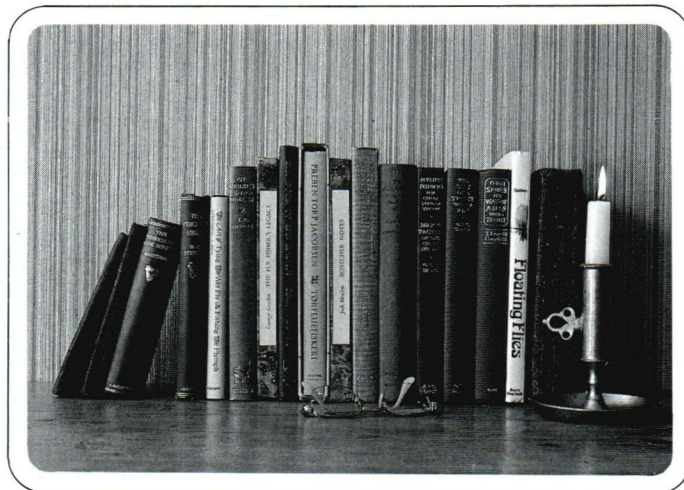
Jeg har overhodet ingen kjennskap til litteratur fra kontinentet og dårlig nok også om eldre nordisk litteratur. Ellers har jeg lest det meste av den betydelige engelskspråklige litteratur fra vårt århundre, men vil også anbefale bøker som fremheves av folk jeg stoler på. Når det gjelder den eldste periode frem til Halford må jeg for en stor del bygge på annenhånds kilde-materiale.

Jeg råder dere til å lese forfatterne selv, ikke bare om dem og deres teorier. Når jeg selv leste forfattere som Halford, Skues, Mottram og Dunne, som jeg trodde jeg visste "alt" om, ble jeg overveldet over hvor unge og friske de virket sammenlignet med atskillig av dagens litteratur.

Da jeg ble smittet av fluefiskegal-skaperen for alvor vendte jeg meg snart mot bøkene, lesehest som jeg er. Jeg fant fluefiskelitteraturen vanskelig tilgjengelig, men dere har allerede

forts på sid 25

*Glädjande
trycks det idag nya
utgåvor av gamla
böcker.*



De superkräsna öringarna

Visst finns de – Gustav, Snabbe Ville och de andra gourmet-öringarna, som ger oss huvudbry med sina gäckande vak.

Trots alla våra ansträngningar och förföriska knep låter de våra flugor passera orörda.

Men handen på hjärtat – är det trots allt inte så, att det är just de svåra fiskar vi aldrig får, som gör vårt flugfiske mest guldkantat? Självt skulle jag i varje fall aldrig vilja vara utan deras utmaning...

Av Sune Adolfsson

Första gången jag kom i kontakt med dessa finsmakare till öringar var vid norska Sömdalen för många år sedan. Jag hade haft ett fint harrfiske i nära en veckas tid, men hade inte sett skymten av åns fullvuxna öringar. De hade inte vare sig visat något intresse för mina flugor eller ens visat sig i några vak. Jag började nästan tro att ån inte hyste något öringbestånd, trots att jag hade hört att där skulle finnas riktiga lunsar.

En sen eftermiddag nedanför en gammal träbro fick jag så äntligen se dem. Vid kanten av en stor hölja endast några meter från ena stranden såg jag de sugande, böljande vaken. Först blev jag osäker om det var öring eller grov harr, men efter att två gånger tydligt sett den spolformade grönskimrande kroppen var det ingen tvekan längre. Jag uppskattade det till två eller möjligtvis tre mycket välgödda öringar, som i lugn och ro avsmakade det förbipasserande "smörgåsbordet". Knästående i skydd av grönskan, och med hårstråttunn tafs knuten på linan började jag servera mina frestelser för de sparsmakade öringarna.

Efter ett tjugotal flugbyten, och minst lika många mindre trevliga ord, började jag mer och mer inse, att dessa öringar skulle bli omöjliga att lura på några konstgjorda "insekter". De tog den äkta varan – endast den och ingenting annat! Sommarnatten närmade sig och de sista solstrålarna nådde nätt och jämt upp över horisonten.

Den här kvällen förblev fiskekorset tomt, och det var bara att finna sig i nederlaget. Men trots det hade jag upplevt en fin och minnesvärd fiskestund. De svårflirtade öringarna vid

Sömdalen hade gett semestern en extra krydda.

Visst händer det ibland att vi lyckas få någon av de mindre lättlurade i håvgarnet. Men handen på hjärtat, hur ofta är det inte omvänd ordning? Fisken är den triumferande segraren, och vi står där med lång näsa. Öringen vakar och vakar, men trots alla försök får vi åka hem med det fula namnet...

De fiskarna brukar vi inte tala om så ofta – de är och förblir våra övermän. Det är fiskarna vi drömmer om men

som inte låter sig fångas så lätt. Det är fiskemedaljens "baksida". Men låt oss börja tala om dessa fiskar, för de är trots allt en mycket stor del av fiskeäventyret. Det är ju i själva verket just de fiskarna, som gör våran hobby så spännande och stimulerande. Så låt oss vända på medaljen och även prata om baksidan.

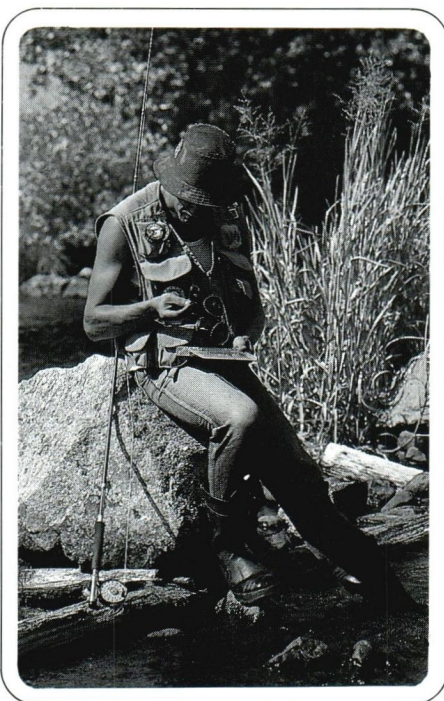
Personligen har jag åtskilliga minnen förknippade med sådana fiskar och händelser, och det är just om några av dessa ofångbara salmonider detta ska handla.

Gustav och Snabbe Ville

Sverkestaån i Bergslagen är ett utpräglat put-and-take vatten med många besökare varje år. Trots det finns det alltid några öringar som överlever säsongen, och med tiden blir de försiktiga och skygga – och ytterst svårångade. Till detta kan även läggas, att det troligtvis också finns en liten rest av ett starkt reducerat naturligt bestånd kvar i ån. Det kryllar av trollsländelarver och småfisk, så förutsättningarna för att dessa öringar snabbt ska växa sig större är god. Men det bör tilläggas, att det under de senaste åren varit glest mellan fiskarna i ån. Så för den, som värderar fisketuren i kilon, är det sällan ett givande besök.

Det är speciellt två öringar som gäckat mig och de närmaste vännerna under ett par år. De vägrar med bestämdhet att äta något annat än den äkta födan. För att lättare kunna tala om dem, har vi låtit döpa dem. Snabbe Ville, som är den hurtigaste och vakvilligaste av de båda, har sitt tillhåll i en fors, medan Gustav, som

forts på nästa uppslag



Att välja lämplig fluga är inte alltid det lättaste – speciellt om öringarna tillhör de extra kräsna.



Torrflugefiske i Norge på vakande öringar som på det bestämdaste vägrar att hugga.

Men ibland händer det att man lyckas! En grann, välgödd sverkestaöring tagen på en överdimensionerad nattsländepuppa.

Predatorn – en av artikelförfattarens egna flugfavoriter för extra besvärliga öringar. Här bunden på Humped Back Hook, men kan även bindas på vanlig våtflugkrok. Bakkropp: Australisk opossum (blandat 50/50 över- och underhår). Rib: Koppartråd. Framkropp: Opossum underhår. Vinganlag: Stjärtfjäder Fasan. Ben: Rapphöna på sidorna. Flugan bör förtyngas.





forts från föreg uppslag

är mer såvlig och långsam, håller till på ett lugnvatten. Fastän vi lagt ned både tid och möda på allt exaktare flugkreationer, och även putsat på vår kastteknik, har det inte hjälpt.

Gustav, som är den större fisken, är otroligt skygg och slutar direkt att vaka då man närmar sig platsen. Snabbe Ville däremot är inte fullt så skygg, men står istället i en nära nog helt omöjlig position för ett kast, vilket gör det mycket besvärligt att presentera flugan på ett fiskligt sätt för honom.

De förgyller tillvaron vid ån, fastän vi vet, att vi troligtvis aldrig kommer

att lyckas lura någon av dem. Men vi har haft nytta av dem på annat sätt – nämligen som "indikatorer" vid insektskläckningar. När Ville och Gustav har vakat, så har vi vetat, att även de mer lättlurade öringarna i ån varit lättare att komma till tals med. Det har stämt förvånansvärt bra och nästan alltid gett fisk i korgen.

Vände under flugan

Vid ett mindre öringvatten i mellansverige mötte jag en annan sparsmakad öring för ett par säsonger sedan. Ån är av småvattenskaraktär och

Det gäller att vänta ut de superkräsna öringarna. Från stranden kan man studera deras beteende och lägga upp strategin för fisket.

öringarna ligger sällan över halvkilos-strecket. Men undantag finns – och just den här var ett sådant.

Det var höst och extremt lågvatten. Av en slump fick jag se en rörelse under ytan. Något förvånad över fiskens storlek, som uppskattningsvis kunde ligga på drygt två kilo, började jag testa olika flugor.

Öringen hade sin ståndplats vid kanten av en vassrugge, och efter varje vak återvände den lugnt tillbaka till sitt gömställe. Det ovanligt låga vattenståndet gjorde att fiskryggen flera gånger var klart synlig ovanför ytan, vilket gjorde upplevelsen ännu mer spännande. Det verkade som om den tog något alldeles under ytan, och att dömma av luftens insekter var det nattsländepupp som stod på menyn.

Efter flera resultatlösa försök med naturtroga puppimitationer knöt jag slutligen på en Streaking Caddis nr 8. Plötsligt kom öringen i expressfart ut från vasskanten. Men till min stora förvåning vände den precis under flugan. Det här märkliga beteendet upprepades sedan hela tre gånger! Den var bara framme och "nosade" på flugan – men vägrade definitivt att hugga.

Trots några ytterligare försök, så lyckades jag aldrig få den på kroken. Den var och förblev min överman. Men en sak gav den mig – ett mycket fint minne från en oförglömlig fiskekväll.

Studera beteendet

Är det nu helt omöjligt att lura dessa läckergommar till öringar? Givetvis finns det inga patentlösningar, utan varje tillfälle har säkert sin egen strategi.

En gemensam nämnare, som tyvärr gäller de flesta superkräsna öringar av lite större format, är att de oftast står på mycket svårfiskade platser, vilket nästan gör det omöjligt att presentera flugan på ett naturligt sätt.

Men även om förhållandena kan tyckas besvärliga och man är nära att ge upp hoppet, så finns det alltid detaljer som kan vara av stor betydelse för utgången. En av det viktigaste saker man bör tänka på är att finstudera fiskens beteende – när den vakar, hur den vakar, vad den vakar efter o s v. Sådana observationer kan bli avgörande för fiskelyckan, även om man

Ofta är natten den rätta tiden att komma till tals med stor, kräsen och skygg fisk.

förstås långt ifrån alltid lyckas, fastän man offrat både tid och möda.

Överdriv flugstorleken

Jag har själv haft fin framgång med metoden "stor fluga – tunn tafs" vid fiske efter speciellt trögflirtade öringar. Då har jag medvetet överdrivit flugstorleken cirka två nummer jämfört med den aktuella insekten på vattnet. Det har visat sig speciellt effektivt vid nattsländekläckningar – och har gällt såväl sjunkande som torra imitationer.

Jag kommer särskilt ihåg två mycket besvärliga öringar i Norge, som till slut lät sig luras av en stor Predator efter flera timmars envist kastande. Den aktuella nattsländan var vid det här tillfället ca 2–3 nummer mindre än min fluga. För att över huvud taget lyckas väcka dessa öringars intresse var jag dessutom tvungen gå ned till mycket tunna tafsspetsar på mellan 0,12 och 0,14 mm för att störa så lite som möjligt. Men då gällde det verkligen att ta det försiktigt och inte använda för styvt spö. Jag var också tvungen att drilla fiskarna ordentligt trötta för det hade varit långt ifrån roligt, om de hade gjort en "tjurrusning" vid hävkanten med så tunna tafsspetsar.

Pröva nattfiske

Om man inte lyckats få kontakt med öringen på dagen, kan det mycket väl vara lönande att stanna kvar och offra några timmar på nattfisket. Fisken är oftast mindre skygg då på grund av mörket, och den brukar samtidigt söka sig närmare stranden. Det kan ibland vara enda tillfället att komma till tals med extra svårfiskade öringar.

Det kan vara ett ganska besvärligt fiske, men man kan göra det lättare för sig genom att i god tid före mörkrets inbrott förbereda nattens brava. Det är till exempel en bra idé att se ut lämpliga kast- och landningsplatser, kontrollera var man kan vada, välja ut den troliga flugan för natten med utgångspunkt från insektsundersökningar som man företar i dagsljus under dagen o s v. Alla dessa förberedelser gör att man kommer bättre förberedd till nattens fiske – och därmed också har betydligt större chans att komma till tals med de

större, svårflirtade öringarna. Det ger ett njutbart fiske.

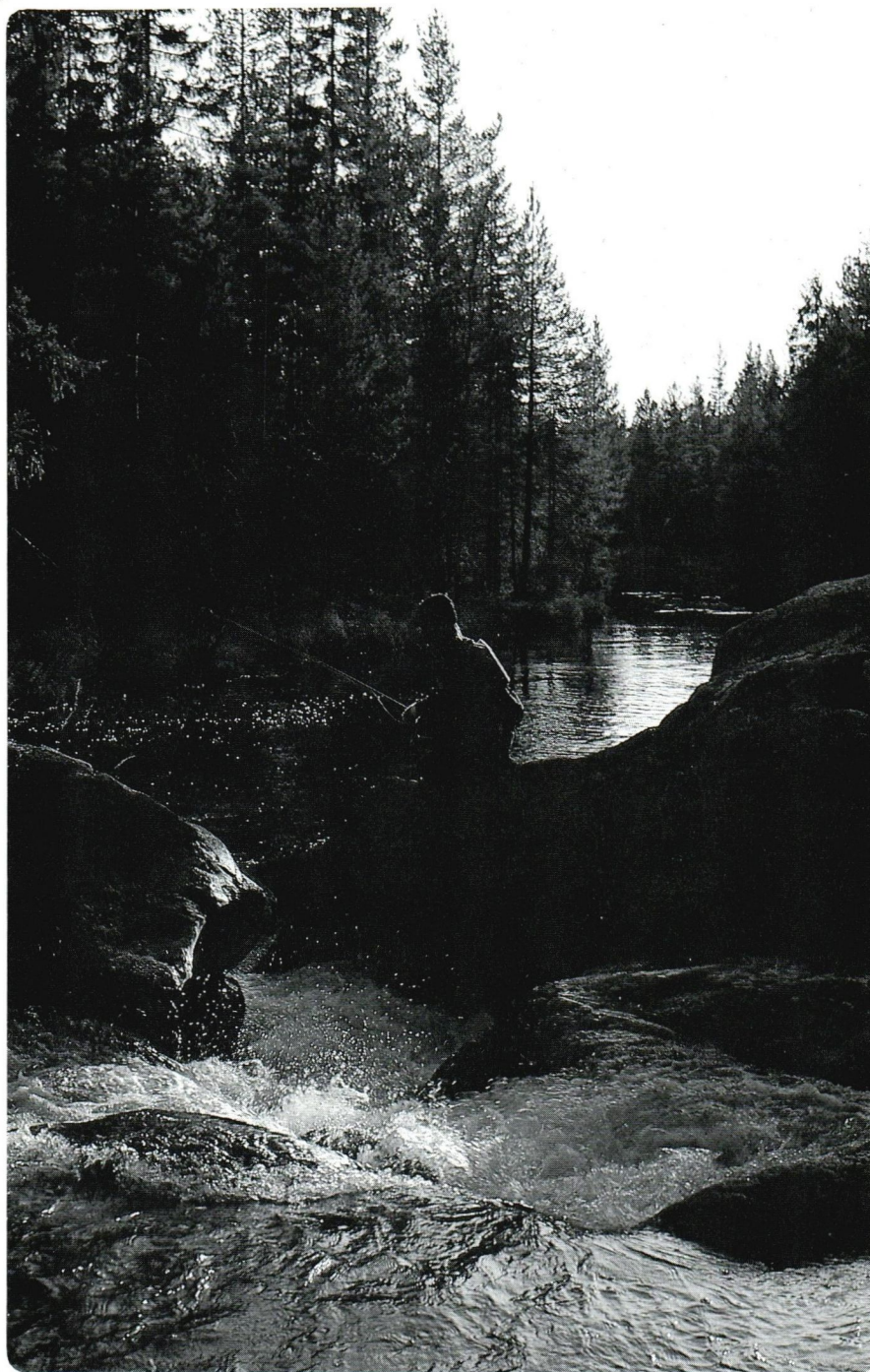
Kommer man däremot oförberedd till nattfisket, så är man synnerligen handikappad. Man får vada på chansning och finner kanske till slut en kastposition, där man står djupt och har svårt att kontrollera kastet och flugans flyt över strömvirvlarna, medan det alldeles intill finns en sand eller strandrevel under vattnet, där man skulle haft en perfekt plats att kasta ifrån. Hade man studerat platsen i dagsljus, så skulle man vetat det...

Genom att studera insekterna kan man också dra vissa slutsatser i för-

väg. Finner man duns av en slända på dagen, så har man tid att binda spinners av samma art till kvällsfisket, eftersom man har all anledning tro, att fisken kan komma att vara intresserad av de äggläggande och döende honorna frampå kvällskvisten.

Men ibland hjälper ingenting. Avslutningsvis vill jag därför citera en mycket frustrerad och något uppretad fiskebroder. Han hade provat allt och för länge sedan tappat tålmodet med de kräsna öringarnas gäckande vak. Det återstod bara att slänga ut hela flugasken på vattnet och ropa:

"Välj själva då, för sjutton"!





Rödingen i den lilla tjärnen med det klara vattnet var skimrande skön.

Rödingen från Låktabergen

Regniga somrar med högvatten har den fördelen att de får oss att leta efter alternativa vatten. Det var så jag fann de nyfikna rödingarnas tjärn vid Låktabergen.

Av Ingemar Näslund

Sommaren 1985 var ovanligt regnig. Större delen av augusti var sjöblöt och i början av september nåddes en högvattentopp av vårflodskaraktär. Då var det inte lätt att vara strömfiskare här uppe i norr. Visst gick det att få en och annan fisk, men det kändes ovant att stå uppe bland tallarna och försöka trixa ut sin fluga. Många tillresta fiskare söderifrån blev nog också besvikna över det uteblivna fisket.

Vad ska man då ta sig till när älven är två meter för hög? Jo, det finns faktiskt alternativ för flugfiskaren även i sådana situationer. Sedan tre år tillbaka har jag tillbringat ett antal

sommarveckor i byn Skansnäs 4 mil nordväst om Sorsele. Den ligger på södra sidan av sjön Storsvindeln (Vindelälven) och väster om byn finns en högplatå med en hel rad intressanta sjöar och tjärnar.

Fördelen med dessa vatten är att de är fiskbara även sådana regnsomrar som 1985. I och med läget högt uppe i vattensystemet påverkas de av högvattnet endast i begränsad omfattning. De ligger i ett område med sk fjällnära barrskog, av folkhumorn omdöpt till *fjällnära* på grund av Dömanverkets intressen för avverkningar. Debattens vågor om dessa barr-

skogars vara eller inte vara har ju gått höga de senaste åren. Klart är att det är stora naturvärden som står på spel. Dessutom är det ekonomiska utbytet av avverkningarna litet och föröyringsutsiktarna tämligen osäkra.

I själva Låktabergsområdet har visserligen begränsade avverkningar ägt rum men då på traditionellt fjällbondevis, dvs med små hyggen eller blädning (utglesning). Som kontrast finner man strax söder om Låktaberget storskogsbrukets jättekalhyggen med svårigheter att föröyrgra som följd.

Vildmark är visserligen ett slitet ut-



I Holmträsket och Bergtjärn har Skansnäs FVO båtar till uthyrning.

tryck, men för Låkaområdet måste det ändå utnyttjas. Granskogen står tät med inslag av en och annan gammeltall. Här finns, förutom skogslandets flora, inslag av en hel del fjällväxter som t ex fjällviol, stormhatt och tolta. Framför allt bäckravinerna är väldigt frodiga, riktiga oaser.

Vad beträffar faunan kan jag nämna att här finns gott om björn. Det skjuts också en och annan bamse i samband med älgljakten. Tjäder finns också i ganska stor mängd tack vare gammelskogen.

Själv har jag provat på att gå vilse bland granarna. Området är mycket kuperat och efter ett tag ser alla kullar likadana ut. Då kan det vara bra att ha med en kompass. Trots detta är området på intet sätt otillgängligt. Följer man bara stigarna är det inga problem att hitta till vattnen och gångavstånden är inte heller så stora.

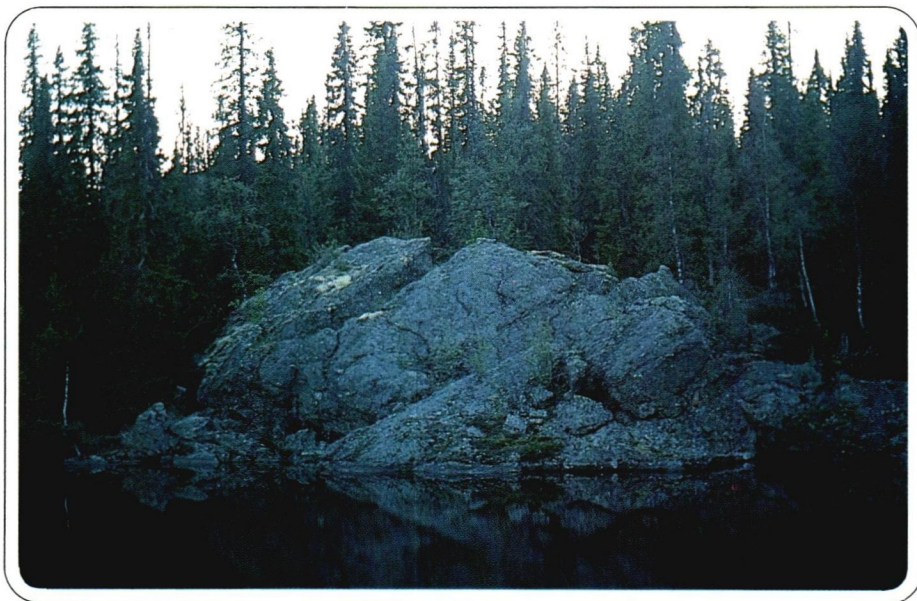
Inom Skansnäs fiskevårdsområde driver man en ovanligt framsynt fiskevårdspolitik. Nätfiske har förbju-

gits i alla områdets vatten vilket gjort att fisket blivit allt bättre de senaste åren. I Holmträsket finns framför allt öring men även en och annan stor röding. Dessutom finns ett tynande bestånd av aborre, som här lever på sin gräns vad gäller klimattolerans. Öringen är av mycket hög kvalitet med en medelvikt på ca 3 hg. Kilo-

öring är sällsynt men enstaka exemplar fångas varje år.

I Bergtjärn finns enbart öring. Den är av allt att döma sjölekande och finns i två olika färgvarianter. Vissa fiskar är gulgröna och saknar nästan helt fläckar. Ibland undrar man om det verkligen är en öring man fångat.

forts på nästa sida



Utanför det stora flyttblocket kom den nyfikna rödingen fram och ställde sig att stirra på mig.

forts från föreg sida

Andra är mera normalt silvriga och med många fläckar. Den fina konditionen har de dock gemensamt.

Den allra första öringen jag fångade rev ut nästan hela fluglinan i första rushen. Jag fick sedan trixa med den en bra stund innan den hamnade i håven. Jag var övertygad om att det var en ganska stor fisk och blev både paff och besviken när den visade sig väga endast 4 hg. I denna typ av sjöar med öring, som endast går på insektsdiet, är fisk över 6–7 hg ovanlig. Själv har jag fångat en på 1,2 kg, men sådan fisk tillhör undantagen.

Säsongen startar vid midsommar

Flugfiskesäsongen startar omkring midsommar med de första större dagsländeckläckningarna. Harörenymfer samt torra imitationer av vass- och simsländor brukar då ge bäst resultat. Under denna period kan man fiska under hela dygnet. Längre fram på säsongen (juli/början av augusti) handlar det mera om kvälls- och nattfiske med framför allt nattsländor. Slutet av säsongen kan bjuda på både dag- och kvällsfiske. Rödingen har ofta en aktivitetssvacka under högsommaren men vaknar till liv igen i augusti, medan öringen kan fångas under hela perioden.

Oddsén för god fångst ökar drastiskt med lugnt och varmt väder. Då fungerar förstås fiske på och nära ytan bäst. Fiske på djupet med sjunklina kan säkert också vara effektivt, men sådant fiske har jag själv aldrig provat. Bäst är i alla fall att fiska från båt. Sådana finns att hyra i bägge sjöarna. Tänk dock på att en spegelblank yta och kristallklart vatten kräver stor försiktighet med båten och ganska långa kast. Kanske skulle en flytring vara perfekt.

Förutom Holmträsket och Bergtjärn finns en rad småvatten att upptäcka i omgivningarna. Det rör sig om små tjärnar och större sel i bäckarna. Även längre västerut, på Lantbruksnämndens marker, ligger många intressanta vatten. I flera av dessa finns både fin öring och röding, men dem lämnar jag till besökaren att upptäcka på egen hand. De kan t ex vara lämpliga att besöka när nordanvinden drar fram över de större sjöarna.

Massor av björkmätarlarver

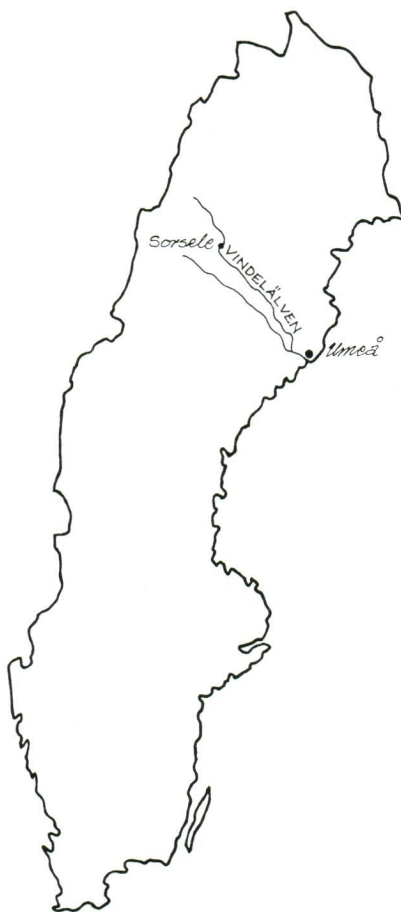
Vid en av dessa småtjärnar hade jag själv en fin upplevelse den gångna

sommaren. Jag vet inte vad som gjorde kvällen mystisk redan från början. Kanske var det björkmätarna. Vissa år förekommer de i massor här uppe och inte en enda björk får behålla sina löv. Trots att det var midsommartid var nu lövträden alldeles kala. Till och med blåbärsbladen hade strukit med. Den enda ljusgröna midsommargrönska man kunde upptäcka var några enstaka ormbunkar som fått stå orörda. Annars kändes det som senhöst. Det enda som fattades var prasslande, gula löv på marken.

Nåja, ljuset kunde man inte ta fel på. Klockan var mycket redan när jag gav mig av och nu närmade den sig elva och det var fortfarande ljust. Endast en karakteristisk, lätt midsommarnattsskymning kunde märkas in-

ne i granskogen. Jag var nu på väg upp till något som jag egentligen inte trodde på. Nere i byn pratade man nämligen om en liten tjärn innehållande en stor och tydligt mycket märkligt uppträdande röding. Den här fisken skulle enligt källorna vara helt oskygg. Om man gick fram till tjärnen blev den snarast nyfiken och ställde sig att stirra på besökaren. Den hade också egenheten att rata allt som erbjöds den i form av drag och maskar. Detta lät alldeles för fantastiskt för att vara sant och måste naturligtvis undersökas.

Den vägbeskrivning jag fick var ganska svårtolkad och flera gånger trodde jag att jag kommit vilse. Kularna med granskog och kalättna björkar tycktes vara hur många som helst. På marken kryllade det av björkmätarlarver. Fisken brukar förresten tillägna sig ett alldeles speciellt beteende under sådana här björkmätarår. Den enorma produktionen av larver och deras vana att allt som oftast ramla ner, gör att det samlas fisk varhelst det sticker ut några grenar över vattnet. Det kan stå öring inne vid land på decimeterdjupt vatten och kalasa på ljusgröna godbitar.



Intressant område

Byn Skansnäs ligger 4 mil nordväst om Sorsele på södra sidan av sjön Storvindeln i Vindelälven. Väster om byn ligger den högplatå med intressanta sjöar och småtjärnar, som omtalas i artikeln. Området sköts föredömligt av Skansnäs FVO. Längre västerut finns ytterligare några intressanta flugfiskevatten, vilka förvaltas av Lantbruksnämnden.

Tjärn med kristallklart vatten

Mina tankar gick emellertid till tjärnen och rödingen. Röding är en lynnig fisk. Själv kan jag inte skryta med särskilt många flugfångade exemplar. För det första äter röding i stor utsträckning plankton, vilket innebär problem med flugvalet. För det andra är det svårt att förutsäga när större röding tar ytnära föda, och när den väl gör det kan det vara mycket knepigt att lura den. Den är ofta både skygg och sparsmakad. Till viss del beror det senare på att den ofta tar små insekter som t ex fjädermyggor. Nere i skogslandet har den dessutom en period under högsommaren då den knappast syns till, möjligen beroende på höga vattentemperaturer. Bästa chanserna erbjuds i augusti och vid midsommartid.

Nu var det midsommartid och jag var äntligen framme. I alla fiskehistorier jag läst har skogstjärnarna varit tvärdjupa, mystiska, svarta hål som hotat dra ned fiskaren i det okända. Denna tjärn var visserligen tvärdjup och mystisk men med ett kristallklart, blågrönt vatten. Man kunde lätt se gamla trädstammar och stenar på botten trots att det var åtskilliga meter djupt. Någon omedelbar fara att

bli neddragen verkade heller inte föreligga. Tjärnen var liten och alldeles rund, kanske 50 meter i diameter.

Eftersom gammelgranarna lutade sig ut över vattnet var det ont om kastutrymme. Endast två ställen gav svängrum i någon större utsträckning.

Vid myren vakade en öring som jag beslöt mig för att fresta. Men kanske var jag alltför oförsiktig när jag gick fram, för den slutade vaka så fort jag kom i närheten. Jag lade trots allt ut flugan men utan resultat. Stod sedan och spanade ner i vattnet en stund efter mystiska rödingar men ledsnade snart.

I stället gick jag runt till ett enormt flyttblock på tjärnens motsatta strand. Här var tre meter djupt direkt från stranden och på botten låg ett par stora stenar som uppenbarligen lossnat från bjässen.

Jag bytte till en liten nymf bunden av fjälllämmelhår. Den skiftade i samma färger som lämmeln, och jag tänkte att den nog skulle passa en fjällröding. Gjorde några kast men det hela verkade meningslöst då ytan låg blank och livlös. Sedan stod jag mest och tittade ner i vattnet efter eventuella rörelser, men tyckte efter ett tag att det hela verkade tämligen idiotiskt – stå och stirra ner i vattnet efter mystiska rödingar.

Den nyfikna rödingen

När jag hade tyckt att det var idiotiskt i nästan två minuter kom den. Den simmade på två meters djup och det var ingen tvekan om att det var en röding. Fenkanterna lyste kritvita och synen påminde inte så lite om vinterns kikmete.

Den sänkte sig ner till botten, parkerade vid en av de stora stenarna och började stirra. På mig. Så mycket annat fanns inte att stirra på. Jag stirrade tillbaka. Detta var sannerligen märkligt. För att se om den skulle bli rädd viftade jag lite med ena handen. Ingen reaktion. Då började jag veva med armarna och stampa med foten men responsen uteblev. Efter en stund var tydligen inspektionen avslutad, för rödingen simmade lojt ut på djupare vatten. Den undrade säkert vad det var för hoppande väderkvarn som stod uppe på land.

Under tiden hade några mindre öringar börjat snappa dagsländor, men de slutade genast när rödingen gjorde sitt första vak. Det var ett mycket stilfullt och elegant vak. Jag kunde till och med se lite av den röd-

glänsande undersidan när den viftade till med stjärten i slutfasen. Det var uppenbart vem som styrde och ställde i denna del av världen.

Nu var frågan; kasta eller inte kasta? Samtidigt som jag fyllts med respekt inför en sådan fisk, ville jag gärna veta om den förutom spinnare och maskar, även ratade konstgjorda flugor. Nyfikenheten och fiskeivern vann över respekt och vördnad med knapp marginal och jag lade tveksamt ut det första kastet.

Jag vet inte om det berodde på fjälllämmelnymfen, men tafsens stannade upp och drogs åt sidan redan efter ett par minuters hemtagning. Trots att jag fiskade nära ytan syntes ingenting av den välvning som annars brukar uppstå. Troligen tog rödingen nymfen mycket makligt, väl medveten om sin egen överlägsenhet.

Senare har jag diskuterat med and-

Flugfisket i litteraturen

forts från sid 17

kommet et godt stykke på vei som lesere av FiN. Det er relativt svært lite av engelsk/amerikansk litteratur som er oversatt til nordisk så denne serie retter seg til lesere som behersker engelsk. Det finnes en del nordisk litteratur, også mange bra bøker, men man må til engelsk/amerikansk litteratur for å få en viss oversikt.

Det er ganske tynt på bibliotekene når det gjelder fluefiskelitteratur. Ellers synes postordreforretningen Fly-Dressing (Box 2003, 561 02 Huskvarna, Sverige) å være den uten sammenligning beste kilde når det gjelder å få tak i bøker. Bøker kan generelt bestilles gjennom bokhandlere. I England har de begynt en serie som heter "Modern Fishing Classics" og foreløpig er bl a E Grey's "Fly Fishing" og Skues' "Itchen Memories" utgitt. (Andre Deutsch). Jeg vil også fremheve E Chalmers Hallam i England som har en katalog på 1400 bøker ("Trees", 9 Post Office Lane St Ives, Ringwood Hants, BH24 2PG, Engl). Jeg har kjøpt mange amerikanske bøker som har vært utilgjengelige her fra "The Anglers Art", ("Books For Fly Fishermen" R D 9, Box 204, Carlisle, PA 17013, USA). En herlig katalog koster en dollar eller to, firmaet averterer forøvrig regelmessig i det amerikanske tidsskrift Fly Fisherman. Ofte meget rimelige bøker.

Tilslutt vil jeg nevne noen få bøker om bøker. Først må da fremheves "A

ra fiskare om rödingar kan se förvånade ut. Jag är i alla fall övertygad om att den röding, som jag nu kunde se gå och spanna där nere i vattnet, såg förvånad ut. Den gjorde inga häftiga rusningar utan gick mest runt på rödingars vis och spände kropp och fenor. Hela tiden syntes den tydligt nere i det klara vattnet. Ett tag simmade den hotande nära ett gammalt träd men det klarade sig. Resten av kampen blev på intet sätt dramatisk. Bara seg och utdragen.

Väl uppe krokade jag försiktigt loss den och lät den gå tillbaka. Samtidigt viskade jag försiktigt: förlåt mitt intrång. Gå ut och uppfyll världen med din avkomma! Fisk som ratar maskar och drag måste ju vara idealet för oss flugfiskare. Kanske uppfattade den mitt budskap, kanske inte. Den simmade i alla fall ner till botten efter en stund. Och ställde sig att stirra...

History of Fly Fishing for trout" av J W Hills fra 1921. Hills var en utmerket historisk forfatter med den rette evne til å fremheve de vesentlige trekk i utviklingen. Samme år ble "Fishing from the Earliest Times" av W Radcliffe utgitt. Dette er imidlertid ikke en bok om bare fluefisking, men den skal ifølge kapasiteter som Skues og Gingrich være fortreffelig lesning. En generell historisk fremstilling om fiske fra nyere tid er "A History Of Angling" av C F Waterman fra 1981.

"The Fishing in Print" av A Gingrich fra 1974 er en praktbok om bøker. Gingrich gjennomgår fluefiskelitteraturen og fremhever sine favoritter og med hans utmerkede smak blir det fortreffelig lesning. Vi får også mange fine smakebiter fra virkelig fine skribenter. Gingrich omtaler også mange bøker fra de senere årtier. Han er selv en meget lesverdig forfatter. Denne bok er sammen med Hills' meget bra å starte med hvis man vil dukke ned i fluefiskehistorien og fluefiskebøkene.

Tilslutt vil jeg kort nevne at forfatterne som Skues, Schwiebert og Preben Torp Jacobsen viser et imponerende historisk perspektiv i sine bøker.

Neste gang:

Den tidligste fluefiskelitteratur – frem til Halford.



När man ser den färdigbildade trollsländan kan man knappt tro, att det är samma pansarklädda "urtidsdjur", som för bara några timmar sedan kravlade sig upp ur sjön.

Vid en liten insjö i södra Sverige

Vildmarksupplevelser – vad är det? Är det björnmöten i ett kargt men storslaget landskap miltals från närmaste bebyggelse, eller finns den "vilda marken" överallt runt omkring oss – bara vi lär oss upptäcka den..?

Av Bertil Ekholm-Erb

Det är inte bara fisken i den lilla sjön – insatt regnbåge – som får mig att längta hit. Hela vattnet och allt runt omkring har stor dragningskraft på mig, okritisk storstadsmänniska som jag är. I min enfäld tror jag mig vara mitt i "vildmarken" bara efter någon halotimmes bilresa från stadens jäkt. Men kanske är jag det trots allt, även om min näsa inte räcker längre än tvärs över sjön och trädridån på andra stranden. Landskapet är inte särskilt grandioöst – åtminstone inte i mina norrländska flugfiskebröders ögon...

Men så här ser landskapet ut i min del av Sverige, och eftersom jag inte kan vila mina ögon på en blånande horisont miltals bort, så har jag istället lärt mig att se på närmiljön – ta vara på allt det som sker i gräs och buskar alldeles vid mina fötter. Därför blir också varje resa till den lilla sjön just det äventyr jag själv gör det till.

Spännande ögonblick utspelar sig hela tiden runt om mig. Det gäller bara att ha ögonen med sig för att se "det stora i det lilla".

Då kan också en kort tur till den sydsvenska regnbågssjön bli en fullvärdig vildmarksupplevelse – ett möte med naturen sådan den ser ut hos mig.

Den här dagen fick jag till exempel sällskap av en trollslända på väg att kläckas. Från sitt undervattensliv kravlade den sig mödosamt upp på land för att låta sitt kroppsspansar spricka sönder över ryggen och krypa ut till en helt ny värld. Det var ett dramatiskt skådespel att se förvandlingen från den urtidslika vattenformen till den skönt gnistrande, vingade sländan. Under en styv timme fick jag följa en förvandling, där larven tycktes höra till en värld miljontals år avlägsen, medan sländan torkade sina vingar i samma sol som också värmdde mig.

Att sitta på första parkett och studera detta naturens under – den vilda markens eget liv – det är en upplevelse så stor som någon, även om den sker i smått...



Man tycker sig förflyttad miljontals år tillbaka i tiden, då man betraktar trollsländelarvens mödosamma klättring upp på land.



Nu börjar förvandlingen. Skalet rämnar längs ryggen och trollsländans huvud och thorax tränger fram.



Det tar en god timmes tid innan sländan är helt fri.



Så sitter den tålmodigt i väntan på att huden ska hårdna...



...och vingarna vecklas ut och torka. En ny trollslända ska möta sommaren vid den lilla sjön.

FiN:s stora fototävling avgjord:

Grattis till Islandsresan, Johnny!

Intresset för FiN:s fototävling, som vi utlyste i nr 3 i fjol, överträffade våra vildaste förväntningar! Mängden bidrag och även kvaliteten på de flesta bilder var större än vi hoppats på och det hela formade sig till en stor succé.

Fast början verkade trög och vi trodde ett slag att tävlingen skulle bli en flopp! Den första tiden efter tävlingens utlysande kom endast en handfull bidrag. Den långa tävlingstiden gjorde dock att vi hoppades på en rejäl tillströmning efter fjolårets sommarfiske – och det stämde! När semestrarna väl var över ökade mängden bidrag successivt och till slut fyllde FiN-läsarnas inskickade tävlingsbilder flera stora kartonger...

När vi summerade det hela hade vi fått in inte mindre än 871 bidrag från 117 deltagare. En mycket imponerande siffra. Som jämförelse kan nämnas när den kända amerikanska flugfisketidsskriften *Fly Fisherman* 1977 hade sin första fototävling fick man in cirka 400 bidrag från hela den nordamerikanska kontinenten...

Juryns arbete blev långt och svårt men också oerhört stimulerande. Flertalet bidrag kom från Sverige, men många även från de övriga nordiska länderna. Det fanns också bidrag från länder ännu längre bort, vilket visar att intresset verkligen var stort.

I nästan tre dagar pågick jurybedömningen! Efter de första grovgallringarna återstod ett knappt hundratal bilder, ur vilka de slutliga pristagarna till slut utkristalliserades sig. Tyvärr fanns inga svartvita bilder med så länge i tävlingen. Antalet svartvita bidrag var förvånansvärt litet och inget av dem höll tillräckligt hög bildmässig och fototeknisk kvalitet för att komma med till slutomgången.

Spänningen var på topp, när de femton utvalda vinnarbilderna var utsedda och rangordnade och juryn kunde bryta de förseglade namnkuverten för att se vilka vinnarna var! Glädjande nog var det nästan idel nya och okända fotografer, som kom på prisplats. Vi upptäckte då också att några fotografer fått mer än en bild med på prislistan, vilket än tydligare visar på högt fotografiskt kunnande och fin bildkänsla.

Speciellt vill juryn framhålla Kenneth Johansson från Mölndal, som hade en hel serie mycket bra och vackra bilder med ända fram till de sista gallringsomgångarna. När prislistan var klar visade det sig att Kenneth fått med inte mindre än fyra bilder bland de 15 pristagarna! En av hans bilder fick äran att pryda omslaget till detta nr av FiN. Den bilden fick fjärde pris. Kenneth tog också hem andrapriset med en ömsint och fin bild av far och son i en liten eka. Kenneths bilder kom dessutom på 11:e och 12:e plats. FiN bugar och grattar till en verkligt fin och högklassig bildserie!

Men mest hyllar vi naturligtvis Johnny Albertsson från Solna! Johnny, som var ett av de få välkända namnen i den

slutliga prislistan, har tidigare haft bilder publicerade i FiN och är också flitig i andra nordiska fisketidsskrifter. Juryns motivering till att utse bilden av den gamle flugfiskande mannen till segrare lyder så här: "En enkel, okomplicerad, odramatisk bild – men med ett vidunderligt ljus och en utsökt stämning, som ställer den i en klass för sig."

Tävlingsjuryn ber att få gratulera Johnny till segern och till förstapriset: en veckas öringfiske i Laxa på Island! Vi gratulerar också alla de andra pristagarna och framför ett stort TACK till *alla* deltagarna i FiN:s fototävling. Vi är mycket glada för att så många visat intresse för tävlingen och för den känsla och upplevelse inför flugfiskets mångfacetterade värld som bilderna visar fram.

PRISTAGARNA!

Här är alla pristagarna i FiN:s stora fototävling:

1:a pris: Johnny Albertsson, Skytteholmsvägen 29, 171 44 Solna.

2:a pris: Kenneth Johansson, Sjövallan, Box 507, 431 36 Mölndal

3:e pris: Björn Tång, Brovaktarvägen 3, 141 73 Huddinge

4:e pris: Kenneth Johansson, Sjövallan, Box 507, 431 36 Mölndal

5:e pris: Lars-Göran Nilsson, Grundläggavägen 16, 691 43 Karlskoga

6:e pris: Eva Mäkitalo, Lomboloväg 5 c, 981 36 Kiruna

7:e pris: Johnny Albertsson, Skytteholmsvägen 29, 171 44 Solna

8:e pris: Roland Eriksson, Jenny Hillsvägen 14, 433 30 Partille

9:e pris: Lars-Göran Nilsson, Grundläggavägen 16, 691 43 Karlskoga

10:e pris: Tomas Andersson, Lomboloväg 5 c, 981 36 Kiruna

11:e och 12:e pris: Kenneth Johansson, Sjövallan, Box 507, 431 36 Mölndal

13:e pris: Carl-Erik Folkesson, Visthusgatan 87, 724 81 Västerås

14:e pris: Kenneth Fasth, Hosjöstrand 103, 791 46 Falun

15:e pris: Alf Henriksson, Norrhult, 590 90 Ankarsrum

HEDERSOMNÄMNANDE:

Ingemar Wickström, Seljansögatan 7 e, 811 60 Sandviken

Thomas Lindqvist, Beckmansväg 6, 443 00 Lerum

Micael Ryding, Läroverksgatan 19, 961 33 Boden

På de följande sju sidorna kan du se merparten av de prisvinnande bilderna och dessutom några bilder, som fått hedersomnämnan. Titta och njut – det här är troligen den bästa samling flugfiskebilder som publicerats på en och samma gång...

Tävlingsjuryn



9:e PRIS

Lars-Göran Nilsson,
Karlskoga

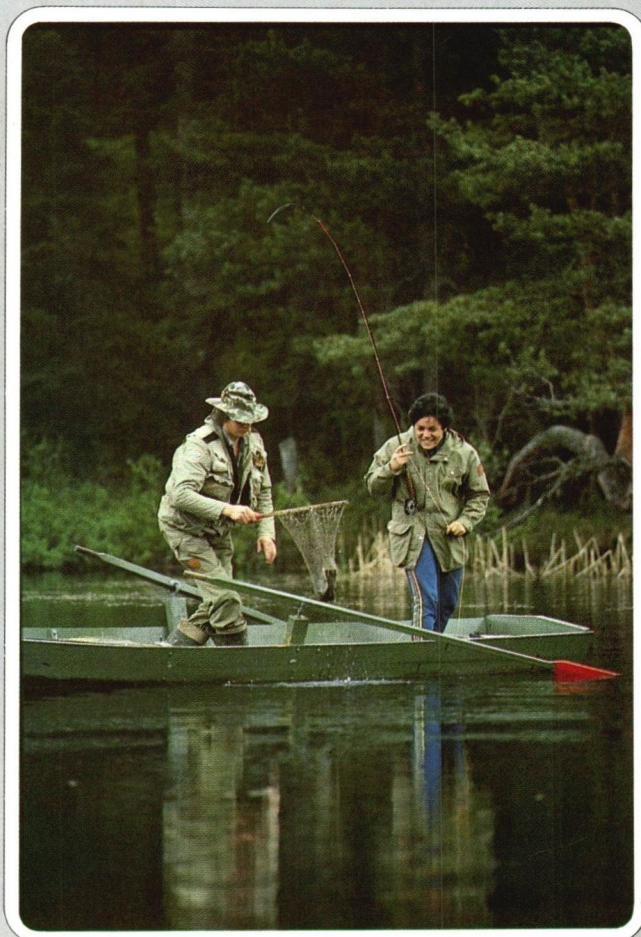
Juryn: "Av många vackra solnedgångsbilder stod den här i särklass."



6:e PRIS

Eva Mäkitalo,
Kiruna

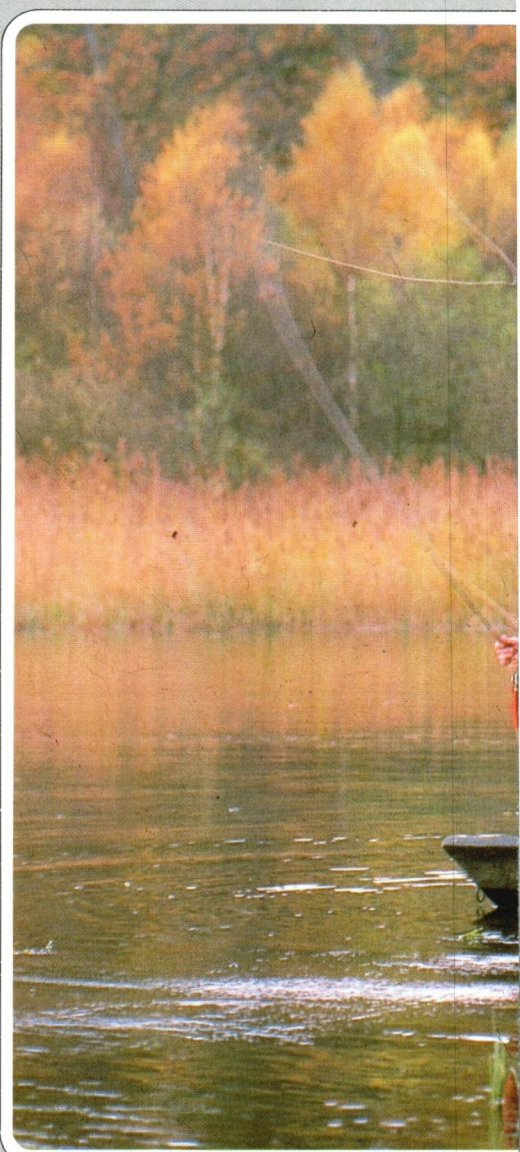
Juryn: "En rolig bild med ett skönt ljus. Vi hoppas katten fick lön för mödan!"



7:e PRIS

Johnny Albertsson,
Solna

Juryn: "Livräddningssällskapet och andra må ursäktas, men finns det något härligare än äkta fångstglädje?"



2:a PRIS Kenneth Johansson, Möln

Juryn: "Utsökt ljus, fin stämning och ett motiv

8:e PRIS

Roland Eriksson,
Partille

Juryn: "Ordinärt motiv, men det dramatiska ljusspelet i moln och vatten höjer kvaliteten åtskilliga grader."





al
 ed känsla och budskap. En toppbild."

10:e PRIS
 Tomas Andersson,
 Kiruna

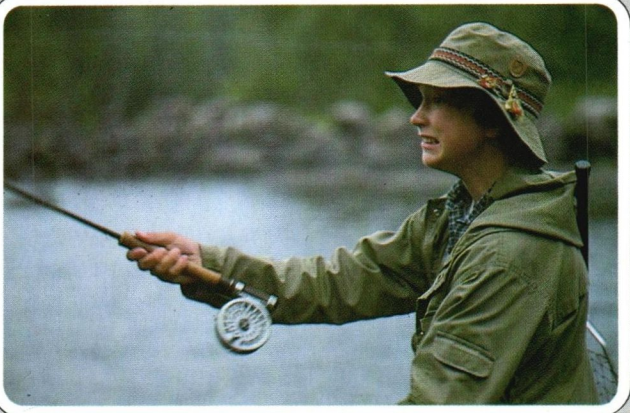
Juryn: "Något oskarp, lite felexponerad
 – men oj, vilken härlig actionbild!"





3:e PRIS
Björn Tång,
Huddinge

Juryn: "Många vackra regnbågar fanns på bild, men den här gav begreppet regnbågsfiske en ny dimension..."



14:e PRIS
Kenneth Fasth,
Falun

Juryn: "Vilket härligt ansiktsuttryck! Hur ser vi förresten själva ut, när vi kastar?"

5:e PRIS
Lars-Göran Nilsson,
Karlskoga

Juryn: "En bild med mycket dramatik, både i ljuset och aktionen."





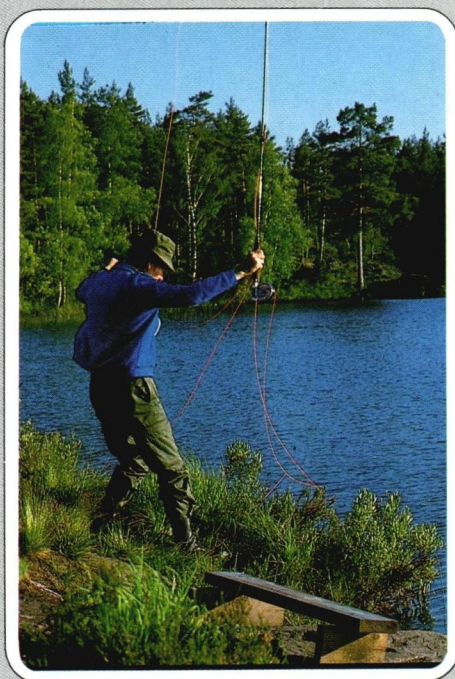
1:a PRIS
Johnny Albertsson,
Solna

Juryn: "En enkel, okomplicerad, odramatisk bild –
men med ett vidunderligt ljus och en utsökt stäm-
ning, som ställer den i en klass för sig."



13:e PRIS Carl-Erik Folkesson, Västerås

Juryn: "En trolsk, skön bild. Man får lust att kliva in i bilden och prova ett par kast..."



15:e PRIS
Alf Henriksson,
Ankarsrum

Juryn: "En perfekt illustration till de flugfiskets baksidor vi sällan talar om, men som alltid finns där!"



11:e PRIS Kenneth Johansson, Mölndal

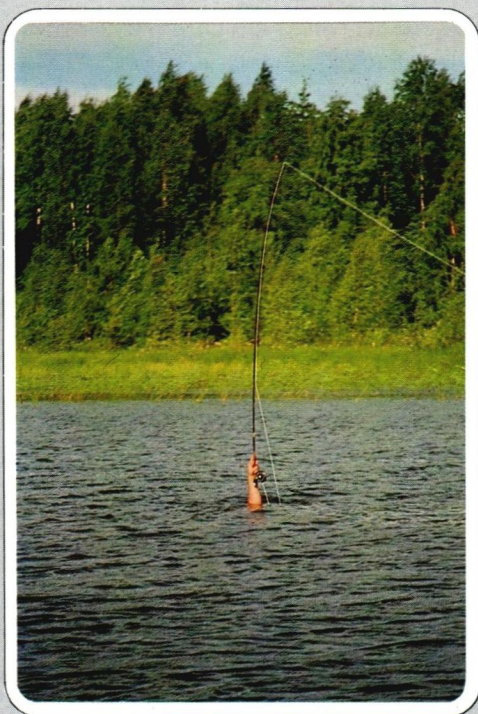
Juryn: "En 'halsbrytande' rolig bild av en ung flugfiskares vedermödor."



Hedersomnämmande Ingemar Wickström, Sandviken Juryn: "En härlig illustration till den där sköna, avslappnade känslan efteråt..."

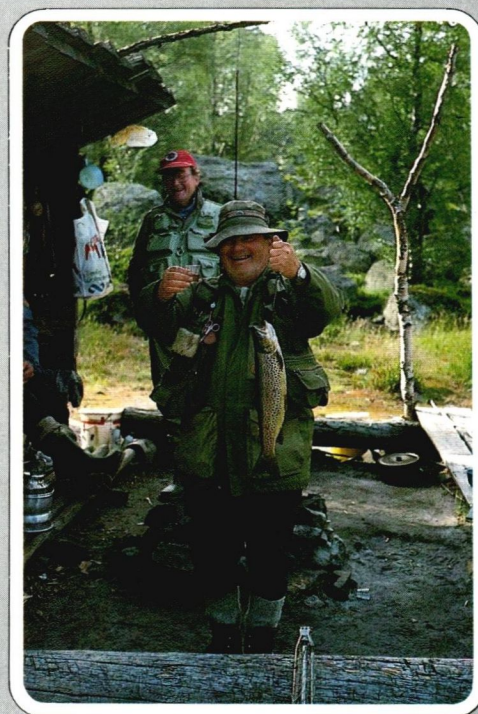
**Hedersom-
nämmande**
Micael Ryding,
Boden,

Juryn: "Arrang-
erad eller inte? Det
kvittar. Ty den här
bilden fick oss alla
att skratta gott – och
undra: hur gick det
sedan...?"



**Hedersom-
nämmande**
Thomas Lind-
qvist,
Lerum

Juryn: "Som bild
behäftad med vissa
fel och brister – men
den förmedlar en
fiskeglädje, som
känns i hela krop-
pen!"





Vid Utter-dammen får alla chans att prova på flugfisket. Kanske blir det för några inkörsporten till en livslång förälskelse...

Flugfiskets dag i Stockholm

För tredje året i rad anordnar Sportfiskarnas Stockholmsdistrikt Flugfiskets dag den 28 maj på Djurgården i Stockholm. Tanken är att flugfiskare ska få träffas i all gemytlighet för att snacka fiske, se på nyheter, prova utrustningar – och umgås. Man hoppas också att arrangemangen ska locka allmänheten att prova på flugfisket och därmed puffa för vår sport.

Av Birgitta Michols

Foto: Johnny Albertsson

Kristi Himmelfärdsdagens morgon vaknar jag och konstaterar med förtjusning att solen skiner från en molnfri himmel. De nyutslagna björkarna och den späda grönskan gör att utsikten från vårt sovrumsfönster ger en paradisk upplevelse. Med en klump av lycka i halsen över detta under som kallas vår, tassar jag nedför trappan och gör i ordning frukosten.

Dagen är vikt för Flugfiskets dag vid Stora Skuggan strax utanför Stockholm. Min man och jag är fyllda av förväntan och hoppas att årets arrangemang skall bli lika lyckat som premiären

1985. Vi har dessutom utan större besvär lockat med två av våra tre söner och deras flickvänner, alla lika tända på flugfiske som vi själva. Frukostbestyren är snabbt avklarade, matsäcken görs i ordning och snart är vi på väg.

Vi hinner inte mer än parkera förrän ungdomarna dyker upp. Stort kramkalas vidtar, de är lika lyckliga över den sinnligt vackra morgonen som vi själva.

Mycket folk är i rörelse, men området är stort, så man behöver inte trängas. Många fiskefirmor har slagit upp stånd för försälj-

ning och demonstration. Jag hittar till min förtjusning ett medel som skall ta bort "kliet" vid myggbett. Eftersom jag är myggornas älskling skall det bli mycket intressant att se om det fungerar. Vår äldre son har hittat flätade fiskekorgar, som han är väldigt sugen på att köpa. Men varken han eller vi har med oss pengar så det räcker till en sådan. Inte mycket att göra åt den saken.

Vi fortsätter vårt strosande och förser oss med tipskort för att klara av tipspromenaden. Rätt tipsrad och tur vid dragningen kan ge fina vinster. En lång stund stannar vi alla för att se på när Rolf Smedman, den skicklige tecknaren och målaren, arbetar fram den öringtavla som senare skall lottas ut. Vilken njutning att se hur han hanterar akvarellpenseln.

Vid Utter-dammen kantas redan stränderna av många flugfiskare, som alla är fast beslutna att överlista någon av de inplanterade regnbågarna. Dagen till ära är fisket fritt, så det är bara att rigga upp sitt spö och sätta igång. Detta är också vad maken och sönerna gör. Det är nu så fullt med fiskare runt dammen, så vi på "spinnsidan" föredrar att lapa sol och titta på allt som händer. Här finns människor i alla åldrar. Vi ser distingerade äldre gentleman i kläder och övriga attribut man förknippar med den typiskt engelska stilen, punkare med hår i regnbågens alla färger, raggare med uppknäppta skinnställ, familjer med barn och hundar. Över allt detta folkliv svävar en mjuk och familjär stämning – flugfiskare är ett mycket trivsamt släkte.

Prick klockan 12 ombedes alla att göra ett lunchuppehåll för att äta de medhavda matsäckarna och för att regnbågarna i dammen skall få lite lugn och ro.

Att flugfiskare är gentleman får vi ett hörbart bevis på när uppmaningen om lunchuppehållet följs av det fascinerande ljudet då 50 fluglinor rullas in samtidigt.

Våra skinksmörgåsar och rykande hett starkt kaffe smakar himmelskt gott. Vi njuter i fulla drag. Solen skiner, vitsippor i oräkneligt antal lyser i skogsgläntorna och vattnet glittrar. Vad det är gott att leva! Samma slutsats har tydligen regnbågarna i dammen kommit till, för ingen har landat någon fisk såvitt vi kunnat se.

Efter lunchen tycker vi att det är dags att gå tipspromenaden, och med förtjusning konstaterar vi att frågorna inte är svåra.

Nu står åter de förhoppningsfulla runt dammen och vår äldre son sällar sig till dem. Vi andra tar oss en kaffetår och kollar hans förhåvanden, ganska lojt bör nog tilläggas.

Då händer detta som gör flugfiske till en thriller. Rullen viner till, linan spänns och dåsigheten hos oss åskådare är som bortblåst. Nyfikna människor samlas på nolltid runt sonen, som sakta men säkert drillar regnbågen mot land. Efter ytterligare en stunds neropirr ligger fisken i håven. Den väger nog runt kilot. Men säg den glädje som varar beständigt. Det visar sig att kroken har fastnat vid en bukfena, så fisken måste släppas tillbaka. Är det sport så är det. Vår son kände sig nog som en målvakt som gör självmål.

Men skam den som ger sig. Han fortsatte sitt fiske medan vi andra drog oss upp mot vinstdragningen av tipspromenaden. Massor av fina priser hade skänkts av olika fiskefirmor, så det var spännande att se vilka fru Fortuna skulle gynna. De sex första vinnarna fick själva välja sina priser från det förnämliga prisbordet.

Ingen i vår familj har haft någon större framgång i lotterier, så våra förväntningar var lika med noll. Namnen på de två första vinnarna ropades upp och vi nickade åt varandra i fullt samförstånd. Det blir väl som vanligt. Här vinnas ingenting av oss. Vi lyssnar något förstrött när tredje pristagaren tillkännages. Vad nu då? Vi stirrar ett ögonblick på varandra och skriker så ut vår glädje:



Wille Utter säljer den frivilliga fiskevårdsavgiften till Sven O Hallman, medan Rolf Smedman målar på den akvarell, som sedan lottades ut bland besökarna.

– JANNE, DU HAR VUNNIT!!!

Janne hör inte våra glädjetjut, för han står kvar nere vid dammen och försöker lura den fisk han fick släppa tillbaka och han vet ingenting om vad som hänt. Hans fästmö sätter nog nytt världsrekord på 100 meter för damer, när hon sätter i väg för att hämta honom.

Överlycklig kommer han fram till prisbordet och väljer det han mest av allt önskat sig idag, en flätad fiskekorg. Tala om fisketur, men på ett annat sätt än han hade räknat med.

Detta blev en perfekt avslutning på en oförglömligt härlig dag. Fyllda av lycka och glädje åkte vi hem. Bilradion bjöd på Beethovens Pastoralsymfoni och våra tankar gick till sommarens kommande fiskeäventyr i Jämtlandsfjällen...

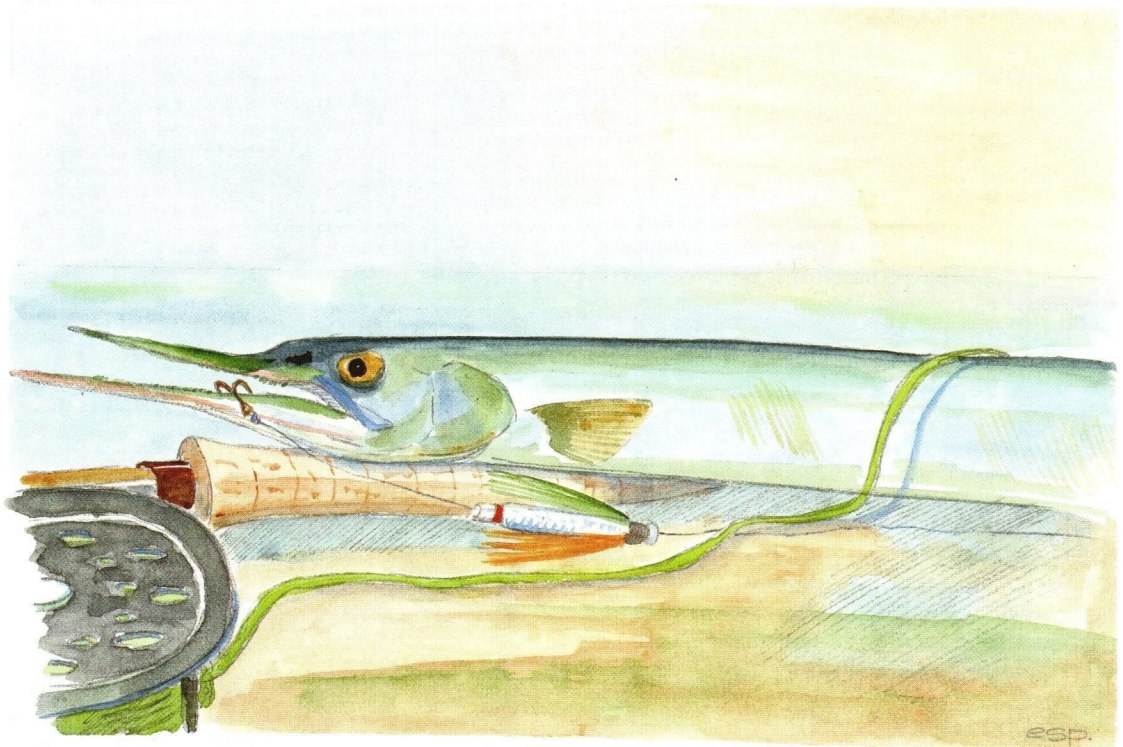
Välkomna till Flugfiskets dag!

På Kristi Himmelfärdsdagen den 28 maj 1987 ordnar vi Flugfiskets dag vid Stora Skuggan på Djurgården i Stockholm. Ta gärna med familj och vänner. Vi har många olika arrangemang. Flugfiske i Utter-dammen.

För närmare information ring Fiskenyttis telefonsvarare 08/19 21 41.

Välkomna!

Sportfiskarnas Stockholmsdistrikt



Slankaflugor till slanka fiskar

Snart är det dags för näbbgäddans lek vid de danska och sydsvenska kusterna. En livfull, slank fluga bunden på lätt plaströr är rätta medicinen för att komma till tals med denna blixtrande fighter, menar artikelförfattaren. Men bind gärna också några lätt förtyngda flugor – havsöringen följer nämligen näbbgäddorna för att kalasa på rommen och det är inte ovanligt att man kommer hem från en flugfiskedag vid kusten med båda dessa silvriga skönheter.

Av Mogens Espersen

När hornfisker i løbet af maj trækker fra Nordsøen og Skagerrak tæt forbi danske og sydsvenske kyster, tænker den ikke på ret meget andet end – hornfisk.

Det er godt for hornfiskene og skidt for lystfiskerne, der ikke synes at det bliver rigtigt forår, før de har været på krog med den slanke og lynhurtige fisk, der har et balstyrisk temperament i det glimtende vand under den skarpe maj-sol.

Hornfisker er, for en tid, først og fremmest optaget af at producere flere hornfisk, men heldigvis for kystfis-

keren er den før og efter de plaskende elskovsanstrengelser i de kystnære tangbuske også interesseret i mad. Ind imellem ser det ud, som om hornfiskene har organiseret deres jagt – de pisker omkring en stime hundestejler eller tobis og plukker fra kanten af stimen. De hidsige jagter foregår frem og tilbage langs kysten – snart er hornfisker der, snart er den der ikke. Der er også en del af hornfiske-fiskeriets tillokkelse.

Hornfiskerene røber sig ved krappe drej og bratte spring. Kort sagt, burde det være ønskefiskeri for en kystflue-

fisker. Men hornfiskens mundtøj er alt andet end lystfiskervenligt. Gang på gang kan de næbbede slå til fluen uden at komme til skade.

Rør av bomullspinnar

De langskaftede, enkeltkrogede fluer, der ellers gør god fyldest ved kysten, er i den situation ikke meget bevendt. Fiskerene mærker hornfisk, men får dem ikke. Da bør rørfluen, som i hvert fald i Danmark er en overset kystflue, med ind i fiskerens overvejelser. Med rørfluen er det muligt at



Flugfiske vid kusten är en njutning, när det inte blåser och havet ligger lugnt.

präsentere et stk fiskeimitation i naturlig størrelse, og rørfluen har desuden den fordel, at dens lille (størrelse 8–10) skarpe trekrog kan holde selv vildt dansende hornfisk i hvert fald nogenlunde sikkert.

Sædvanligvis jager hornfisken i de øverste og mellemste vandlag. Derfor skal fluen være let, og de normale metalrør, som anvendes ved elv- og åfiskeri, passer derfor ikke til kysten. Når mange kystfiskere synes at overse rørfluen, skyldes det måske netop, at den traditionelt er en svært armeret sag – men takket være almindelig babyomsorg er det muligt at fremstille en let rørflue, som er perfekt til kysten. Ikke bare til hornfisk, forresten. Vatpinde af plastrør, som fås i de butikker, hvor babyer køber ind til deres mødre, er et velegnet udgangspunkt, når de befries for vattotterne.

Hornfisk synes at sætte pris på blanke og lyse fluer, ikke mindst når det er ideelt hornfiskevejr, det vil sige en lys og lun forsommermorgen med svagt riflet vand. Et sæt mørke fluer bør dog ikke mangle i samlingen, også fordi de kan bruges til andet end hornfisk. Nogle dage er mørke fluer, af grunde som kun hornfisk helt forstår, bedre end lyse fluer. Undertiden skal fluerne gå lidt dybere for at fange – til den brug bindes eksemplarer med "køl" af blytråd, som bindes ned

samtidig med rørets første underlag af bindetråd.

Indtagningen af fluen bør foregå med ca 10 centimeter lange tag med korte pauser, altså lidt hurtigere end ved normalt kystfluefiskeri. Fluens skal bevæge sig som en lille fisk, en hundestejle f.eks (spigg), i små sæt. Spinnefiskernes gamle husråd om, at hornfisk skal fanges på blink, der går højt og hurtigt i vandet, passer ikke

for fluefiskeriet – og forresten vel knap nok for spinnefiskeriet. Drøner flue og blink ret gennem vandet som efter en snor, taber hornfiskene hurtigt interessen.

Hornfisken hugger kontant, og udtrætningen kan være lidt af en nervekildrende fornøjelse. Det er dog forfatterens erfaring, at man taber færre hornfisk på flue end på noget

forts på næste side



Några av författarens tubflugor för näbbgäddefiske.

forts från föreg sida

andet redskab, og netop på den lette fluestang (med flydende line) kommer hornfiskens spræl og hidsige udløb rigtigt til deres ret.

Hårvinge och flashaboukropp

Bindningen af rørfluer til kysten er en forholdsvis enkel sag, blot fluebinderen husker, at slutproduktet skal være en flue, hvis vinger og hackle er "levende" i vandet. Når plastrøret er befriet for vattotterne, varmes det, der bliver forenden, forsigtigt over en tændstikflamme, mens røret drejes. Derved dannes en lille krave, som holder på bindetråden. Bagtil trækkes et kort stykke gennemsigtig silicone-slange på røret – det tjener til at styre trekroge under fiskeriet, og den kan samtidig frigøres under udtrætning.

Røret fastholdes i fluestikken af en langskaffet krog (minus øje) og bøjet i svag S-form, så den spænder i røret. Med det første underlag af bindetråd fra krave til bagende sikres samtidig den del af siliconeslangen, som er trukket over røret.

Mylar- eller flashabou-slange er nærmest "fødte" materialer til kroppen. Slangen trækkes enten direkte over bindetrådsunderlaget eller, hvis det er nødvendigt, over endnu et underlag af flossilke. Bagtil bindes mylarslangen ned med bindetråd. Nedbindingen kan være rød, og lidt mylar- eller flashaboufrynser bagtil skader ikke. Fortil bindes mylar- eller flashabouslangen også ned, og ned-

bindingen tjener samtidig som underlag for vinge og hackle. Begge dele bindes af hår – eger, kalvehale, bucktail eller syntetiske hår. Kraven fortill sikrer, at fluen ikke får hår i øjnene.

Några enkla näbbgäddeflugor

Der findes næppe autoriserede fluer til hornfisk. Mønstrene skal derfor ikke opfattes som andet og mere end idéer til velvillig overvejelse. Vingerne kan pyntes med strimler af flashabou, men selvom dette udmærkede materiale har vist sig overmåde anvendeligt, skal det, ligesom de flouerscerende materialer, bruges sparsomt. Lidt er godt – meget er skidt.

Tobis Variant (efter Paul Wellendorf)

Krop: sølvmylar eller flashabou

Vinge: grøn bucktail eller lignende over hvid

Hackle: orange bucktail eller lignende.

Mickey Finn Variant (efter John Alden Knight)

Krop: sølvmylar eller flashabou

Vinge: gul bucktail eller lignende over rød

Hackle: gul bucktail eller lignende

Garry Variant

Tag: oval sølvtinsel

Krop: sort flossilke eller uldgarn

Rib: oval sølvtinsel

Vinge: gul bucktail eller lignende over rød

Hackle: som vingen

Hovede: rød lak

Som tommelfingerregel skal fluerne bindes sparsomt, og mesterværkets samlede længde skal være 4–5 centimeter.

Når forfatteren binder en del af sine rørfluer med køl for at få dem til at gå lidt dybere i vandet, er det ikke uden bagtanke. Skummel endda. Han mener nemlig at kunne aflive en gammel myte om, at havørreden flygter fra kysten, når hornfiskene begynder at rumstere. Tværtimod – havørreden tiltrækkes af hornfiskene, eller rettere deres æg, der er rigelig og nem mad. Opmærksomme fiskere vil med andre ord opdage, at havørreden ofte krydser mellem de gydende hornfisk og skovler æggene i sig, inden de klæber til tangbuskenes blade.

Det hænder altså, at man kommer fra en hornfiske-morgen ved kysten med to slags sølvtøj.

Temperamentsfull

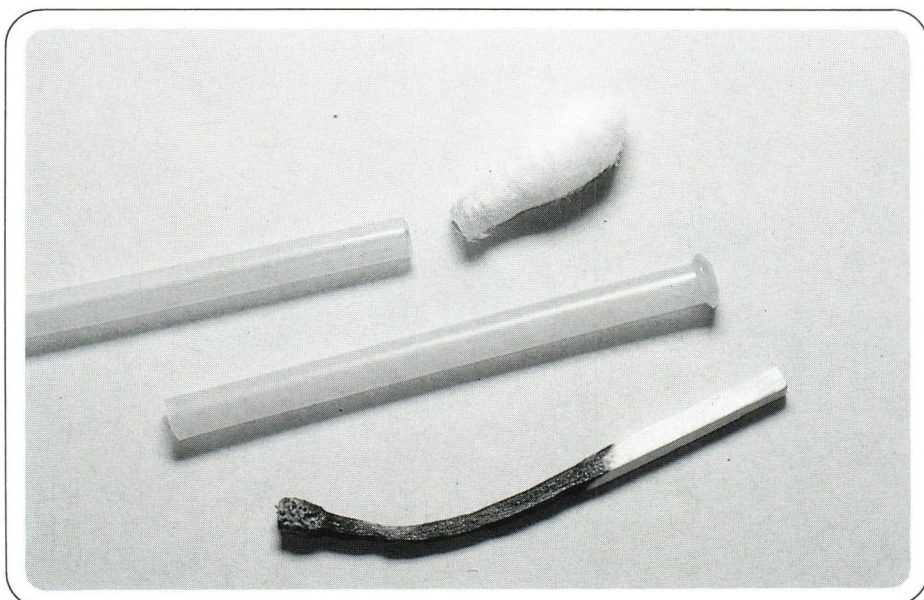
Hornfiskene er altså en temperamentsfuld fisk, der først i maj søger både selskab med andre hornfisk og føde langs danske og svenske kyster. Stimen røber sig altid ved korte spring og drej i vandoverfladen, og særlig kendte steder, f.eks. Øresundskysterne, tiltrækker altid mange fiskere. Her kommer hornfiskene først, men stimerne fordeler sig hurtigt i de indre danske farvande og langs den svenske kyst.

Hornfiskene trives fint på vore breddegrader hele sommeren, og i september begynder stimerne at trække ud til vinterpladserne igen. Da går de mere spredt, og det er lidt af et lykke-træf, om kystfiskeren render over dem. Men det hænder. Bortset fra maj og en del af juni opholder hornfiskene sig over dybere vand – stimerne jager fortsat i overfladen, men det lave kystvand trækker ikke længere.

Kyster med forholdsvis dybt vand – ca. 1 meter – med pynter og næs, med blandet bund af store sten og tangskove tiltrækker hornfiskene i den hektiske gydeperiode, som altså ikke forhindrer, at den ind imellem det frække skovler i sig af kystens smådyr og fisk. Det er god taktik fra fiskerens side at lade fluen vimre ind og ud mellem tangbuskene.

Se upp med saltvattnet

Redskaberne er kystfluefiskerens normale udrustning, det vil sige en enhandsstang på hellere 10½ end 9 fod, klasse 7–8, således at der er



Lätta rör till tubflugorna får man från vanliga bomullsspinnar, som finns att köpa på apotek eller i färgaffärer.

överskud til den blæst, som altid findes på kysten. Linen bør være flydende, og en weight forward passer til fiskeri og omstændigheder, året rundt forresten.

Saltvand og flueredskaber bliver aldrig gode venner. Stangen bør efter fiskeriet overtørres med en fugtig klud. Linen har godt af et bad i lun-kent vand i håndvasken, fordi saltet sætter sig som en tynd belægning, der hurtigt begrænser linens skyde-evne. Derfor bør linen også jævnligt indfedtes med den voks, som de enkelte fabrikanten anbefaler til just deres liner.

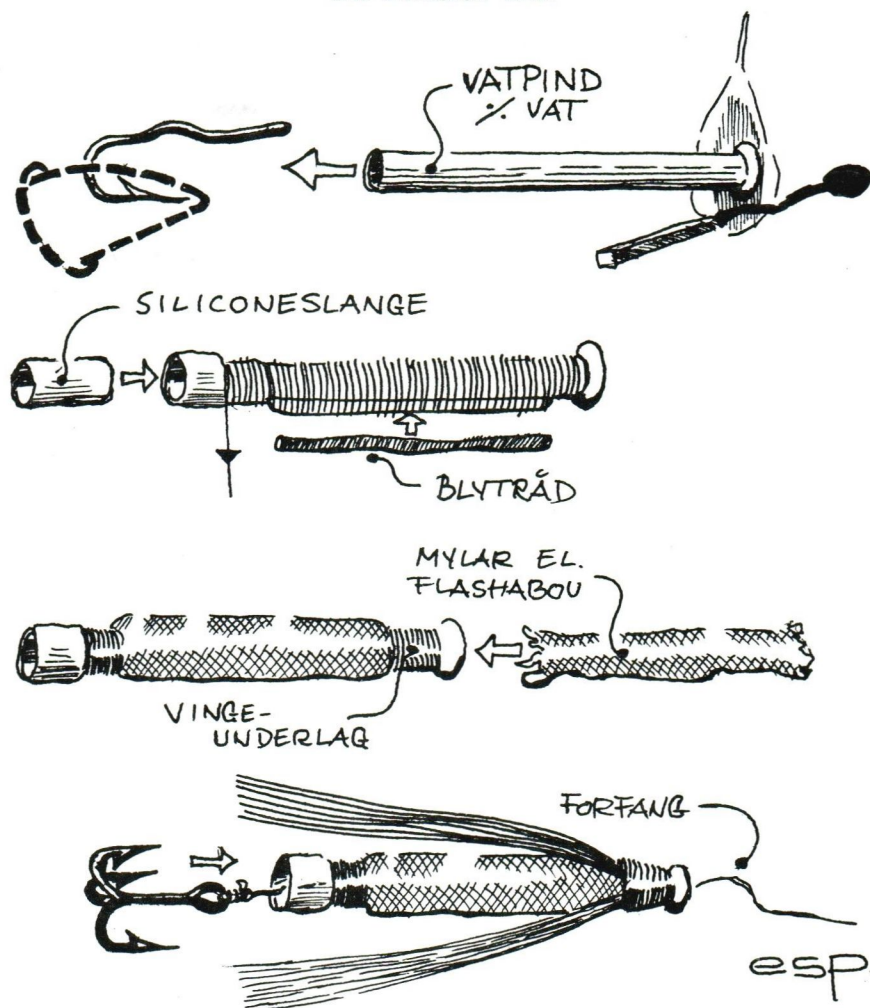
Bedst er er fluehjul af kunststof – som også skal skylles efter fiskeriet. Ens bedste fluehjul skal ikke på kysten og dens sand og salt. Ønsker man ikke at købe kunststoffluehjul, klarer man sig udmærket med et hjul af tarveligste slags, som kasseres efter en sæson eller to. Det spiller ikke nogen større rolle, om bremse og knarre er perfekte – udtrætningen af hornfisken foregår sjældent fra hjulet, men mest på "løs line". Linebugterne holdes altså i hånden, efterhånden som linen indtages under udtrætningen. Det er klog politik at holde styr på linebugterne, fordi hornfisk har det med pludselig at få lyst til at stryge til havs igen.

Langt forfang, det vil sige halvdanden stanglængde, er nødvendigt, selv om hornfisken ind imellem kan interessere sig for knuden mellem flueline og forfang, som den nedstirrer med stor grundighed. Selvom det ikke spiller den helt store rolle for fiskeriet, befinder forfatteren sig bedst med et tilspidset (taperet) forfang. På fluelinen knyttes et permanent "slidstykke", en halv meter 0,45–

0,50 mm nylonline. I enden af den knyttes et taperet købeforfang, model laks med spids på 0,30–0,35 mm, og i enden af det en spids 0,25 mm på ca en meter, som udskiftes efterhånden

som flueskift gør den kortere. Forfanget er stærkt nok til at styre alle de fisk, som fluefiskeren kan møde på kysten – sprælske hornfisk, jagende havørred og borende torks.

Så binder du:



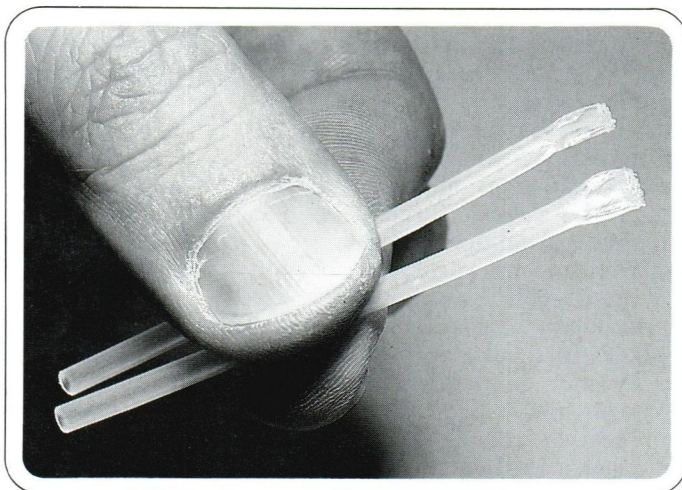
TIPSRUTAN:

Tuber från televerket

Våra medarbetare Björn Blomqvist och Seppo Annala vill tipsa FiN:s tubflugebindande läsare om de små isoler-rör, som tidigare användes av svenska televerket. Numera använder man sig av annat material vid isolerarbetet, varför det ligger tusentals oanvändbara små plasttuber i televerkets olika förråd runt om i landet.

Känner du någon telearbetare kan du höra med honom, alternativt ringa till närmaste länsförråd, och fråga om du kan få köpa av detta överskottsmaterial. Har du tur, så kanske du får dem gratis och har tubflugefrågan löst för år framöver.

Red.



Televerkets isolerändar är utmärkta att binda torrflugor på.



Han fiskar i ett "dike"

Men det är inte vilket dike som helst. Eller vad sägs om ett vatten, som håller både öring och bäckröding, och där hittills största torrflugefångade harren mätte hela 58 centimeter! Följ med till en liten å i tyska Westfalen.

Av Ulrich Vahle

Genomsvett i sommarkvällsvärmen letar jag mig fram genom snår och manshöga brännässlor längs vår lilla å, som i böjar och skval flyter fram genom "urskogen". Inte en vindpust tränger genom den täta dungen. Jag tar en långrast för att hämta andan, sätter mig ner och ser mig omkring. Strömstararna letar mat vid strandkanten, och har jag tur, får jag kanske syn på kungsfiskarna.

Solen går långsamt ner. Kvällsvaket närmar sig. Så vitt jag kan se, är det små dagsländor fisken tar. Vakringarna från öring och harr blir allt fler, men det blir samtidigt allt svårare att se flugan på ytan. Runt om mig tycks vattnet koka av vakande fisk. Jag byter fluga. I ficklampans sken söker jag nervöst få tafsspetsen genom det lilla krokögat. Fisken sörplar och plaskar runt om mig och gör mig än mer nervös och fumlig. Äntligen sitter nattsländeimitationen där den skall och så stor att jag i alla fall kan

skymta den på ytan, men hur länge. Långsamt smyger sig skymningen mot natt. Kasten blir svårare att beräkna. Jag ger mothugg på blotta misstanken – och får fisk. Härliga, spännande flugfiske!

Sen är det förbi. Mörkret tvingar mig att motvilligt ge upp och gå den tröttsamma vägen till bilen. Helt slut, men lycklig, rattar jag hemåt.

Eget arrende

Flugfiske i det tätbefolkade Nordrhein-Westfalen, där metare och spinnfiskare trängs med varandra vid varenda flod, å eller sjö – är det överhuvudtaget möjligt? Vi är inte många vi flugfiskare, av metare och spinnare ansedda som fanatiker, snobbar eller som mer eller mindre tokiga, men vi finns.

För åtta år sedan lyckades en liten skara av oss arrendera en tio kilome-

ter lång sträcka av en liten å, 1,5–8 m bred, som slingrar sig genom ångar, fält och skogsdungar. I sitt naturliga lopp flyter den över stenbottnar, mellan rötter och kantas av träd och snår som gör fisket svårt men intressant. Snabbt strömmande vatten, små och högst 1,5 m djupa höljor – så ser den ut vår å, och ibland tycker även vi att den mest liknar ett dike.

Fiskekvällar som den ovan omtalade är tyvärr ganska sällsynta. Fisken tar huvudsakligen sin föda under ytan. Vissa sträckor hyser *Gammarus* i mängd, men även bra bestånd av dagsländor och nattsländor. Under senare år har vi också kunnat märka en ökning av åsandsländor, men det händer sällan att fisken tar dem på ytan. En bättre chans till stor fisk ger fiske med nymf. Vi kan då även fiska sådana sträckor där torrflugefiske är omöjligt.

Vi fick, som sagt, en chans att arrendera en åsträcka i Lipperland. För

att kunna betala det höga arrendet och få pengar till att sätta in fisk, måste vi hitta fler intresserade flugfiskare. Det gjorde vi genom annonser i fiske-tidskrifter. Myndigheterna, inte vi, fastställde antalet medlemmar i den nya föreningen. Vid vårt första sammanträde infann sig fjorton spinnfiskare och fem eller sex flugfiskare.

Några spinnfiskare var intresserade av att lära sig flugfiska. Vi startade kurser, och de deltog med liv och lust. Några slutade, men andra kom till. Ungdomar, vilkas nyfikenhet på flugfiske väckts i våra två nya flugfisketidningar, sökte medlemskap. Med ungdomens entusiasm ville de lära sig allt om flugfiske.

Vår klubb har nu, åtta år senare, tjugo flugfiskare och bara tre spinnfiskare.

Öring, bäckröding och harr

Kanske undrar någon, om det kan finnas tillräckligt med fisk i ett sådant "dike" för att få ett intressant flugfiske. Den förre arrendatorn fiskade i ån endast en gång per år och då för att söka ta så mycket fisk som möjligt för att täcka arrendet. Då vi tog över vattenet, fastställde vi en fångstkvot som inte precis gör köttfiskaren överlycklig – tre harrar eller öringar per dag eller sammanlagt trettio fiskar per år, en förutsättning för ett fortsatt gott fiske i vår å.

Den övre sträckan håller i huvudsak öring på i genomsnitt 28 till 30 cm, men även ett litet bestånd bäckröding. Tyvärr får vi inte det resultat av öringleken vi hoppats på utan måste varje år göra stödsättningar. Harren däremot tycks klara sig bra och har under senare år ökat så i antal, att vi planerar höja vår fångstlimit.

I genomsnitt håller harren ca 35 cm, men harr på 40 cm och mer är inte ovanlig. 1984 togs en harr på 58 cm på torrfluga, välnärd, vackert tecknad och konditionsstark – en härlig kämpe för flugfiskaren. Att fånga en så stor fisk på en liten torrfluga och tunn tafsspets med hullinglös krok, försiktigt haka av den och sätta den tillbaka i dess rätta element, se den vila sig en stund vid mina fötter innan den slutligen försvinner mot djupet – säg, är inte det en flugfiskares lycka?

Förutom harr och öring har vi andra fiskslag i vår å. Ålen, denne storätare av harr- och öringyngel, kommer varje vår upp i ån, och vi har därför sökt begränsa deras antal genom att tillåta ålfångst i den nedre tredjedelen av ån bl a med ryssjor.

Stensimpan, en av öringens bytesfiskar, finns i mindre antal i åns övre delar och har medfört att där uppehåller sig några öringar på upp till 1,2 kg.

Korta spön och små flugor

Vi fiskar i regel med ett 6–7 fots spö AFTM-klass 5. Längre spön i högre linklass är för otympliga i en så liten å. Spöt bör inte vara för styvt, då det ibland måste kunna kasta en kraftigt förtyngd Gamarus – eller puppimitation.

De dagsländeimitationer vi använder är betydligt mindre än dem man brukar i nordiska vatten. En tolv är för stor under det tidiga sommarfisket, då vi går ner till storlek fjorton eller sexton. Fisken är inte särskilt kräsen utan stiger villigt till en någorlunda välbunden imitation av de sländor som för tillfället drifrar i strömmen.

Red Tag i olika storlekar eller något liknande brukar också ge utdelning. Vi fiskar ofta med Gamarusimitationer. De har räddat många annars fisklösa dagar.

Några tips till eventuella nordiska flugfiskebesökare. Ge akt på drifrande ytinsekter om ni vill fiska torrfluga, eller vänd på stenar i strandkanten och ruska om i vattenväxterna om ni vill fiska med nymf. Eller ännu bättre – ta en titt i en fiskande "infödings" flugask. Man säger att vi westfalenbor är väldigt envisa. Men vi har en svag punkt, som våra gäster bör dra fördel av – vi är nyfikna. Om vi möts vid ett vatten så var inte rädd för att språka med oss, det uppskattar vi. Era frågor kommer att få minst lika många motfrågor. Det är väl sådant som ger gemenskap oss flugfiskare emellan.

Fiskelicens

Tyvärr är det inte lika enkelt för oss som för er att ta emot fiskegäster. Byråkratin lägger hinder i vägen. Varje sportfiskare i Tyskland måste ha ett fisketillstånd, vilket han kan erhålla genom att förete passfoto och betala tio DM på rådhuset eller hos liknande myndighet jämte bevis på avlagd fiskeexamen. Det senare behövs ej för utländska gäster. Sedan kan man köpa dags- vecko- eller årskort hos ortens fiskeklubb, på hotell med eget fiskevatten eller hos redskapshandlaren på orten. Har man en gång fått sitt fisketillstånd, gäller detta överallt i Västtyskland.

Ytterligare information om våra tyska flugfiskevatten finns i ett häfte med titeln *Gastliche Fliegenstrecken 81* utgivet på Jochen Schücks Verlag, Postfach 1170, 8504 Stein. Pris DM 44:–. Det beskriver 95 flugfiskevatten i Västtyskland och Österrike och anger sträckor, hotell och priser.

LAXFISKARE

BESÖK FISKEBÖRSEN
en av Sveriges största
specialbutiker.

VECKOERBJUDANDEN.

LAXSPÖ Kunnan 14' # 9-10
96% grafit 990:–

Hos oss finns Bo Mohlins
HANDGJORDA FLUGRULLAR

Postorderförsäljning.

Fiskebörsen
Mörum

Bygat 6. Tel 0454-54688



10 %

RABATT.

FÖRSÄNGSPRISER PÅ FÖLJANDE
PRODUKTER :

Flugspön: HARDY, SHARPE.
Flugrullar: HARDY, YOUNG,
PFLUEGER MEDALIST.
Fluglinor: CORTLAND, BORKAST,
SCIENTIFIC ANGLERS.

OBS. Flugbindningsmaterial till
fördelaktiga priser.

ANTRON och LUREFLASH
Rekvirera vår katalog 86 (10:–)
samt supplement.

Skarp's
Fly Fishing AB

Bangatan 36. 41464 Göteborg.
TEL: 031 / 14 00 16.

När kläcker danican?

Hjälp oss kartlägga kläckningstiden i Norden!

Det är alltid en lika spännande höjdpunkt när åsandslåndan, *Ephemera danica*, kläcker och svärmar. Men det kan vara svårt att pricka in den rätta tidpunkten. Den kläcker ju oftast bara några få dagar. Skulle inte FiN:s läsare tillsammans kunna göra en sammanställning för kläckningstiden på olika platser i Skandinavien, så kanske tidningen kunde redovisa det i ett senare nummer? Det skulle t ex ge oss chansen att förlägga en flugfiskeweekend söderöver för att "möta danican" innan den börjar kläcka i hemmavattnet.

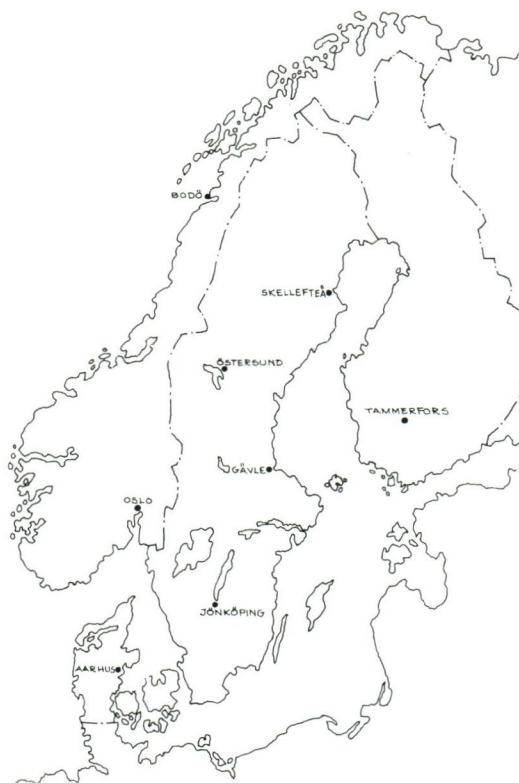
Sten Åke Lindqvist, Västra Frölunda

En bra idé! På samma sätt som man gör kartor med medianlinjer, som visar när svalan återkommer eller vitsippan slår ut, så kan vi tillsammans ta fram en "datumkarta" för danican. Till skillnad från sjösandslåndan (vulgatan), som kan kläcka sommaren igenom, så kläcker åsandslåndan (danican) oftast bara under en mycket kort tidsperiod – ibland bara några få dagar. Osäkerheten är stor och tiden kan variera från år till år beroende på vattentemperaturen och rådande väderförhållanden. Men vi gör ett försök.

Markera din ort med en prick och sätt sedan ut **säkerställt** kläckningsdatum på kartan. Kanske kan du också ta hjälp av tidigare års fiskedagböcker. Tag gärna en vanlig fotostatkopiering på kartan, så slipper du klippa i tidningen. Sänd din rapport till: Flugfiske i Norden, Box 22, S-570 20 Bodafors. Hjälper tillräckligt många till, redovisar vi sammanställningen någon gång till vintern, så att du kan förbereda ditt danica-fiske till nästa säsong.

Men notera endast danican – inte vulgatan. Tack!

Gunnar Johnson



Amatör eller proffs?

Alla har glädje av våra nyutvecklade, lättkastade, långtskjutande high tech kolfiberspön.

 **ADEXA** TRIDENT *Long Cast* 

ADEXA
TROLLHÄTTAN

NORDFISH VADARSTÖVEL/BYXA SNOWBEE

I slitstark PVC-väv,
ett bra komplement
till neoprenvadare.



CA PRIS 345:--

NORDFISH NEOPRENVADARE CAMARO

VAR RÄDD OM DIG!
Hur många har inte
slarvat med sin kläd-
sel och drabbats av
prostata och ledbe-
svär p g a nedkyl-
ning. Nu kan Du fiska
365 dagar om året.
Genom sin exakta
passform minskar de
vattentrycket mar-
kant. Byxan ger även
viss flytbarhet.



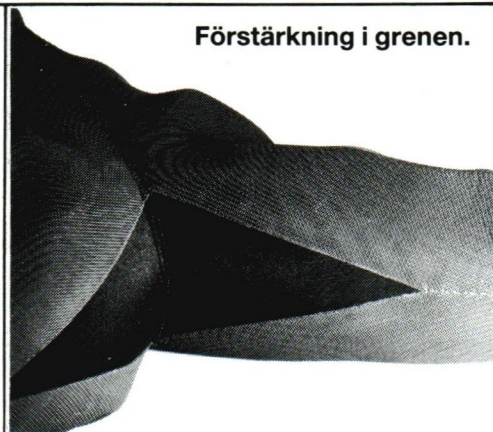
CA PRIS 220:--



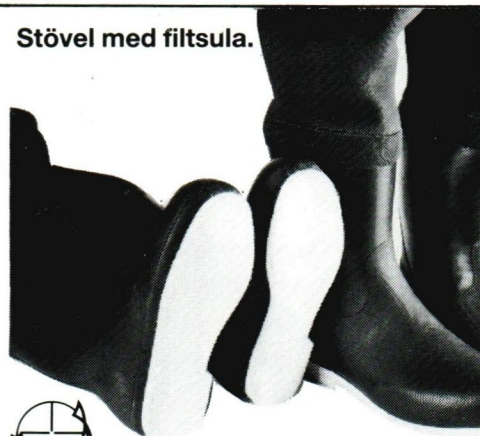
CA PRIS 2.195:--

EN INVESTERING
FÖR FRAMTIDEN.

Förstärkning i grenen.

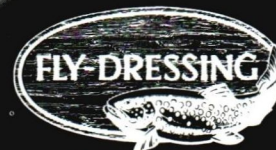


Stövel med filtsula.



NORDFISH Box 4517 191 04 SOLLENTUNA

FRÅN RST STÄLLER ALLT I SKUGGAN.



561 02 HUSKVARNA Box 2003
Tel. 036-13 41 97 SWEDEN

AB FISKARNAS

REDSKAPSHANDEL

St Paulsgatan 4, Box 4074, 102 61 Stockholm 4
Telefon 08-41 82 14, 44 21 29



ANDERS WALLENGREN
291 54 KRISTIANSTAD HOVSLAGAREGATAN 1
TEL 044-12 75 70



Östra Långgatan 15 Tel 11 55 72
401 23 GÖTEBORG 1 11 67 21

Fluga & Flöte AB
Fersens väg 16, 211 42 Malmö. Tel 040-11 80 95.

Scandinavian Sportsmen
Drottninggatan 60 - 252 21 Helsingborg
Telefon 042-14 67 76 - 12 16 21

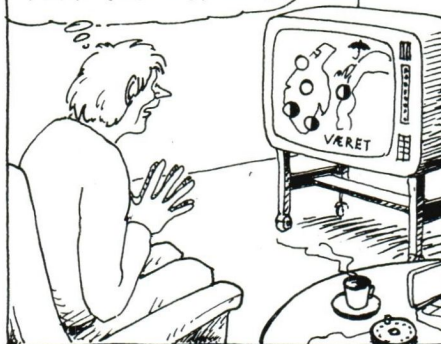


FLUEFLIPP

av
Svein Dønnum
desember 87

STABILT
HØYTRYKK

SKJEBNETIMEN ER KOMMET:
- LANGTIDSVARSELET
FOR FJELLTUREN



- OG HØYTRYKKET VIL GI SVAK,
SØRLIG VIND OG PENTVART
VÆR I HELE PERIODEN



TYSKLANDS STÖRSTA POSTORDERFÖRETAG I FLUGFISKE

Neoprenvadare från Red Ball



Ni kommer knappast att hitta bättre vadare än dessa smått fantastiska från **Red Ball**. Den utomordentliga slitstyrka och passform samt den ytterst noga tillverkningen garanterar mycket lång hållbarhet. Genom dubbelbesiktning i nylon är dessa vadare så slitstarka, att man utan att behöva ta större hänsyn kan ta sig genom all slags växtlighet utan att vadarna rivs sönder. Strumpmodellen har tre klara fördelar: 1. Vadarna kan torkas på mycket kort tid, 2. Slitområdet begränsas till fotdelen, vilken är lätta att byta ut och 3. en välanpassad vadarsko ger betydligt bättre stadga åt foten än en pålimmad stövel.

Våra **Red Ball** vadare finns i storlekarna S, M, ML, L och XL. I priset ingår s k "gravel guards", speciallim för ev reparationer samt hängslen.

pris DEM 375:–

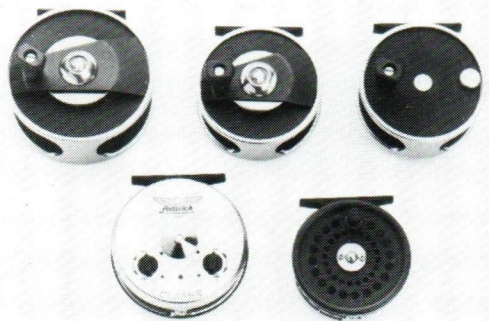
River System vadarskor

För att kunna vada säkert, behövs en bra vadarsko. Vi är övertygade om att ha hittat just denna vadarsko hos **River System**. Denna vadarsko har en mjuk vulst vid skaftet, enkel kardborrförslutning, är halsäker med räfflad filtsula och är mycket lätt. Den noggranna tillverkningsprocessen garanterar lång livslängd. Finns i storlekarna 42–47 (7–14).

pris DEM 135:–

World Class flugrullar

En rullserie som tillfredställer även den kräsnaste flugfiskare. Fenwick-rullarnas tillförlitlighet och funktionsduglighet har redan blivit vida kända. Varje rulle i World Class serien är svarvad ur ett massivt aluminiumblock och levereras med **livstids garanti**. Bromssystemet består av stål och oljeimpregnerad brons för att garantera jämn bromsverkan i varje situation. Levereras i mattsvart och guldsvar.



Priser:

kl. 4–5 DEM 287;20; kl. 5–6 DEM 335;20; kl. 7–9 DEM 631;20; kl. 7–9 DEM 663;20; kl. 10–12 DEM 879;20

SPECIALSERVICE FÖR SKANDINAVIEN

Eftersom svensk moms är betydligt högre än tysk moms, har vi gjort **specialpriser** åt våra svenska kunder. Dra av 20% från våra katalogpriser, så får Ni fram Ert nettopris från Tyskland, till vilket Ni sedan vid införsel måste lägga till den svenska momsen. Sänd in SEK 20:–, så får Ni vår nya katalog i storformat. Beloppet dras sedan av vid första beställning Ni gör hos oss. Vår katalog på 60 sidor med många färgbilder visar hela vårt stora sortiment. Ovannämnda priser är redan **nettopriser**!

Skriv gärna till oss på engelska eller tyska!

Flyfishing Brinkhoff
Engersche Str. 74; P.O. Box 201091
D-4800 Bielefeld 1
BRD-Västtyskland

TÄNK OCH TYCKT

Royal Coachman som imitationsfluga

Takk til Bengt Öste for en herlig artikkel om Catskill i nr 5/6 -86. Öste nevner Preston Jennings' nymfeimitasjon av døgnfluen *Isonychia bicolor* (som ikke finnes i Norden, men som er i samme familie som *Siphonurus*).

Nymfeimitasjonen er åpenbart glimrende, iallfall i Catskill. Men artig nok er det kanskje en god, gammel og glimrende imitasjon også av det voksne insekt.

Efter at Jennings utga "A Book of Flies" fant han ut at denne døgnflue i dun-stadiet ble glimrende imitert av Royal Coachman! Jennings skrev om dette i en artikkel i 1956 med titelen: "There Is a Royal Coachman. Nature has a match for 'The Fly that never was.'" Artikkelen er gjengitt i Arnold Gingrich's "The Fishing in Print".

RC har blitt fisket som fancy-flue både i USA og her hjemme. Efter hvert har den ikke blitt fin nok fordi den er en fancy-flue. Men siden den ifølge Jennings er en imitasjonsflue i

USA kan den brukes også av imitasjonspurister.

Svein Skjønberg, Fredrikstad

Fiskevårdsområdene i Ätran

I FiN nr 2 og 3 1986 etterfråger signaturerna Blue Charm og Red Sandy bildandet av fiskevårdsområde i Ätran i Halland.

En av fiskenämndens viktigaste arbetsoppgifter er å verka for bildande av fiskevårdsområdene. Det er klart svårere å bilde fiskevårdsområdene i år än i sjöar. 1985 bildades det första fvo i länets laxåar – Smedjeån, biflöde till Lagan. I fjol bildades fvo i Fylleån.

I år skall fvo bildas i Stensån, Lagan, Nissan og Kungsbackaan om allt går enligt planen. I Viskan har vi hittills misslyckats men med Varbergs kommuns hjälp hoppas vi att det blir förrättning under året.

I vårt handlingsprogram har vi tagit upp som prioriterad verksamhet att det bildas fvo i laxåar og større insjöar.

Ätran med Högvadsån är av riksintresse for fritidsfisket. Kalkningen inom högvadsåsystemet kommer att kosta 1,3 milj kr per år de närmaste åren. Kalkningen sedan 1978 har gett mycket god effekt og laxbeståndet har ökat enormt, vilket avspeglas i kraftigt ökade fångster inom Falkenbergs kommun. Ett aber är dock korttidsregleringen av Ätran, vilken blivit mycket mer uttalad under senaste åren. Under 1986 gav elfisken i biflöderna Högvadsån og Lillån 10 gånger så många tvåsomriga laxungar som i Ätran! Vi tänker förhandla med Sydkraft om vettigare vattenreglering.

Frågan om bildande av fvo for Ätran var uppe i Falkenbergs kommunstyrelse hösten 1983. Fiskerättsägare og sportfiskeklubbbar motsatte sig bildandet. Fiskenämnden blev ej tillfrågad.

Vårt mål är klart. I Hallands laxåar skall bildas fiskevårdsområdene. Där- emot har vi inget intresse att söka strid med fiskerättsägare om de kompakts motsetter sig fvo.

Som en första etapp i Ätran bör fvo bildas från mynningen i havet t o m Vessigebro (gränsen mot Möllegård og Fors skifteslag). Om fiskerättsägarna ändrat sig bör naturligtvis också åsträckan upp till Ätraforsdammen vara med. For Högvadsån bör bildas ett eget fiskevårdsområde upp till Lia – sträckan laxen vandrar.

Slutligen bör upplysas om att varken fiskenämndens ordinarie ledamöter eller dess konsulenter är medlemmar i Hallands Sportfiskeklubb eller Borås Sportfiskeklubb, vilka arrenderar laxfisket i Ätran uppströms Vessigebro. Konsulenterna (Norell anställd först 1985) har fiskat på Hallands Sportfiskeklubbs vatten som gäster ett 20-tal gånger sedan 1978.

*Brodde Almer,
Fiskenämnden i Hallands län*

Vissa ändringar inför semestern!

Bertil Ekholm-Erb är bortrest under tiden 5 juni till slutet av juli 1987. Telefotid **alla onsdagar** till Anne-Marie Skarp på telnr 0476-117 52. Eftersändning av förkomna tidskrifter begärs hos vår distributionscentral, telnr 042-15 12 35. Eventuell nummerhänvisning på Bertils ordinarie telnr. Vid brådskande ärenden, kontakta Gunnar Johnson, telnr 0380-311 25. **Beställningar** under denna tid endast per post till vår vanliga adress: Box 64, 291 21 Kristianstad.

Skitt Fiske!

"GHILLIES SUPREME"

GHILLIES SUPREME 96% kolfiberspö från England. Hög finish, mjuk og fin aktion med tillräcklig "rygg" for att kasta långt. Priser från kr 695:- – 1.995:-.

9 fot AFTM 4-5
9,6 fot AFTM 5-6
10 fot AFTM 6-7

10,6 fot AFTM 7-9
13 fot AFTM 9-10
15 fot AFTM 10-12

Shakespeare Beulite flugrullar, Pateke Morton fluglinor, flugbindningsmaterial + verktyg, Mustard og Partridge flugkrokar + mycket annat. Ring eller skriv så skickar vi prislista.

GHILLIES HB, PI 577, 440 33 Harestad Telefon 0303/201 60

BRIAN CLARKE

berättar för dig om flugfisket i de engelska kalkströmmarna.

På KÄLARNE HOTELL i Kälarne,
tors 30 juli kl 19.00–21.00 visar han
diabilder och berättar om sitt flug-
fiske i södra Englands kalkströmmar.
Supé serveras kl 21.00 på Hotellet.

Pris 195:- inkl. föreläsning.

Anmälan till arrangemanget görs till
KÄLARNE HOTELL



Box 21 · 840 64 Kälarne · Tel: 0696-400 01



MASTERLINE fluglinor anses av många vara de bästa man kan få för pengarna idag. *Revolution* som Du ser på bilden kostar 264 kr i de lättare klasserna (t o m AFTM 9), och då får Du dessutom 45 m fabriksmonterad backing och en flaska linmedel. Ett köp att rekommendera.

Vi har ett nyhetsblad -87 och en realista. Slå en signal!

PERRINE FLUGASKAR.

Köp-och-släng epoken är över. Nu satsar vi på kvalitet, inte minst vi flugfiskare. Flugaskar av aluminium kan gå i arv. På bilden ser Du ett litet urval av de amerikanska Perrine-as-karna. De finns i många praktiska modeller och kostar inte skjortan.

MARRYAT FLUGRULLAR.

Du som har klöver över kanske vill unna Dig en verklig lyxrulle. Du ser några på bilden. De är inte bara en fröjd för ögat. Funktionen är av samma klass.

FLY-DRESSING

Box 2003, 561 02 Husqvarna
Tel 036-13 41 97

NYTT PÅ MARKNADEN

Redaktör
Bengt
Öste

Helt ny fluglina!

Jag har tillåtit mig att sätta ett utrops-tecken efter rubriken, för SB AIRFLO, som den nya fluglinan heter, erbjuder faktiskt flera intressanta nyheter. SB står för Sue Burgess Ltd i Wales, Storbritannien, som distribuerar nyheten i alla länder utom USA. Tillverkare är Fly Fishing Technology Limited, Wales, och det är Karpens Flugfiske i Stockholm som tagit in nyheten – och dessutom sett till att linserien kompletterats med speciallinor för tvåhandsfiske, i AFTM-klasserna 9, 10, 11 och 12. Dessa tyngre linor har fått namnet Loop Flylines.

Sue Burgess hävdar att Airflo är den största fluglinenyheten på över 30 år, och det ligger nog något i detta – på fluglineområdet har ju faktiskt inte hänt något revolutionerande, sedan Air Cel Supreme befriades oss från alla bekymren med silkelinorna. Air-

flo är tillverkad av en helt ny slags plast, och har en kärna av kevlar-fibrer. Sue Burgess hävdar att den nya linan har följande fördelar:

- ★ kräver mindre kraft för långa kast
- ★ skjuter bättre
- ★ tillåter högre linhastigheter och högre bakkast
- ★ saknar "minne" och trasslar därför mindre
- ★ styvnar inte och spricker inte när den blir gammal
- ★ styvnar inte vid låga temperaturer
- ★ är extremt motståndskraftig mot nötning
- ★ är så gott som helt "stum"
- ★ har bättre krokningsförmåga

Detta är reklam, naturligtvis. FiN har lånat en Airflo, en WT-7-F, och prövat den och kan intyga att Airflo

kastar mycket bra, och skjuter utmärkt – det är också riktigt att den är välgörande fri från "minne" och så gott som helt "stum". Just detta, att linan saknar den "gummisnoddefekt" som alla andra plastlinor har i varierande grad, har givetvis stora fördelar både vid kast och vid fiske. De gammaldags silkelinorna var "stumma", även de, vilket erbjöd fiskaren en mycket bättre kontakt med fisken – och bättre möjligheter att kroka den.

Om linans förmåga att tåla ålder och nötning är det ännu för tidigt att säga något, efter FiN:s kastövningar. Men har då Airflo inga nackdelar? Jo, Sue Burgess medger åtminstone en: de sedvanliga knutarna till backing och tafs är inte lämpliga på denna lina. Den kräver andra knutar, men dessa finns beskrivna i en liten broschyr som medföljer varje lina vid köpet.

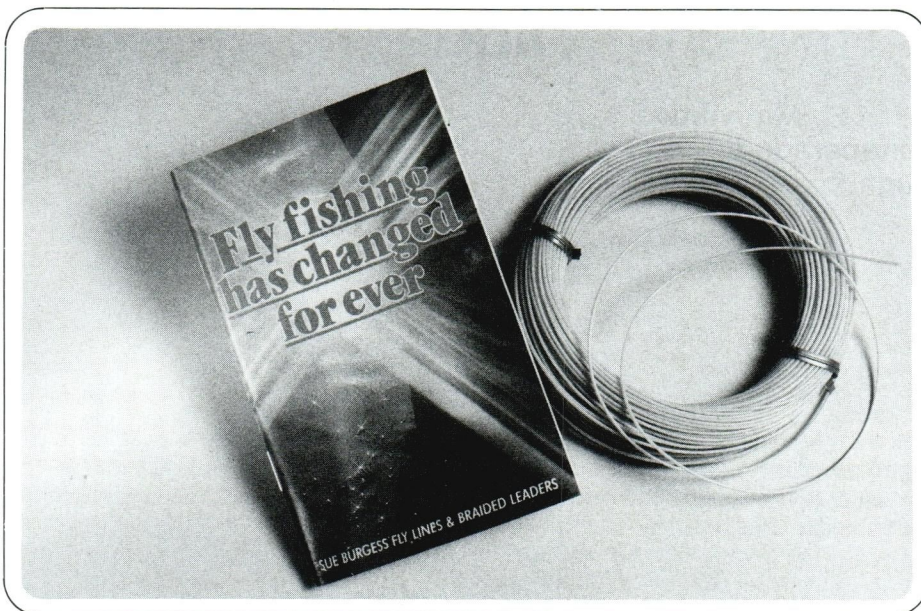
Det är inte otänkbart att de nya materialen – den nya plasten, som inte är PVC och därmed inte behöver blandas med s k mjukgörare, och kevlar-kärnan, som ersätter de flätade men alltför elastiska nylon- eller dacronkärnorna – löser en rad av de problem som hittills funnit på alla fluglinor av plast. Airflo finns som DT, WF eller Longbelly, samt som flytande, Intermediate och snabbsjunkande, alla i viktclasserna AFTM 3 till 13. Färgerna är tan för flytlinorna – tan: ljus läderfärg – genomskinligt klar för intermediatelinorna och mörkt brun för de snabbsjunkande.

De speciallinor som kallas Loop är kortare, och tänkta att skarvas, med ögla, till en flytande s k running line. Till Loop-serien hör en 600 grains klump i klassen supersnabbsjunkande. En ny skjutlina i Airflo-material kommer, lovar Karpens. Priset för linorna är detsamma för alla: SEK 385:-.

Ännu en Loop-rulle

Andra nyheter från Karpens till 1987 års fiskesäsong är bl a ännu en Loop-rulle, No 3 Wide – den har alltså en något bredare spole än den ordinarie No 3 och rymmer därmed 100 yds 30 pounds backing.

Vidare blir serien av flätade tafsar från Sue Burgess komplett, med 17 varianter – flytande, intermediate, sakta sjunkande och snabbsjunkande, från 5 till 12 fot exklusive tafsspet-sen. Ytterligare två nyheter är en vadarväst och en vadarregnjacka som bägge kallas EM – bakom dem står mångsysslaren Bo Mohlin och textil-företaget Leo Johansson i Oskars-



Den nya linan SB Airflo, från Karpens – med kevlar-kärna, "stum" och utan "minne".

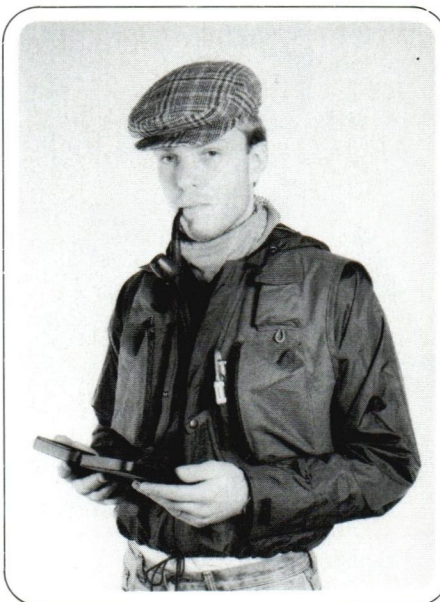


Årets nya Loop-rulle, 3 W – W betyder wide; rullen har alltså bredare spole.

hamn. Västen är av modell Kalama, och regnjackan en mycket finurligt designad, fjäderlätt pinal som kan förvaras i västens ryggficka. Priser: SEK 598:– för västen, 498:– för jackan.

Klassiska laxrullefodral

Nyss hade jag anledning att nämna Bo Mohlin, alltid uppfinningsrik,



Vadarvästen EM, från Karpens – tillkommen i samarbete med Bo Mohlin.

som numera försett sina eleganta laxrullar med ett nytt bromssystem – alla vågar ju inte lita på sina darriga fingertoppar... Bosse gör också mycket förnämliga rullfodral av läder till sina rullar, av den typ som Hardy marknadsförde under glansåren.

Men det är han inte ensam om.

Även Werner Breski, Ryttagatan 6 a, 212 22 Malmö (tel Malmö 29 07 18) gör samma typ av rullfodral av kraftigt läder och lock med tryckknapp, och är villig att sälja dem. Werners fodral – av ljus beige läder – görs i storlekarna 3½ till 4¼ tum, men även andra önskemål kan tillfredsställas.

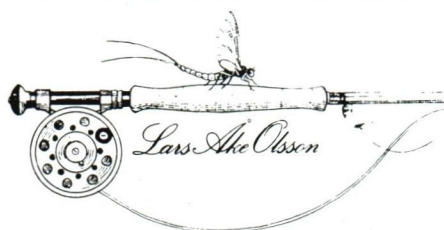
Invändigt är fodralet klätt med grön filt, men filten kan fås i valfri färg – eller i sammet eller plysch. Priset är, för ovan nämnda standardstorlekar, SEK 500:–. För invändig klädsel i sammet eller plysch tillkommer SEK 50:–.

Fiskekläder från RST

RST-Angelgeräte, en västtysk sportfiskefirma som får en allt bredare representation i Sverige, har nu lancerat en serie fritidskläder av mycket hög kvalitet och av stort intresse även för flugfiskare. FiN:s modereporter, den alltid eleganta signaturen BE-E, har tittat litet närmare på RST:s fritidsbyxor, vadarväst, flugfiskeväst och jacka och ger dem ett högt betyg.

Byxan har tre inner och två ytterfickor, samt kardborrlås vid byxbenen. Både flugfiskevästen och vadarvästen är snyggt designade och ge-

forts på nästa sida



Vill du bli en skicklig torrflugefiskare?

Då är kasttekniken mycket viktig.

Då är den dubbeltaperade fluglinan den bästa linan.

Då måste rätt fluga flyta rätt.

Då behövs kunskaper om fisken, sländorna och vattnet.

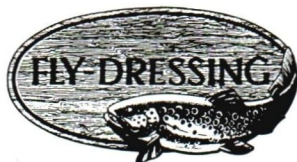
Det tycker vi i Gimdalen och kommer att göra vårt bästa för att utveckla ditt flugfiske i strömmande vatten.

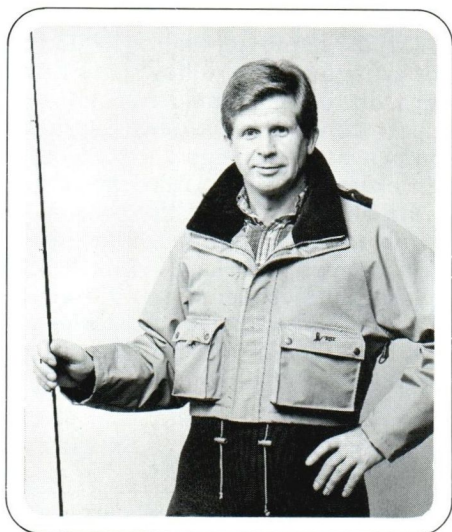
Lars-Åke Olsson & Ulf Pierrou

Kurs, 13–17 juli och 21–25 sep. Pris 2200:– inkl helpension. Antal, 15. Anmälan senast 15 juni och 15 augusti.

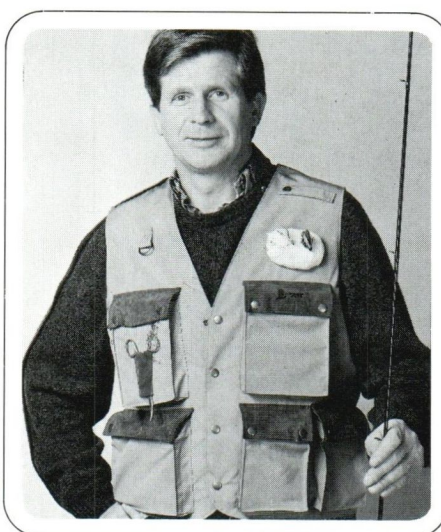
Välkomna med förfrågningar till Lars-Åke Olsson, Gimdalen, Bräcke, 0693/130 34, 130 56.

SPONSOR





RST:s vadarjacka, med kapuschong.



Flugfiskeväst från RST.

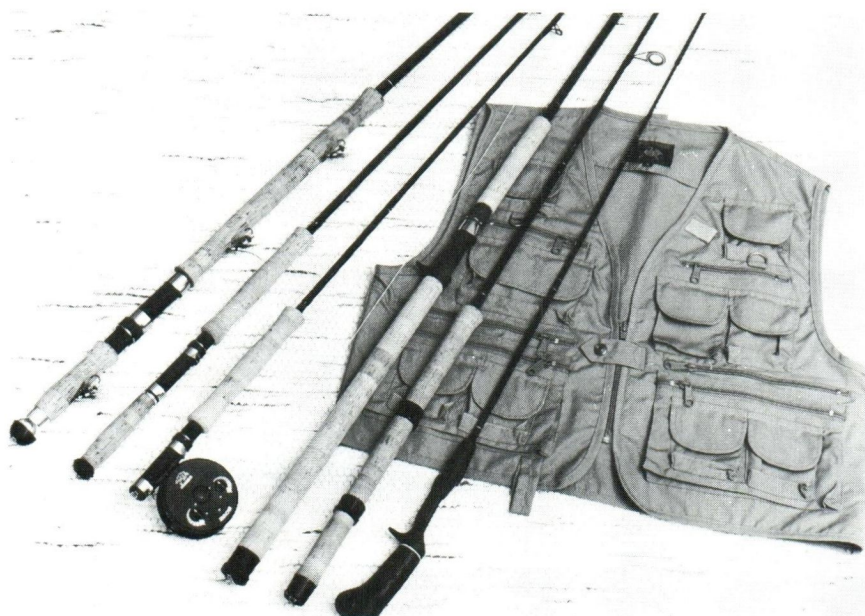
forts från föreg sida

nomtänkta. Så har t ex flugfiskevästen förutom fem stora ytterfickor en innerficka med dragkedja för plånboken och en stor ficka på ryggen. Båda västarna uppges vara saltvattensfasta – vad som nu egentligen menas med det – och är tvättbara upp till 40 grader C. Vadarvästen, den för oss intressantaste, har två rymliga ytterfickor med kardborrlås, samt fäste för håv, dragsko och avtagbar kapuschong.

Den mycket välgjorda "tracking"-jackan förefaller mig något tråkig i sin design, men jag måste medge att den passar speciellt den äldre generationen flugfiskare alldeles utmärkt.

Utmärkande för alla RST-plaggen är emellertid ett nytt material, kallat SYMPATEX. Detta, som inte får förväxlas med Goretex eller liknande

FISKEGLÄDJE MED BLACKMASTER



Blackmaster Graphite är oslagbar!

- I kvalitet
- I känsla
- I pris



Flugspöserien är utökad med 3 nya kastkanoner och omfattar under -87 5 st 1-hands och 2 st 2-hands laxspö. Fr 8'-15' ft. Ca pris 495:- – 1 180:- Haspel-Spinn-Jigserien med över 70 % Graphite. Allt från Ultra lätt 7'ft. Jigspö till 11' ft. Haspel. Ca pris 335:- – 795:-.

BLACKMASTER fiskeväst, som sväljer det mesta. 17 fickor. 1987 års bästa köp! Ca pris 295:-.

Flugrulle OKUMA Graphite med enastående konstruktion. Dubbla bromsar. Ca pris 240:-.

Hämta katalog hos din sporthandlare

– Testa ett Blackmaster spö och du blir garanterat överraskad.

HS IMPORT HB

Box 61
596 00 Skänninge
Tel. 0142-600 85

Box 3086
700 03 Örebro
Tel. 019-14 82 90

ÅTERFÖRSÄLJARE

VÄLKOMNA!

ÅTERFÖRSÄLJARE:

ALINGSÅS: Hobby & Fiske 0322-37900. ALNÖ: Sport & Fiske 060-556850. ARBOGA: Lindqvist 0589-10625. ASKERSUND: Sportcenter 0583-12100. BERGEFORSN: Benkas 060-578268. BODEN: Sport & Fritid 0921-16880. BOLLNAS: FiskeShopen 0278-10862. BORLANGE: Långbergs 0243-60500. Olles Fiske 0243-19878. BORÅS: Wollmars 033-126800. BRÄCKE: Richards Sport 0693-10117. EDSBYN: Kjells Sportfiske 0271-23100. ESKILSTUNA Jakthuset 016-130109. FAGERSTA: Selins Sport 0223-11780. FINSPÅNG: Fiske & Fritid 0122-12910. FRÖVI: Vapen Service 0581-30854. GISLAVED: Gipro 0371-14240. GÄVLE: Fiskeredskap 026-110500. GÖTEBORG: MM Sport & Fiske 031-148024. RR Sport 031-197848. HELSINGBORG: Scand Sportsmen 042-146776. HOFORS: Östmans Jäm 0290-20155. HUSKVARNA: Fly Dressing 036-134197. HUDIKSVALL: Fritidshuset 0650-16002. HÄLLEFORS: Hultmans 0591-11249. JÄRFALLA: Fly Fisherman 0758-36751. KARLSHAMN: FiskeShopen 0454-19710. KARLSKOGA: Dornus 0586-36480. Viktor Jansson 0586-28145. KARLSTAD: Vidars Fiske 054-101930. KOPPARBERG: Stures Sport 0580-10102. KRAMFORS: Svenssons Jäm 0612-10600. KRISTIANSTAD: Fiskeknuten 044-127570. KRISTINEHAMN: Fiske & Hobby 0550-17211. KUNGSBACKA: Gepard 0300-23185. KÖPING: Uffes Fiske 0221-10240. LANDSKRONA: Artillerigatans 0418-12888. LESJÖFORS: Erikssons 0590-30945. LINKÖPING: Holmbergs 013-120840. LUDVIKA: Ylis Flugfiske 0240-19764. LUND: Sportfiskehuset 046-145275. LÖDÖSE: Kurres Byggshop 0520-60880. MALMÖ: Flug & Flöte 040-118095. MJÖLBY: Ridsport & Jakt 0142-16011. MOTALA: Sv:s Fiskebod 0141-10141. NORRKÖPING: Skeppsfoureringen 011-108140. NYKÖPING: Fiskeredskap 0155-82726. SANDVIKEN: Björnssons 026-256629. SJÄLEVAD: Olssons Vapen 0660-48581. SKELLEFTEHAMN: Jerrys Cykel 0910-31346. SKELLEFTEÅ: Intersport 0910-10811. SKINNSKATTEBERG: Runes Sport 0222-10162. SKÖVDE: Christers Cykel 0500-86907. SMEDJEBACKEN: Claessons Cykel 0240-75123. STOCKHOLM: Fiskarnas Reds 08-418214. STRÅNGNÄS: Fiske & Fritid 0152-17332. STORUMAN: Sportcentrum 0951-11540. STRÖMNÄSBRUK: Sportfiske Center 0433-21525. SVÄNGSTA: Fiskebörsern 0454-54688. SUNDSVALL: Kents Idrott 060-115670. Zoologiska 060-158602. SURAHAMMAR: Sport & Ljud 0220-30611. ULRIKESHAMN: Bullers 0321-14825. UPPSALA: Husbergs 018-130994. VETLANDA: Fritidscenter 0383-16960. VÄNNÄS: Sportax 0935-10400. VÄRNAMO: Ge-We Sport 0370-17100. VÄSTERÅS: Sportfiskar'n 021-117590. ÄLVSBY: Gårdings 0929-11751. ÖSTER-SUND: Fiske Service 063-106822.

material, är ett laminerat yttertyg som är både vatten- och vindtätt och uppges ha stor slitstyrka utan några "avflagningstendenser". Trots att Sympatex är vatten- och vindtätt "andas" tyget – överskottsvärme, som kan bilda kondens, släpps ut. Utmärkande är också att plaggen, förutom byxorna, vars främre benpartier är gjorda av Sympatex, har foder av 100 procent bomull.

När det gäller priserna, så höll ögonen på annonserna från RST:s svenska återförsäljare. Cirkapriserna, i västtysk valuta, är: vadarjacka DEM 390:-, flugfiskevästarna, lång modell DEM 270:-, kort modell DEM 170:-, "tracking"-jackan DEM 690:-, byxorna DEM 200:-.

Kvalitetsplagg, så priserna blir där efter. Men det är roligt att de nu inte bara kommer från norr, utan även från söder.

FiN har också fått titta litet bakom kulisserna, på ett provexemplar av vadarbyxor, i vilka det nya materialet Sympatex ingår. Byxorna uppges vara vattentäta upp till ett vattentryck som motsvarar 60 m:s djup! – ändå "andas" de när man befinner sig på det torra...

Mer flugbindarnytt

Så är det dags för några Adexa-nyheter, för det första en helt ny, mycket tunn och mycket stark bindtråd – ovaxad – som kallas Allround Tying Thread, och även gör skäl för namnet. Den kommer från Traun River Products i Västtyskland och har den goda egenskapen att den kan användas för mycket små flugor utan att flugan blir "knölig", men är stark nog även för stora flugor. Priset per rulle blir i Sverige cirka SEK 15:-.

I Tyskland finns tråden i ett tjugotal färger, i Sverige hittills i svart, gul, brun och olive.

Nyhet nr 2 heter Fishscale Bodytube, från Lureflash, och är ett flätat tubmaterial för framför allt flugkroppar. Nyheten är det fiskfjällliknande materialet, som finns i gult, svart, rött, orange och fire-orange, till ett pris av SEK 20:- per förpackning. Ett intressant material för färgstarka streamers och upphängare, kanske i första hand för saltvattensflugfiske.

11 Sportagnyheter

Den flitige Hans Nilsson på Sportag i Malmö bombarderar oss med nyheter – hela elva stycken i den senaste omgången: en ny rulle, fyra nya
forts på nästa sida

LAX – HAVSÖRING – HAVSRÖDING

Vi har ca 2 km älv med gott flugfiske.

Säsong för storlax (4–15 kg) sist i juni – ut augusti.

Säsong för smålax (1–3 kg) mitten av juli – ut august.

Säsong för havsöring (0,6–3 kg) august – 14 sept.

Tube, law water och små flugor. Th & Lightn. Blue Charm. March Brown. Jock Scott m fl.

Säsong för havsröding (0,3–2 kg) mitten av juni – mitten av juli.

Nymfer och små mörka flugor, storl 14–16.

Sötv öring finns hela ses. Ta med vadarbyxa.

Erbjudande till FiN läsare:

En vecka, stuga m/4 bedd. fiske för 2 i 7 dygn kr 1250:-.

Har du husvagn: kr 600:-.

Du finner oss vid E6, 4 mil sö Mo i Rana, Norge.
Ring gärna för frågor om bokning. VÄLKOMMEN.
KORGEN CAMPING N8646 Korgen.
Tel 00947/87 91255 priv eller 91555 kont.
Fredrik Fordelsen.

SKITT FISKE!

World Class World Class World Class



The Swedish World Class Collection

är specialdesignade klingor i ett helt nytt grafitmaterial.

Sea trout: 10'6" - linklass 7–10, tredelad, 120 g

Salmon/Sea trout: 12' - linklass 8–11 (9–12), tredelad, 180 g

Salmon No. 1 (2): 16' - linklass 8–12 (10–13), fyrdelad, 280 g (305 g)

Salmon No. 3: 20' - linklass 10–13, femdelad, 365 g

Royal Combi: 12'+16' - linklass 8–12. Fem delar

Coachman Combi: 12'+16'+20' - linklass 9–13. Sju delar

The Swedish World Class Collection

säljes som klingor eller kompletta byggsatser.

Färdiga spön endast på beställning. Levereras i specialväska.

Fenwick är största spöttillverkaren i USA

Från 1987 inkluderar deras program även belysta betesboxar.

Bruce & Walker med nya Hexagraf från 7' till 15'! Lina 3 till 12.

OBS! Engelska priser gäller i Sverige för hela B&W programmet.

Polaroid glasögon med inbyggda förstöringslinser. Orvis linor.

Flugor av långa svarta taperade aphår eller hela skinn.

Columbia Sportswear västar. Henry's Fork II 525:-

RC Boron & Grafit klingor finns kvar i vissa längder.

RC har det största urvalet av nya och beg. cane spön.

Yak håret är det bästa materialet för hårvingade laxflugor.

Flätade tafsar, 8', 10', 12'. Unseal dubbing material finns i 48 färger.

15% rabatt hos RC om Du köper minst 3 laxflugor. Året om.

KATALOGER på Fenwick eller B&W;

sänd 10:- i frimärken, sedel eller på pg 432 72 34-3

Vi tar kreditkort. Även på postorderköp!

Säljer • Byter • Köper • Reparerar • Renoverar

Vår verksamhet grundar sig på praktiska kunskaper
inte bara på trender...

Royal  Coachman

KUNGS HOLMSG 12, 112 27 STOCKHOLM · 08-52 22 22

forts från föreg sida

flugaskar, två nya vadarstavar, två nya håvar, en linvinda samt en snabbkoppling.

Rullen är en utökning av Ryobis magnesiumserie, Ryobi 255 MG, för linklasserna 3–5. Den är en verklig lättviktare, bara 70 gram, och kostar cirka 270:–. Hans Nilsson påpekar speciellt att den *inte* behöver sågas...

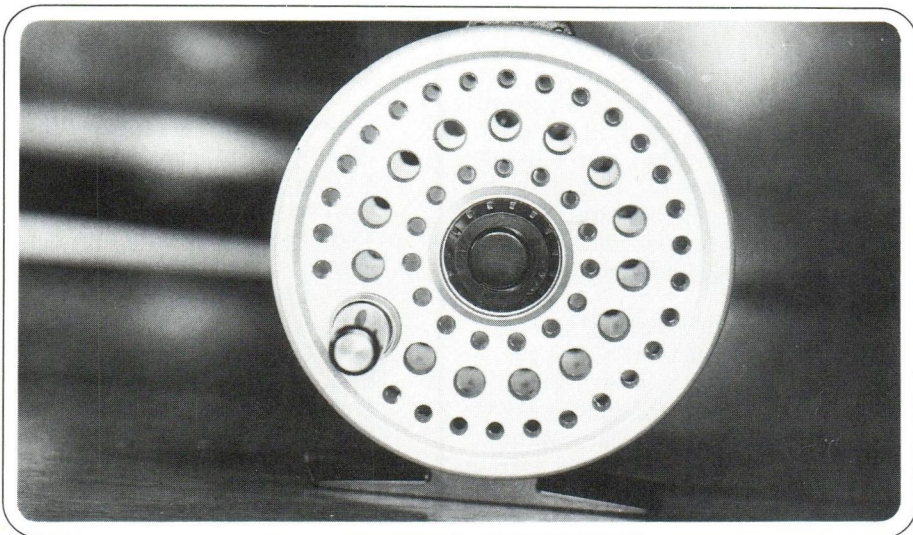
Av flugaskarna är två av märket Kingfisher, mäter 143x100x35 mm och är tillverkade av slagtålig, svart plast och invändigt klädda med Etha-foam. En fördel med dessa askar är en liten ögla, som gör det möjligt för fumliga fiskare att förankra den, t ex vid flugvästen. Den ena asken skiljer sig från den andra genom att Etha-foamen i ena locket har trappstegsprofil, vilket är praktiskt för den som använder mycket små flugor. Pris: 38:– resp 40:–.

De bägge andra flugaskarna är av det klassiska märket Wheatley, men även de klädda med Etha-foam. Den mindre mäter 90x60x22 mm, den andra 125x90x25 mm – denna ask har dessutom ett rörligt mittblad, vilket innebär att den rymmer ett dubbelt antal flugor. Askarna kostar 88:– resp 109:–.

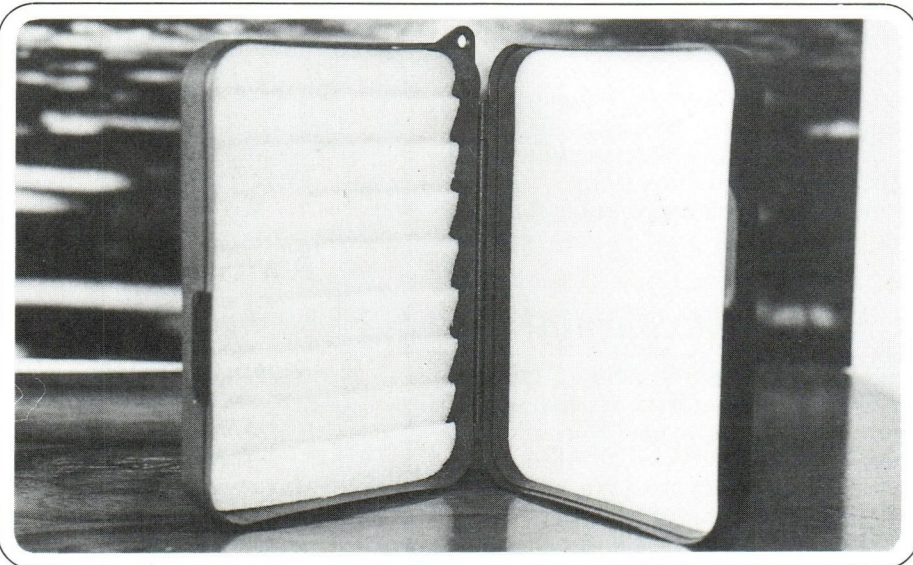
Av de bägge vadarstavarna, tillverkade i lättmetall med korkhandtag, gummisko och axelrem av flätad nylon, är den ena teleskopisk – hopskjuten mäter den 82 cm, utdragen 141 cm. Fördelen med en hopskjutbar stav är att den inte är i vägen när man inte behöver den. Den teleskopiska modellen kostar 273:–, den andra 178:–.

Det finns en uppsjö av trevliga och praktiska droppformade flugfiskehåvar – en del är rena konstverken, och kostar därefter. Sportag erbjuder emellertid ett lågprisalternativ, med lamellimmad träram, för 69:–. Den är ca 60 cm lång och 21 cm bred och djup nog för drömfisken. Ett alternativ till den droppformade håven är en traditionellt trekantig, hopfällbar – den fungerar utmärkt, har ett 47 cm djupt nät, ett 55 cm långt skaft och en bygel som mäter 45x37 cm. Det är en lätt och lättburen håv – på ryggen, eller i bältet. Pris: 58:–.

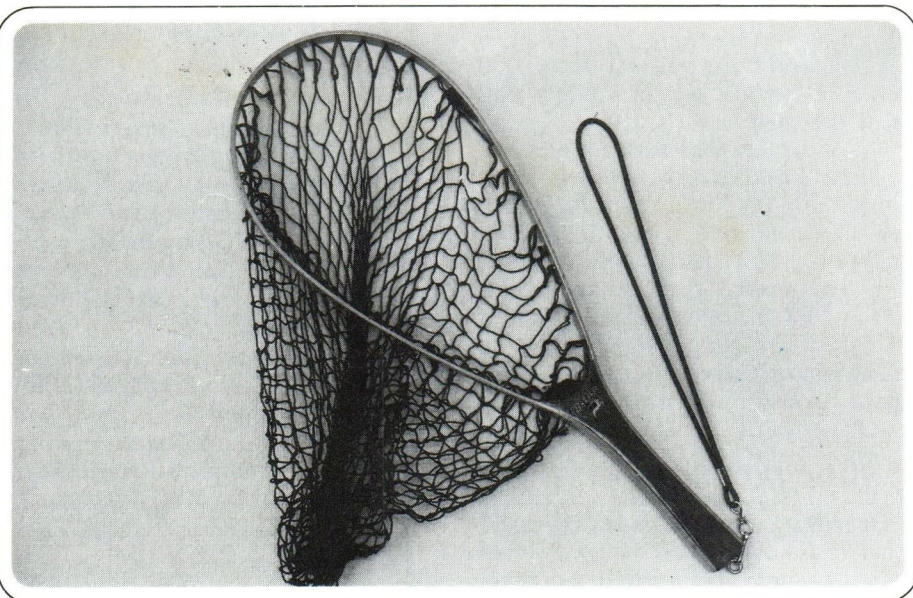
Snabbkopplingen, slutligen, kostar 7:50 kr och är lätt att manövrera med en (frusen) hand. Linvindan är av metall och hopfällbar. Den kostar 252:–.



Ryobis nya 255 MG – väger bara 70 gram.



Kingfisher-ask, med "trappsteg" för små flugor.



Dropphåv i lamellimmat trä, lågprisversion.



Titta efter
den här dekalen!

HÄR KAN DU KÖPA
Flugfiske i Norden

Följande välsorterade red-
skapshandlare säljer
FLUGFISKE I NORDEN
i lösnummer:

Arvika

Lennart Bergqvist Flugfiske, Fallerbergsv.

Boden

Lasses Fiskeimport, Kungsg. 36

Bräcke

Rickards Sport

Göteborg

Strömvalls, Ö:a Larmgatan 16
EL-GE Sportfiske, Gustav Dahlsengatan 13

Halmstad

Wittlock Sportfiske, Hvitfeldtgat 17 B

Helsingborg

Scandinavian Sportsmen, Drottninggatan 60

Kalmar

Vapencentralen AB

Karlstad

Vidars Fiske, Kvarnbergsg. 44

Kristianstad

Scandinavian Sportsmen,
Hovslagareg 1 A

Kristinehamn

Fiske & Hobbyhörnan, Spelmansg. 16

Lund

Sportfiskehuset,
S:a Esplanaden 20

Malmö

Fiske & Fiskar, Köpenhamnsv. 7
Fluga & Flöte, Fersens väg 16
Wobbler sportfiske, Tessins väg 6

Mörrum

Fiskebörsen

Smedjebacken

Claeson Cykel o Sport, Risgatan 2

Skövde

Christas Cykel o Sportfiske, Trädgårdsgatan 7

Stockholm

Karpens, Vallhallavägen 46
Royal Coachman, Kungsholmsg. 12
Utters, Kommendörsgatan 11

Strömsnäsbruk

Skandinaviskt Sportfiske Center,
Glasbruksvägen, Luhrpasset

Sölvesborg

Fiskehörnan, V. Storgatan 21

Tidaholm

Fiskelyckan, Barkvägen 4

Umeå

Blixtsport, Storgatan 87

Uppsala

Malens Sportfiske, St. Olofsg. 37
Husbergs, Svartbäcksg. 19

Valbo

Valbo Vapen AB, Valbov. 249

Vetlanda

Vetlanda Vapen & Fiske

Västerås

Sportfiskar'n, Klockartorpsg. 28

Örebro

Östlunds Sportaffär, Stortorget 11

Östersund

Fiskeservice, Zätagränd 9

Danmark

Glente Kiosken, Glentevej 1, Randers
Jagt & Fiskerimagasinet, Vester Voldgade 10, Köpenhamn

Jock Scott, Silkeborgv 162, Århus C
Lillebælt Sport, Nørrebrogade 52, Fredericia

Sport-Dres, Fredriksundsvej 20, Köpenhamn NV

Aalborg Sportfiskemagasin, Aalborg.

Norge

Finn de Langes, Vaskerelvsmuget 18, Bergen

NOR Sport A/S, Trondheim

Västtyskland

Fly Fishing Brinkhoff,
Engersche Str. 74, Bielefeld
Eduard Kettner, Krebsgasse 5, Köln

**Med Ultimate fluglina
har Du råd att välja!**



Ultimate linor ger Dig valfrihet!
Allt från högt flytande till snabbt sjunkande.
Med ytfinish och kvalitet.
Ändå till priser så Du har råd
att ha flera olika med Dig.
Ultimate — rätt lina för varje tillfälle!

Linornas siffror betecknar specifik vikt.
Finns som DT och WF. AFTM-klasser 3—12.

- * Ultimate 75 Högflytande
 - * Ultimate 85 Normalflytande
 - * Ultimate FS Sinktip
 - * Ultimate 140 Sjunkande (15 cm/sek)
 - * Ultimate 160 Snabbsjunkande (30 cm/sek)
- Ultimate fluglinor! Hör med Din handlare!

Marknadsföres genom ledande redskapshandlare i Sportlag HAB, Malmö

KÖP SÄLJ & BYT

Köp, sälj och byt-annonserna är gratis endast för FiN:s prenumeranter. En annons per nummer i mån av utrymme, bestående av högst **tre** utannonserade artiklar, plus namn och adress får Du gratis. Köp, sälj och byt-marknaden avser endast PRIVAT annonsering. Företag och firmor kan ej annonsera under denna vinjett.

Skicka Ditt annonsmanus (maskinskrivet eller tydligt textat) till Flugfiske i Norden, Box 11062, 250 11 Helsingborg

Fiskerett i Driva, ca 5 km fra sjøen, ledig fra 1.6–31.8. Årsbeste i 1982, 1985, 1986 tatt her: 7,5 kg, 7,5 kg og 8,3 kg. Henvendelse Østerberg, tlf 02-59 43 06, 02-50 16 83 etter kl 17.00.

Säljes: Kunnan Grafite Composite, AFTM 7–8, 8,5 fot med fighting but. Ryobi magnesiumrulle AFTM 8 med 100 m backing plus två linor, Masterline WF8 UFS, Cortland WF8, sinktip, 444, 1.000 kr. Roland Ernström, tel 0470/190 07.

Köpes: Orvis 13,6 och 15 fot. Janne, tel 0121/144 28.

Lax och havsöringsfiske i Stjördalsälven. För information ring eller skriv till Sten Söderlund, Appelbergsvägen 19, 852 59 Sundsvall, tel 060/56 94 72.

Säljes: RST Cormoran 15 fot tvåhands laxspö i grafit, klass 11–12 + Masterline intermediate DT 11, nyskick. Nypris ca 3.000 kr, säljes för 1.500 kr. Kenneth Everhed, tel 0454/177 79 bost, 0454/800 00/270 arb.

Säljes: Flugrulle Marryat 7,5. Flugspö Wallop Brook 8'2", AFTM 5–6, Sven-Ove Johansson, tel 0970/207 61.

Säljes: Flueliner: Orvis WF-F-nr: 5, 7, 8 og 9, WF-9-I, Hardy DT-F-6 og Air Cel WF-8-I, alle 150 kr/st. Orvis fiskevest størrelse medium, som ny, 250 kr. ABU:s Ambassadeur 6000. K Gerken, tlf DK 05392585 efter kl 18.

Säljes: Orvis "The Trout", AFTM 5–6, 8 fot, 3-delat. Som nytt i mkt bra skick. Hardy Marquis 7 i mkt fint skick. Masterline "Oxbride" WF7 sinktip, oanvänd. Hardy sinktip WF 7, som ny, anv 6–7 ggr. Abulon flyttlina, vit, WF8, oanvänd. Anders Elofsson, tel 08/777 36 89 eller 08/745 21 31.

Köpes: 15–16 fots laxspö, Hardy eller Bruce & Walker. Tel 031/44 86 14.

Säljes: Ett par fina jungle cock nackar. Kvällstid 0303/779 35.

Säljes: En styck helt ny Marquis Salmo 2 + ex. spole, 900 kr. En styck Ocean Prince + ex. spole och backing, 1 200 kr. Jan-Olof Karlsson, tel 0471/430 55.

Köpes: VHS fiskevideor. Säljes: enkelte ældre årgange af FiN (indbundne), silkelinene for lax, bedste bud. Jason Träff, Kulsviertoften 36, DK-2800 Lyngby, tlf 02881732.

Säljes: Rackelhane 8 ft AFTM 4–6 aldrig använt 1800:–. Hardy Favourite 8 ft AFTM 4–5 800:–. Mikael Eft 1900 0303/416 14.

Säljes: Mycket fin flugask, för lagring av lax och öringsflugor. Handgjord i massiv fur, även blånad fur, 21×38. Levereras med 1 st laxfluga. Pris 150:–. Tel 0456/247 49 Krister Andersson.

Köpes: Äldre engelska och svenska flugfiskeböcker köpes/bytes av samlare. Lars Olofsson Segelväg 51, 852 54 Sundsvall tel 060/15 20 41.

Säljes: Flugspö, LEONARD modell 41 8½ fot 2 toppar AFTM 7. NYSKICK. Bo Nilsson Bärnstensgatan 43 A, 253 68 Helsingborg. Tel 042/29 80 37.

Säljes: Daiwa Flugspö i Boron-Graphite-Serien 10 fot AFTM 6–7 modell BFF910 som nytt 800:– eller högstbjudande nypris 1.245. Tel 0155-100 25.

Säljes: Sharpe's impr cane 11', klass 7–9 950:–. Weir & Son 8' cane, klass 6, 2 toppar, alum tub 3000:–. Lars Ivarsson 0520-370 10 e 18.

Säljes: Sharpe's Aberdeen Swelled spliced 13 fot AFTM 9 och Sharpe's Aberdeen 11 fot AFTM 7. Lars Davidson tel 0322/114 28 eller 010/34 24 09.

Säljes: Daimaru kolfiberspö 10 fot 6 tum, AFTM 4–5, inkl rulle och lina. Pris 1000 kr. Per-Erik tel 023-108 85.

Köpes: Jeg betaler bra for FiN, årgang 79–80 – gjerne innbundet. Terje Harangen, 3646 Svarstad, Norge. Tlf 034-282 49.

Köpes: Orvis Ultra Fine 7'9" AFTM 2. Rune Andersson, Hägerstensvägen 213, 126 33 Hägersten. Tel 08-45 86 22

Köpes eller bytes: Stor fulldressad laxfluga bunden av Martinez till min samling. Helst storlek 5/0. Sven-Olov Hård, tel 026/11 17 57.

Säljes: Scott 9 fot klass 5–6, 4-delat. Leica M 4 och Leicameter säljes eller bytes mot exklusivt cane-spö. Lars Hansson 0415-147 44, kvällstid.

Säljes: Laxflugspö Hardy Carbon favourite 14 fot, nytt, 2500 kr. Göran Claréus, tel 0920-115 77.

Köpes: Leonard AFTM 4–6. Ring Jonas, tel 0303/297 36.

Hur får man tag på den här roliga, färgglada (gul fond, röd mask), 12 cm stora **dekalen?**

Skicka helt enkelt **två** internationella svars kuponger (finns på alla postkontor) till

Verlag J. Schück · Fack 1170 · D-8504 Stein · Västtyskland





NYHETER FRÅN KARPENS FLUGFISKE!

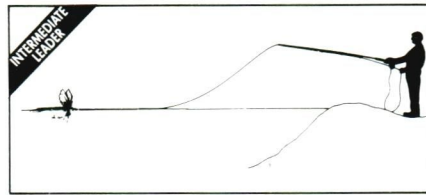
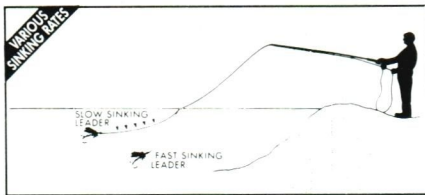
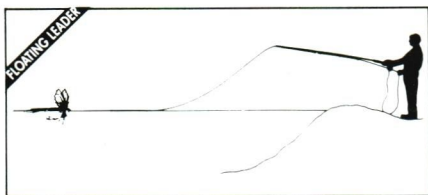
S-B AIRFLO NEW TECHNOLOGY FLYLINES. Första egentliga förändringen av fluglinor på över 30 år.

SKJUTER LÄNGRE! HÖGRE LINHASTIGHET! MINDRE FRIKTION! LÄTTARE ATT KASTA! MINDRE MINNE! BETYDLIGT HÅLLBARARE! PRAKTISKT TAGET INGEN TÖJBARHET! BÄTTRE KROKNINGSEGENSKAPER!

Med andra ord: bättre än dagens (läs gårdagens) plastfluglinor på ALLA punkter. Finns i WF, Longbelly och DT i typerna FLYT, INTERMEDIATE och SNABBSJUNK.

Göran Andersson har också specialdesignat S-B AIRFLO linor för det tunga fisket. Dessa linor kallas LOOP FLYLINES och finns i alla sjunkhastigheter upp till 600 grains. De finns både för överhands- och underhandskast. Dessutom finns även en ny typ av flytande RUNNINGLINE.

★ S-B FLÅTAD tafsar finns nu äntligen hemma också i FLYT, SLOWSINK samt SNABBSJUNK.



★ FÖRÄNDRAR DITT FISKE!

Sue Burgess unika snabbkoppling mellan tafs och fluglina medger enkla och snabba byten av olika tafsar för olika förhållanden.



★ LOOP TAFSMATERIAL på 25 meters spolar - det starkaste och bästa tafsmaterial vi testat.

★ SAGE flugspön, erkända för sin kvalitet, nu med en UTÖKAD serie, LIGHTLINE LIGHTWEIGHT, samt årets storsäljare SAGE BLACK 9' 5-6 (995:-)!! Fabriksspön, Customspön, Byggsatser, Klingor.

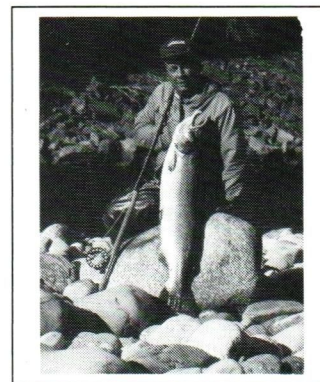
★ LOOP FLUGRULLAR, de finaste bland flugrullar, designade, utvecklade och tillverkade i Sverige. Ny modell för -87, Loop 3 Wide - till det lätta tvåhandsfisket. Ny Loopbroschyr i färg (kan även användas som POSTER) finns färdig. Ger dig all nödvändig information om rullarna. Beställ den idag! GRATIS!

★ KARPENS LAXFLUGFISKEKOLA! Här är din verkliga chans att få lära dig allt (nästan!) om Laxflugfiske. Med Göran Anderssons hjälp garanterar vi en lyckad kurs. Helpension. Plats: Eget vall på 3 km i Norska laxälven ORKLA. Begränsat antal platser. Mer info. fås från Karpens. Ring eller skriv.

★ LAXFLUGFISKE I ORKLA! Vi har "egna" flugfiskesträckor - hör av dig - det KAN finnas platser kvar.

★ Karpens Flugfiske hade förra året en närmast lavinartad ökning vilket temporärt fick ner oss för räkning. Vi beklagar alla dem som inte kom fram på telefon eller fick vänta för länge på sina postorderleveranser. Vi hoppas på förståelse för detta. Till i år har vi omorganiserat och utökat personalstyrkan så att vi härnäst kommer kunna ge alla våra kunder en snabb och bra SERVICE.

★ BESTÄLL IDAG: KARPENS FLUGFISKEKATALOG NR. 4 MED VÅRSUPPLEMENT-87. Pris 10:-. Obs. "gamla" kunder får automatiskt supplementet.



Karpens

KARPENS FLUGFISKE AB
BOX 19136
104 32 STOCKHOLM

Postordertelefon:
08-15 58 50 / 15 59 60

Butik:
Valhallavägen 46 Stockholm

Återförsäljare välkomna!

Tankar på strandkanten

Under den här vinjetten kan kända och okända gästkrönikörer medarbeta. Små filosofiska funderingar, arga åthutningar, tankar och reflexioner kring det där med flugfiske – allt är välkommet. Skriv högst 1,5 A4-papper och skicka in till redaktionen.

Införda gästkrönikor belönas med ett signerat konsttryck av Gunnar Johnson.

Trofé eller ekologi?

Hösten brinner i bokarnas och lönnarnas lövverk. Ån flyter sakta genom höljan. En fiskare kastar en stor röd tub bunden på tafsen till sjunklinan. Sakta, nästan omärkligt förs den nedströms medan den sjunker mot botten. Fiskaren tar hem linan i små korta ryck. Plötsligt suger det till i spöet – en jättelik fisk har anfallit flugan och tagit den i munnen. Några tunga rusningar, några välvningar i ytan och sedan en lång vass rygg, som kommer glidande in mot land. En väldig käkkrok avtecknar sig mot det svarta vattnet – en laxhanne i 20-kilosklassen. Fiskaren tar iland fisken och utplånar den med några kraftiga slag mot huvudet med vadarstaven.

Där ligger den, en superlax i full lekdräkt; svart med röda fläckar, slemmig, mager och platt som en braxen, ett huvud med en oformlig näbb och en monstruös käkkrok. Fiskaren har fått sin fisk – en trofé. Han kommer att hamna överst på en lista i någon tidning, han får kanske ett storfiskarmärke och han kommer att vinna respekt för sin "skicklighet" som fiskare. Men på kvällen gräver han en grav på ett undanskynt ställe. I det svarta hålet lägger han den väldiga laxhannen – värdelös som föda åt människor. Köttet är grått, slappt, nästan i upplösningstillstånd. Det luktar av dy och åvatten.

Med fiskens död utplånas dess värdefulla egenskaper – helt i onödan. I höstas ledde detta meningslösa, förlegade trofétänkande till otaliga storlaxars död i våra åar och älvar, inräknat inte bara de laxar som faktiskt dödades, utan också den avkomma som skulle fört deras supergener vidare. Höstlaxen är oduglig på matbordet men ovärderlig på lekplatsen!

På våren och försommaren är denna lax i full kondition, en fantastisk fisk både på spöet och på bordet. På hösten är den slö och loj, en skugga av sitt forna jag som kämpe och en styggelse på tallriken.

Dessa storlaxar, vars anlag för snabb tillväxt till 95 procent gallras bort redan på uppväxtplatserna i havet av det ohämmade nätfisket, men som i undantagsfall klarar sig genom en omöjlig labyrint av nät och förbi alla flugor och drag i älven, och som när leken närmar sig börjar hävda revir och hugger en stor fluga av aggressivitet, dessa stora laxar måste sparas och återutsättas. Deras gener är alltför värdefulla för att falla offer för ett meningslöst trofétänkande.

Förr åkte människor på grandiosa safariresor till Afrika för att jaga elefanter, noshörningar och annat storvilt. De lyckades så bra att de nästan utrotade djuren. Idag är detta meningslösa dödande borta nästan överallt – utom i våra åar. Där fortsätter det gamla trofétänkandet att ta död på det bästa som våra få stammar av lax fortfarande orkar producera.

Det är dags att tänka om nu. Modernt sportfiske måste sätta ekologin före trofén!

Erik Eklundson

Flugfiske i Norden

Nr 2 apr 1987
Årgång 9

Redaktör:

Gunnar Johnson

Ansvarig utgivare:

Nore Sundin

Layout och grafisk utformning:

Jerry Pettersson

Redaktionskommitté:

Kenneth Boström

Preben Torp Jacobsen

Gunnar Johnson

Jerry Pettersson

Nore Sundin

Bengt Öste

REDAKTION: Gunnar Johnson,
Box 22, 570 20 Bodafors, tel
0380/311 25.

ANNONSER och PRENUMERATIONER (även uteblivna tidningar, lösnnummer etc): Bertil Ekholm Erb,
Box 64, S-291 21 Kristianstad, tel
044/12 26 28.

Prenumerationspris: för 1987 Helår
200:- svenska kronor. Vårt postgi-
ronummer är 10794-6.

Utländska betalningar per check
ska ställas på: Sparbanken Kronan
8169-5, konto nr 713380278-0. Där-
med tillkommer ingen extra debite-
ring för bankavgift.

Payment from abroad by euroche-
que or international money order in
Swedish crowns payable to Flugfis-
ke i Norden, Box 11062, S-250 11
Helsingborg, Sweden.

GLÖM EJ ADRESSÄNDRA NÄR
DU FLYTTAR!

Redaktionen tar gärna emot artik-
lar, reportage och bilder från läsar-
na. För ej beställt material ansvaras
icke.

Eftertryck eller annat mångfaldi-
gande av innehållet i denna tid-
ning, helt eller delvis, är ej tillåtet
enligt lagen om upphovsmanna-
rätt.

Flugfiske i Norden utges av Förlagsak-
tiebolaget Flugfiske i Norden, Box
11062, 250 11 Helsingborg. Tidningen
utkommer med sex nummer om året,
fördelade på tre på våren och tre nr på
hösten/förintern.

Tryckt 1987 hos Abetryck, Helsing-
borg.

ISSN 0349-3849.

Nummer 3 av Flugfiske i Norden
1987 beräknas utkomma i juni.

FLY FISHING HAS CHANGED FOR EVER



**S-B
AIRFLO**

**THE NEW TECHNOLOGY
FLY LINE**

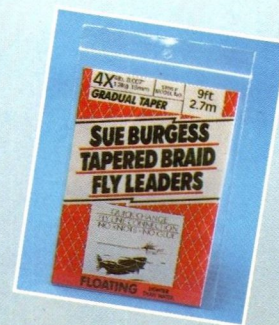
THE FIRST MAJOR ADVANCE IN 30 YEARS

S-B AIRFLO.

Dessa högteknologiska fluglinor är tillverkade med hjälp av ny modern teknik samt av helt nya, moderna material. Resultatet är fluglinor med helt nya och på alla punkter bättre egenskaper än dagens (läs gårdagens) PVC-linor.

S-B AIRFLO uppträder bättre därför att de:

- ★ kräver mindre energi för kast
- ★ skjuter längre = längre kast
- ★ kastar med högre linhastighet
- ★ har mindre "minne"
- ★ inte blir styvare och krackelerar ej med ålder
- ★ inte blir styva vid lägre temperaturer
- ★ har längre livslängd
- ★ är extremt nötningshårdiga
- ★ är praktiskt taget töjningsfria (Kevlarkärna)
- ★ har högre krokningsförmåga



S-B:s unika flätade, taperade tafsar, med snabbkoppling för enkelt byte och effektivare, roligare fiske, finns i Flyt, Intermediate, Slow sink samt Fast sink.

S-B AIRFLO finns i AFTM-klasser från 3-13 i DT, WF och Longbelly. Somt FLYT, INTERMEDIATE och SNABBSJUNK.

CA-PRIS i handeln: **385:-**

För mer information kontakta Karpens eller hör med din välsorterade redskapshandlare.

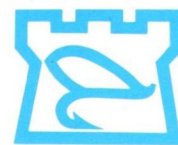
Göran Andersson har också specialdesignat S-B AIRFLO linor för det tunga fisket. Dessa linor kallas LOOP FLYLINES och finns i alla sjunkhastigheter upp till 600 grains. De finns både för överhands- och underhandskast. Dessutom finns även en ny typ av flytande RUNNINGLINE.



Karpens

SWEDEN

Karpens Flugfiske AB
Box 19136, 104 32 STOCKHOLM
Tel: 08-15 58 50/15 59 60



HARDY

**högst på önskelistan
hos de flesta flugfiskare**

I mer än hundra år har Hardy haft en ledande ställning när det gäller utveckling och tillverkning av högklassig utrustning för flugfiske. Inget annat företag i branschen kan uppvisa motsvarande erfarenhet.

Hardy spön har ständigt utvecklats i takt med att nya material och ny teknologi kommit in i bilden. Kännetecknande för alla dessa spön, oavsett material, har varit förstklassigt arbete och outstanding funktion. De nya graphite carbon-spöna är "kronan på verket". Flera spöserier att välja mellan med "Hardy De Luxe" som top of the line.



Hardy Golden Prince

Ett gott exempel på Hardy's tekniska kunnande. Speciellt konstruerad bromsmekanism inbyggd i centrum av spolen gör rullen mycket kompakt – ett under av mekanisk precision.

Se Hardy hos auktoriserade Hardy-affärer landet runt – för Du vill väl ha det bästa – eller hur?!

Nor[®]mark

Box 74, 782 00 Malung. Telefon 0280/125 65 växel